

கல்வெட்டியல் அறிமுகம்

நூலாசிரியர்

முனைவர் . வெ. மணிகண்ட சேதுபதி
உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்.

வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு – 627 012.

டிசம்பர்-2025

இயல்

உள்ளடக்கம்

பக்க
எண்

I

அறிமுகம் – தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி –
கல்வெட்டுகளின் வகைகள் – இலக்கியம், அரசியல், மதம்,
நினைவுச்சின்னம், சட்டம், நலன்புரி, சமூக அந்தஸ்து.

1-35

II

எழுத்துமுறை மதிப்பீடு – பழங்காலவியல் –
உருவப்படவியல் – கருத்தியல் – ஒலியியல் – எழுத்துக்கள்
– கியூனிஃபார்ம் – கிராஃபிட்டி – பிராமி – வட்டெழுத்து –
கிரந்தம் – எழுத்துப் பொருட்கள்.

36-80

III

டேட்டிங் சிஸ்டம் – சகாப்தம் – சக சகாப்தம் – கலி சகாப்தம்
– விக்ரம சகாப்தம் – கொல்லம் சகாப்தம்

81-90

IV

புகழ்பெற்ற எபிகிராஃபிஸ்டுகள் – ஜேம்ஸ் பிரின்சிப் –
ஜார்ஜ் புஹ்லர் – ஜே.ஃப் ஃப்ளீட் – ஜேம்ஸ் பர்கெஸ் –
ஹெச். கிருஷ்ணா சாஸ்திரி – வி.வெங்கயா – பிஎல் ரைஸ்
ராபர்ட் செவெல் – இ.ஹல்ட்சன் – கே.வி.ராமன் –
ஐராவதம் மகாதேவன்

91-135

V

கல்வெட்டுகள் – உத்தரமேரூர் – மானூர் –
கன்னியாகுமரி செப்புத் தகடுகள் – குற்றம் – வேள்விக்குடி
– எஸ்தம்பேஜ் பயிற்சி

136-159

பின்னிணைப்பு

குறிப்பு புத்தகங்கள்

160

அலகு - I

அறிமுகம் - தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி - கல்வெட்டுகளின் வகைகள் - இலக்கியம், அரசியல், மதம், நினைவுச்சின்னம், சட்டம், நலன்புரி, சமூக அந்தஸ்து.

நோக்கங்கள்

- ❖ பண்டைய இந்தியாவில் கல்வெட்டுகளின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வது.
- ❖ பல்வேறு வகையான கல்வெட்டுகளையும் அவற்றின் நோக்கங்களையும் கண்டறிவது.
- ❖ கல்வெட்டுகள் எவ்வாறு வரலாற்றின் அரசியல், சமூக, மத மற்றும் சட்ட அம்சங்களைப் பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்வது.

அறிமுகம்

கல்வெட்டு என்பது பழைய கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய ஆய்வு என்று பொருள்படும், இது பழங்காலவியலின் ஒரு சிறப்புப் பிரிவாகும். கல் அல்லது உலோகம் போன்ற கடினமான மற்றும் நீடித்த பொருட்களில் பதிவுசெய்யப்பட்ட எழுதப்பட்ட பொருள்களைப் பற்றிய ஆய்வுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட புலமையின் ஒரு கிளை இது. பல ஆரம்பகால நாகரிகங்கள் பல கல்வெட்டுகளை விட்டுச்

சென்றது போல, ' பழங்காலத்தின் முதல் கைப் பதிவை மீட்டெடுப்பதில் கல்வெட்டு ஒரு முக்கிய கருவியாகும்'. ஆரம்பகால கலாச்சாரங்கள் கல்வெட்டுக்கு கல், உலோகம், களிமண், டெர்ரா-கோட்டா. மட்பாண்டங்கள், மரம், பாப்பிரஸ், காகிதத்தோல் போன்ற பல பொருட்களையும், வெட்டுதல், செதுக்குதல், வார்ப்பு, புடைப்பு, அரிப்பு, ஓவியம், வரைதல் போன்ற நுட்பங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளன. கல்வெட்டின் ஒட்டுமொத்த விதானத்தின் கீழ் துணைப் பிரிவுகள் சேர்க்கப்படலாம். அவற்றில் சில; நாணயவியல் பாப்பிராலஜி, பனை ஓலைகளைப் படித்தல் மற்றும் பல.

கல்வெட்டுப் படைப்பின் நோக்கம் –

கல்வியறிவு பெற்ற கலாச்சாரங்களைப் படிக்கும்போது . தொல்லியல் துறையின் ஒரு பிரிவாக, கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் எழுத்துக்களை வகைப்படுத்தவும், படிக்கவும், புரிந்துகொள்ளவும் கல்வெட்டு அறிவியல் நமக்கு உதவுகிறது. கடந்த காலத்தில் மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அறிய இந்த கல்வெட்டுகள் ஒரு முக்கிய ஆதாரமாகும்.

எந்தவொரு காலகட்டத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, மத மற்றும் கலாச்சார நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள, கல்வெட்டுகள் மிகவும் நம்பகமான தகவல்களை வழங்குகின்றன. உண்மையில், கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் இந்திய வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்தின் முதுகெலும்பாக விவரிக்கப்படுகின்றன .

அசோகர் காலம் (கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு) முதல் இடைக்காலத்தின் பிற்பகுதி வரையிலான இந்தியாவின் வரலாற்றைப் படிப்பதற்கான மிகவும் மதிப்புமிக்க ஆதாரங்களில் கல்வெட்டு ஒன்றாகும் . ஏராளமான தொடர்புடைய கல்வெட்டுகளைப் படிப்பதன் மூலம், வரலாற்றாசிரியர்கள் அரசியல் நிகழ்வுகளை மட்டுமல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட காலம், ஆட்சியாளர் அல்லது பிராந்தியத்தின் சமூக வாழ்க்கை, மதம், நிர்வாகம் மற்றும் பொருளாதாரத்தையும் மறுகட்டமைக்க முடியும்.

கல்வெட்டுகளின் தன்மை

இரண்டு முக்கிய வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன :

1. கல்வெட்டுகள்
2. செப்புத் தகடு

பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் நன்கொடை சார்ந்தவை. அவை கோயில்களின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் , கட்டிடக்கலை உறுப்பினர்கள், பலி தூண்கள், வெற்றித் தூண்கள் பாறைகள், உருவங்களின் பீடங்கள், வீரக் கற்கள் மற்றும் சதி-கற்கள் போன்ற பிற கட்டமைப்புகளிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அசோகரின் கல்வெட்டுகள் , கட்டளைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன , அவை ஒரு சிறப்பு வகையை உருவாக்குகின்றன மற்றும் முக்கியமாக ஒழுக்கம், நீதி மற்றும் பக்தி பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றன .

செப்புத் தகடுகள் பொதுவாக பிராமணர்கள், மதத் தலைவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் போன்ற கற்றறிந்த நபர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நில மானியங்களைப் பதிவு செய்கின்றன . இந்தச் செப்புத் தகடுகள் பெறுநர்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளை உறுதி செய்யும் சட்ட ஆவணங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

கல்வெட்டியல் மற்றும் பழங்காலவியல்

பழங்கால எழுத்து முறைகள் மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதல் பற்றிய ஆய்வு என்று பொருள். கல்வெட்டு அல்லது கல்வெட்டுகளின் ஆய்வு இரண்டு மடங்கு அணுகுமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன், இரண்டாவதாக கல்வெட்டின் மொழி மற்றும் உள்ளடக்கங்களை விளக்குவது. இது நம்மை பழங்காலவியல் மற்றும் மொழியியல் துறைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. இந்திய கல்வெட்டு ஆய்வுகளில், எழுத்துக்களின் பரிணாமம் மற்றும் உருவாக்கத்துடன் நேரடியாக தொடர்புடையது என்பதால், பழங்காலவியல் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்திய துணைக் கண்டத்தில் அறியப்பட்ட ஆரம்பகால எழுத்து முறை சிந்து சமவெளி மக்கள் சுமார் கிமு 2500 முதல் கிமு 1500 வரை பயன்படுத்திய முத்திரைகளில் காணப்படுகிறது, ஆனால் இந்த எழுத்து வெற்றிகரமாக புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. அசோகரின் காலம் வரை சிந்து எழுத்துக்குப் பிறகு, வேதங்கள், புராணங்கள், பிராமணங்கள் மற்றும் உபநிடதங்கள்

போன்ற மத இலக்கியங்களில் எழுதுவது பற்றிய குறிப்புகளைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. மேலும், அசோகரின் கட்டளைகள் தோன்றுவதற்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உயரடுக்கினரிடையே எழுத்து பற்றிய அறிவு இருந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது, ஏனெனில் ஆணைகள் எல்லா இடங்களிலும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன, மேலும் அவை அனைவருக்கும் படிக்க, புரிந்து கொள்ள மற்றும் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வெட்டுகளின் வகைகள்

கல்வெட்டு என்றால் என்ன?

பிரஷஸ்திஸ் எளிமையாகச் சொன்னால், முத்திரைகள், செப்புத் தகடுகள், கோயில் சுவர்கள், உலோகங்கள், மரப் பலகைகள், கல்லறைகள்/நினைவுக் கற்கள், தூண்கள், பாறை மேற்பரப்புகள், செங்கற்கள், சிற்பங்கள் போன்ற திடமான மேற்பரப்பில் எழுதப்படும் எந்தவொரு எழுத்தும் கல்வெட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு உரைப் பதிவாகும், இலக்கிய வகையின் சான்றுகளுக்கு மிக நெருக்கமானது, அதே நேரத்தில் அந்தக் காலத்தின் பொருள் கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் ஒரு தொல்பொருள் கலைப் பொருளாகும். கல்வெட்டுகள் வரலாற்றுக் காலம் முழுவதும் உலகளாவிய நிகழ்வாக இருந்து வருகின்றன, இது இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கும் உண்மை. கல்வெட்டுகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க, உண்மையான, நம்பகமான மற்றும் நம்பகமான வரலாற்று ஆதாரங்களில் ஒன்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக , நில மானியங்களைப்

பதிவு செய்யும் கல்வெட்டுகளில் உள்ள தகவல்களின் பரந்த சுரங்கம் கடந்த சில தசாப்தங்களாக விரிவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, இது குப்தர்களுக்குப் பிந்தைய காலம் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வருகையைக் குறித்ததா, அது நிலப்பிரபுத்துவ ஒழுங்கால் வகைப்படுத்தப்பட்டதா என்பது குறித்து அறிஞர்களிடையே விவாதத்திற்கு வழிவகுத்தது. கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய ஆய்வு கல்வெட்டு என்றும், கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துப் பலியோகிராபி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது . அறிமுகத்தில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி ஒரு கல்வெட்டு இலக்கிய உரையிலிருந்து வேறுபடுகிறது. ஒருமுறை பொறிக்கப்பட்ட பிறகு, அது உரை மூலங்களைப் போல எந்த இடைக்கணிப்புக்கும் உட்படாது, மேலும் ஒப்பீட்டளவில் எளிமையானது, நேரடியானது, உறுதியானது மற்றும் மிகவும் வெளிப்படையானது, இருப்பினும் நாம் பார்க்கப் போவது போல், பிற்கால கல்வெட்டுகளை செதுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட முந்தைய கல்வெட்டின் அதே இடத்தின் நிகழ்வுகள் உள்ளன. ஆனால், ஒரு கல்வெட்டு சிதைக்கப்படவில்லை, மேலும் அது கடந்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட வடிவத்தில் - அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ முடிக்கப்பட்ட வடிவத்தில் - நிகழ்காலத்தில் நாம் அதைக் காண்கிறோம். பிரச் பட்டை, பனை ஓலை போன்ற மென்மையான பொருட்களில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பெரும்பாலும் நகலெடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது, ஏனெனில் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் காலப்போக்கில் உடையக்கூடியதாகவும் அழியக்கூடியதாகவும்

மாறிவிட்டன. நகலெடுக்கும், தொகுக்கும் மற்றும் மீண்டும் தொகுக்கும் போது அவை இடைக்கணிக்கப்பட்டன, மேலும் மாற்றங்கள் மற்றும் சேர்த்தல்கள் கூட செய்யப்பட்டன, இது கல்வெட்டுகளில் இல்லை. சமகால பதிவுகளின்படி, அவற்றின் மதிப்பு, மறுக்க முடியாததாகவே உள்ளது. எப்போதும் துல்லியமாக தரவுத்தளப்படுத்தப்படாவிட்டாலும், அவற்றின் எழுத்துக்களின் தன்மை அவற்றின் தோராயமான காலத்தை உறுதிப்படுத்த உதவும். அசோகருக்குப் பிறகு, பிராமி எழுத்துக்கள் அடுத்தடுத்த கால ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது இப்போது வரலாற்று ரீதியாக அறியப்படுகிறது. அதன் தனிப்பட்ட எழுத்துக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின, இதன் மூலம் பெங்காலி, குஜராத்தி, கன்னடம், தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு போன்ற பிராந்திய/வழக்கு மொழிகளின் பிற இந்திய எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாக தனிப்பட்ட எழுத்துக்களின் இந்த மாற்றம் இந்த எழுத்துக்களில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட கல்வெட்டின் காலத்தை தீர்மானிக்க தோராயமாக சாத்தியமாக்கியுள்ளது.

புராணங்கள் மற்றும் இதிகாசங்கள் போன்ற நூல்களின் தெளிவின்மைகளிலிருந்தும் அவை விடுபட்டுள்ளன. எழுத்தாளர்/செதுக்குபவர் அல்லது கல்வெட்டை நியமித்தவர், அனுமதித்தவர், ஆதரித்தவர் மற்றும் நிதியுதவி செய்தவர் ஆகியோரால் வரலாற்று ரீதியாக முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்ட துல்லியமான, திட்டவட்டமான மற்றும் தெளிவான தகவல்களை

அவற்றில் காணலாம். சில நேரங்களில் அது ஒரு உரை மூலத்தில் கூறப்பட்ட தகவலை உறுதிப்படுத்தி உறுதிப்படுத்தக்கூடும், ஆனால் அது இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் அது வரலாற்று ரீதியாக சரிபார்க்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய தகவல்களின் இணையான ஆதாரமாகக் கருதப்படலாம். இலக்கிய நூல்களிலிருந்து விலகும் மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், அவை தெய்வீக ஆசிரியரைக் கூறும் இதிகாசங்கள் மற்றும் புராணங்களைப் போலல்லாமல் அவற்றின் கலவையின் மூலத்தைப் பற்றி மிகவும் வெளிப்படையாக இருக்கும். மற்றொரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், கல்வெட்டுகள் பரந்த அளவில் சென்றடைந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இலக்கிய நூல்களை அணுகக்கூடியவர்களை விட பெரிய மக்களால் இந்த கல்வெட்டுகளின் தளங்களில் அவற்றைப் படிக்கவோ கேட்கவோ முடியும்.

கல்வெட்டுகள் பல்வேறு வகைகளில் உள்ளன:

1) ஆளும் அரசர்களின் அரச ஆணைகள் (ராஜ- சாசனங்கள் / தர்ம- சாசனங்கள் / அபயசாசனங்கள்)

அவை அதிகாரத்திலும் அதிகாரத்திலும் இருப்பவர்களின் கருத்துக்கள், கருத்துகள் மற்றும் அறிவிப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன, பிரதிபலிக்கின்றன மற்றும் தெரிவிக்கின்றன. அவை பொதுவாக பொது இடங்களில் அமைந்திருந்தன, மாநிலத்தின் குடிமக்களை உரையாற்றி

அவர்களுக்கு சேவை செய்தன. அசோகனின் ஆணைகளைப் பொறுத்தவரை, அவற்றின் பரவல் ஆட்சி செய்யும் மன்னரின் ஆட்சியின் குறிகாட்டியாகக் கருதப்படுகிறது. அதேபோல், ஜுனாகர் கல்வெட்டில் செளராஷ்டிராவின் மீது ருத்ரதாமனின் ஆதிக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஒரு ஆணை பொது நலனுக்காக வெளியிடப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் அறிவிப்பாகவும் இருக்கலாம். ஆணைகளில் பொதுவாக எழுத்தர்களால் அறிவுறுத்தப்பட்ட செதுக்குபவர்கள் ஆட்சியாளர் தனது அரச பிரகடனம் குறித்து நேரடியாக ஆணையிட்டனர். அவற்றின் நோக்கம் இயற்கையாகவே அரசவையை உள்ளடக்கியிருக்கும். அவை பெரும்பாலும் ஆட்சி குறித்த பிரகடனங்களாகும், ஆனால் அவற்றின் சமகாலத்தின் பிற உண்மைகள் மற்றும் அம்சங்கள் செயல்முறையுடன் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள் அதிக அளவில் கூடும் இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. அவை அத்தகைய இடங்களில் பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டன, ஆனால் அவற்றை ஒற்றைக்கல் தூண்களிலும், அசோகன் தூண்களிலும் காண்கிறோம், அவரது கட்டளைகளுடன் நேர்த்தியாக செதுக்கப்பட்ட தலைநகரங்கள் குறிப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவை.

2) பிரஷஸ்திகள் / விஜய-சாசனங்கள் / பிரதிஷ்டா-சாசனங்கள் / சில சமயங்களில் பூர்வஸ் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன

அவை மன்னர்களின் கணக்குகள் மற்றும் புகழாரங்கள். இந்த கல்வெட்டுகள் அவர்களின் புரவலர்களையும் புரவலர்களின்

சாதனைகளையும் பாராட்டுகின்றன. கூடுதலாக, தாப்பர் (2013: 341) நமக்குத் தெரிவிக்கிறது: பிரஷஸ்திகள் தெய்வங்கள் மற்றும் பண்டைய ரிஷிகளை உள்ளடக்கிய வம்ச தோற்றம் மற்றும் குறுகிய வம்சாவளிகளைக் குறிப்பிடுகின்றன, அவை தற்போது அரச நீதிமன்றங்களில் பராமரிக்கப்படும் பதிவுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் ... ராஜ்யங்கள் மற்றும் தலைமைகளின் மீதான வெற்றிகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. பிந்தையவை நவீன வரலாற்றாசிரியர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதை விட அரசியல் ரீதியாக முக்கியமானதாகத் தெரிகிறது. கூடிஹாரதர்கள் , ஷக-ஷத்ரர்கள் மற்றும் குஷானர்களின் கல்வெட்டுகள் இரண்டு அல்லது மூன்று தலைமுறைகளுக்குள் இந்தியப் பெயர்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இந்த கல்வெட்டுகள் அவர்கள் சமூக மற்றும் மத நல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக பதிவு செய்கின்றன. அலகாபாத் தூண் கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்படாவிட்டால், வலிமைமிக்க குப்த மன்னர் சமுத்திரகுப்தர் அறியப்படாமலும், இந்திய வரலாற்றின் பக்கங்களில் இருந்து காணாமல் போனவராகவும் இருந்திருப்பார். பெரும்பாலான குப்தர் கல்வெட்டுகள் காலவரிசை விவரங்களை வழங்குகின்றன. இது அடுத்தடுத்த வம்சங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடைமுறையாக மாறியது. குப்தர் கல்வெட்டுகள் அவர்களின் முன்னோடிகளின் செயல்பாடுகளின் கணக்கை வழங்குகின்றன. கர்நாடகாவில் உள்ள ஐஹோலே என்ற தனது கல்வெட்டில் சாளுக்கியப் பேரரசர் இரண்டாம் புலிகேசி தனது வம்ச

வம்சாவளியைக் கொடுத்து அவரது சாதனைகளைப் பட்டியலிடுகிறார். இதேபோல், ராஜா போஜரின் குவாலியர் பிரஷஸ்தி தனது முன்னோடிகள் மற்றும் அவர்களின் சாதனைகள் பற்றிய முழு விளக்கத்தையும், பேரரசு பிரதிகாரர்கள் மீது ஏராளமான வெளிச்சங்களையும் வீசுகிறார் .

3) கல்வெட்டுகள் சாதாரண மக்களின் குரலாகவும் இருக்கலாம். இந்த நிலையில் அவை பின்வருமாறு பட்டியலிடப்படலாம்:

அ) வாக்குக் கல்வெட்டுகள் (தன- சாசனங்கள்)

ஆதரவாக பரிசுகள் அல்லது நன்கொடைகளை பதிவு செய்யும் வாக்கு கல்வெட்டுகள் அல்லது வழிபாட்டிற்காக படங்களை நிறுவுதல் மற்றும் பிரதிஷ்டை செய்தல், குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள் போன்றவற்றிற்காக. சமூக அங்கீகாரம் மற்றும் பாராட்டு, அவர்களின் தொண்டு மற்றும் பக்தியின் செயலை அழியாததாக்குதல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காகவும் நோக்கங்களுக்காகவும், புத்த சங்கம், மடம் அல்லது ஸ்தூபிக்கு தங்கள் பரிசுகள் அல்லது நன்கொடைகளை பதிவு செய்ய விரும்பினர் . இந்த கல்வெட்டுகளின் நோக்கம், வழிபாட்டிற்காக, தங்கள் காணிக்கைகளை செலுத்துவதற்காக புத்த தளத்திற்கு வருகை தந்தவர்கள். இந்த வாக்கு பட்டியல்களுக்குப் பின்னால் உள்ள மற்றொரு காரணி, இந்த பார்வையாளர்களையும் பரிசுகள் மற்றும் நன்கொடைகளை வழங்க ஊக்குவிப்பதும், ஏற்கனவே அவ்வாறு செய்தவர்களை மீண்டும் அவ்வாறு செய்யத் தூண்டுவதும் ஆகும்

என்று தர்க்கரீதியாக ஊகிக்க முடியும். இந்த கல்வெட்டுகள் ஏராளமான ஸ்தூபி தளங்களில் காணப்படுகின்றன, அவற்றின் வெளிப்புற மேற்பரப்பில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன, அங்கு அனைவரும் எளிதாகவும் வசதியாகவும் படிக்க முடியும். அவை சில நேரங்களில் அதன் தண்டவாளங்களிலும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. கல்வெட்டு, பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், ஸ்தூபியின் ஒரு பகுதி அல்லது கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும் குறிப்பிட்ட பகுதியைக் கட்டுவதற்கான பங்களிப்பைப் பதிவு செய்கிறது. இது ஒரே நேரத்தில் ஆட்சி செய்யும் ராஜா மற்றும் அவரது ஆட்சி, நிர்வாகம், கொள்கைகள், சாதனைகள் போன்றவற்றையும் குறிக்கலாம். இருப்பினும், அவை எப்போதும் அதிகாரப்பூர்வ ஆணைகள் வரைவு செய்யப்பட்ட அதே கவனத்துடன் வரைவு செய்யப்படவில்லை என்றும், எனவே, எப்போதும் வரலாற்று ரீதியாக துல்லியமாகவும் தவறில்லாததாகவும் இருக்காது என்றும் வாதிடப்படுகிறது.

b) செப்புத் தகடு சாசனங்கள் (தம்ரா சாசனங்கள்)

முதலாம் மில்லினியத்தின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்த பல ஆயிரம் கல்வெட்டுகள், செப்புத் தகடுகளில் பொறிக்கப்பட்ட அரசு நில மானியங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவை கோயில்கள், பிராமணர்கள், தகுதியான அதிகாரிகள் அல்லது நபர்கள் மற்றும் பிற பயனாளிகளுக்கு நிலம் மற்றும் பிற பொருட்களின் பதிவு மானியங்களில் பதிவாகும் நன்கொடை கல்வெட்டுகளாகும்.

இடைக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் டெக்கான் மற்றும் தென்னிந்தியாவில் கோயில், கொடிக்கம்பம் போன்றவற்றை அமைப்பது குறித்த நன்கொடை கல்வெட்டுகள் நூற்றுக்கணக்கான அளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் மானியத்தின் விவரங்களை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கை அளவிலான செப்புத் தகடுகளில் பொறிக்கின்றன, ஒரு பக்கத்தில் ஒரு துளை வழியாகச் செல்லும் ஒரு வளையத்தால் இணைக்கப்பட்டு, ஒன்றாகப் பிடிக்கப்பட்ட காகிதங்களின் அடுக்கைப் போல. இந்த யோசனை பிரச்-பட்டை மற்றும் பனை-இலை கையெழுத்துப் பிரதிகளை இலைகளில் சரம் மூலம் ஒன்றாக இணைப்பதாகத் தெரிகிறது. அவை நிலத்தின் மீதான உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் பற்றிய சட்டப் பட்டியல்கள். விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் (க்ரயா-சாசனங்கள்), கோயில்கள், தெய்வங்கள், பிராமண பயனாளிகள் போன்றவற்றுக்கு நிலங்களின் பரிசுகள்/தானங்கள் ஆகியவற்றில் அவை வெளிச்சம் போட்டாலும், அவை பயனுள்ள விவரங்களையும் வழங்குகின்றன. இந்த நிலையில் அவை நீதித்துறை அல்லது சட்டப்பூர்வ செயல்பாட்டைச் செய்தன. ஒரு நிலத்தின் உரிமை தொடர்பான மோதல்கள் மற்றும் விஷயங்களில், இந்த தாமிர-சாசனங்கள் அதிகாரத்தை முடிவு செய்வதற்கும் தீர்வு காண்பதற்கும் முன் முன்வைக்கப்பட்டன. கூடுதலாக, அவை அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார வரலாற்றின் நல்ல ஆதாரமாகின்றன. அவற்றிலிருந்து, அனைத்து வரிகளிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய உயர் நற்பெயர்

மற்றும் அந்தஸ்துள்ள கற்றறிந்த பிராமணர்களுக்கு அக்ரஹாரங்கள் எனப்படும் நிலங்களை வழங்கியது பற்றி நமக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது . சமகால நிகழ்வுகள் மற்றும் பொது மக்களைப் பற்றி அவை நமக்குச் சொல்வதால், அவை ஒரு வரலாற்றாசிரியருக்கு மதிப்புமிக்க கருவிகளாகும். பல கல்வெட்டுகள் வம்சாவளி, வம்ச விவரங்கள் மற்றும் சில சமயங்களில், இலக்கிய நூல்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வம்சாவளிகளில் விடுபட்ட மன்னர்களின் பெயர்கள் பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. பல்லவர், சாளுக்கியர் மற்றும் சோழர் காலத்தின் நில மானிய பதிவுகள் சமகால அரசியல் கட்டமைப்புகள், விவசாய விவரங்கள் மற்றும் வருவாய் அமைப்புகள் பற்றி நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன .

இ) ஹீரோ ஸ்டோன்ஸ்

நினைவுச்சின்னங்கள்/வீரக்கற்கள் (விஜய-சாசனங்கள்), கல்லறைகள் (விரகல்கள்), தியாக தூண்கள் (யூப-சாசனங்கள்) போன்றவற்றில் உள்ள கல்வெட்டுகள். வீரன், தியாகி, சதி போன்றவர்களின் நினைவை நிலைநிறுத்துகின்றன.

ஈ) கல்வெட்டுகள்

கல்வெட்டுகளுக்கு அதிக பயன்பாடுகளும் செயல்பாடுகளும் இருக்கலாம். அவை அவை காணப்படும் சிற்பங்களின் தேதியைக் கண்டறிய உதவுகின்றன (பிரதிம-சாசனங்கள்) மேலும் அவற்றைப்

பற்றி மேலும் கூறுகின்றன. உதாரணமாக, கனிஷ்கரின் குறிப்பிடத்தக்க, கம்பீரமான, ஈர்க்கக்கூடிய ஆனால் தலையில்லாத சிலையை அதன் கீழ் முனையில் அவரது பெயர் செதுக்கப்பட்டுள்ளதால் அடையாளம் காண முடியும்.

அசோகனின் கட்டளைகள்

1837 ஆம் ஆண்டு வரை அசோகர் நன்கு அறியப்பட்ட ஆட்சியாளராக இல்லை, அப்போது கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் வங்காளத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட அரசு ஊழியரான ஜேம்ஸ் பிரின்செப், 'தேவநம்பியன்' என்ற மன்னரைக் குறிப்பிடும் ஒரு பிராமி கல்வெட்டைக் கண்டார். 'பியாதசி' (கடவுள்களுக்குப் பிரியமானவர்). இது இலங்கை (இலங்கை) நாளாகமமான மகாவம்சத்துடன் ஒப்பிடப்பட்டு , கல்வெட்டில் உள்ள அரசு உருவம் உண்மையில் அசோகர் தான் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த மாபெரும் மன்னருக்குக் கூறப்படும் பாறைகள் மற்றும் தூண்களில் செதுக்கப்பட்ட செதுக்கல்களின் வடிவத்தில் அற்புதமான வரலாற்று கண்டுபிடிப்புகளின் வரிசையில் இது முதன்மையானது. அசோகனின் ஆட்சியின் வெவ்வேறு ஆட்சி ஆண்டுகளில் செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் நமக்குத் தெரிந்த மற்றும் கிடைக்கக்கூடிய ஆரம்பகால புரிந்துகொள்ளப்பட்ட கல்வெட்டுகளாகும். அவை அரசு ஆணைகளாகும், பெரும்பாலும் அவரது சொந்த வார்த்தைகளில், பிரபுக்கள், அதிகாரிகள் அல்லது

பொது மக்களுக்கு உரையாற்றப்பட்ட சமூக, கலாச்சார மற்றும் நிர்வாக விஷயங்கள் தொடர்பானவை.

அவை மூன்று மொழிகளிலும் – பிராகிருதம், கிரேக்கம் மற்றும் அராமைக் – நான்கு எழுத்துக்களிலும் – பிராமி 1, கரோஷ்டி 2, கிரேக்கம் மற்றும் அராமைக் ஆகிய மொழிகளிலும் இயற்றப்பட்டன. இன்றைய ஆப்கானிஸ்தானில் தனது பேரரசின் சில பகுதிகளில் அவர் அராமைக் மற்றும் கிரேக்க எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தினார். செலூகஸ் நிகேட்டரால் மௌரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பகுதி இது என்பது உண்மைதான் . கரோஷ்டி எழுத்துக்கள் காந்தாரப் பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை சிந்து நதிக்கு அப்பால் மேற்காக இருந்து தெற்கே மைசூர் பீடபூமி வரை இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதும் அமைந்துள்ள அவரது பரந்த பேரரசு முழுவதும் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டன .

அவரது பெயரில் 14 முக்கிய பாறை ஆணைகளும், ஏழு தூண் ஆணைகளும், சில சிறிய பாறை கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. அவரது தர்மக் கொள்கையை விளம்பரப்படுத்துவதற்காக முக்கியமாக பொறிக்கப்பட்ட அவரது ஆணைகளின் (தம்மலிபிஸ்) இருப்பிடங்கள் அவரது பேரரசின் பரந்த பிராந்திய பரவலை மதிப்பிட அனுமதிக்கின்றன .

மற்ற தளங்களுள் அவரது முக்கிய பாறை ஆணைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன:

- ❖ பாகிஸ்தானில் ஷாபாஸ்கரி மற்றும் மன்சேரா
- ❖ கல்சி /கல்சி (டேராடூன் மாவட்டம், உத்தரகண்ட்)
- ❖ கத்தியவாரில் (குஜராத்) ஜுனகர் அருகே உள்ள கிர்னார்
- ❖ சோபாரா (மகாராஷ்டிரா)
- ❖ புவனேஷ்வர் அருகே தெளலி (ஒடிசா)
- ❖ ஜெளகடா / ஜுகர் (கஞ்சம் மாவட்டம், ஒடிசா)

கர்நாடகாவில் ஏராளமான அசோகன் மைனர் ராக் ஆணைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன: 1) பிரம்மகிரி 2) சித்தாபுரா (பிரம்மகிரிக்கு அருகில்) 3) ஜடிங்கா-ராமேஸ்வரா / ஜடிங்கா ராமேஷ்வர் 4) மஸ்கி (ராய்ச்சூர் மாவட்டம்) பிற சிறிய பாறை ஆணைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன: 1) ரூபனாத், சத்யாபாத் (மத்திய பிரதேசம், சத்யாபாத் மாவட்டம்) பீகார்) 3) பைரத் (ஜெய்ப்பூர் அருகில், ராஜஸ்தான்).

அவரது விரிவான அதிகார வரம்பைப் பற்றிய நியாயமான யோசனையை நமக்கு வழங்குவதோடு, இந்த ஆணைகள் முக்கியமான வர்த்தகப் பாதைகளில் அமைந்திருந்தன, அவற்றில் சில சாலை மற்றும் நதி போக்குவரத்தை இணைக்கும் புற மண்டலங்களை எல்லையாகக் கொண்டிருந்தன. பல வரலாற்றாசிரியர்களும் அவர்களின் எழுத்துக்களும் மூலப்பொருட்களை அணுகுவதும் கிடைப்பதும் கொள்முதல் செய்வதும் இந்த அரச சாசனங்களை இந்த மூலோபாய இடங்களில், குறிப்பாக தீபகற்பத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு கவனமாக

வைப்பதற்குப் பின்னால் உள்ள முதன்மை உந்துதல் மற்றும் காரணியாகக் கூறுகின்றன. இருப்பினும், அவரது கல்வெட்டுகள் காணப்படாத பகுதிகள் அவை காணப்படும் பகுதிகளைப் போலவே ஆட்சி செய்யப்பட்டனவா என்பதை முழுமையான உறுதியுடன் கூற முடியாது.

அவரது அரசு பிரகடனங்கள் பேரரசின் எல்லைப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களைப் பற்றியும் கருத்து தெரிவிக்கின்றன, இது அவரது பேரரசின் வரையறையை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது மற்றும் உறுதிப்படுத்துகிறது. செலூசிட் மன்னர் இரண்டாம் அந்தியோகஸின் பிரதேசம் வடமேற்கில் அவரது பேரரசுக்கு அப்பால் இருந்தது என்பதை அவை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன; சோழர்கள், சேரர்கள் (அவரது ஆணைகளில் பயன்படுத்தப்படும் சொல் கேரளபுத்திரர்கள்), பாண்டியர்கள் , சத்தியபுத்திரர்கள் மற்றும் தெற்கில் இலங்கைத் தீவு ஆகியவையும் வம்சங்களாகவும் பேரரசுக்கு வெளியே உள்ள இடங்களாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பேரரசுக்குள் பல்வேறு தோற்றம் மற்றும் கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட மக்கள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, வடமேற்கில் யவனர்கள் மற்றும் காம்போஜர்கள் பேசப்படுகிறார்கள். மேலும், மேற்கு இந்தியா மற்றும் தக்காணத்தின் சில பகுதிகளில் வாழும் போஜர்கள் , பிடினிகர்கள் , ஆந்திரர்கள் , புலிந்தர்கள் பற்றி பேசப்படுகிறது. அவர் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்கள் மற்றும் அரசு பிரதேசங்கள் ஆகியவற்றை எல்லைப் பிரதேசங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி வரையறுக்கிறார். கிழக்கு நோக்கிய பேரரசு வடக்கு மற்றும் தெற்கு

வங்காளத்தை உள்ளடக்கியதாகத் தெரிகிறது என்ற தோற்றத்தை அவை நமக்குத் தருகின்றன.

எனவே, அசோகரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மகதப் பேரரசு மிக உயர்ந்த விரிவாக்கம், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டை அடைந்தது என்பது இயற்கையாகவே நாம் ஊகிக்கப்படுகிறது. ஆனால், போர்களுக்கு வழிவகுக்கும் படையெடுப்புகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவர அல்லது குறைந்தபட்சம் தவிர்க்க ஒரு நனவான முயற்சியின் வலுவான உணர்வையும் நாம் பெறுகிறோம். அகிம்சை கொள்கையை அரசுக் கொள்கையில் விரிவுபடுத்துவதும் பயன்படுத்துவதும் ஒரு தனித்துவமான பரிசோதனை என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒருமனதாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இருப்பினும், ஒரு குழுவினருக்கும், அவரது குடிமக்களின் நலனிலும், முழு மனிதகுலத்தின் நலனிலும் அக்கறை கொண்ட ஒரு கருணையுள்ள தந்தையைப் போன்ற நபராக அவரை இலட்சியப்படுத்தும் மற்றொரு குழுவினருக்கும் இடையே விவாதம், தகராறு மற்றும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. இந்தக் கருத்து, ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தை சித்தாந்த ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றே முயற்சிப்பதையும், 'கோட்பாட்டு கருவி'யையும் கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகிறது, இல்லையெனில், அதைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமாக இருக்கலாம் என்று வாதிடப்படுகிறது.

பண்டைய இந்தியாவின் பிற முக்கிய கல்வெட்டுகள்

பிரயாக பிரஷஸ்தி

அவரது அரசவைக் கவிஞர் ஹரிசேன / ஹரிசேனரால் இயற்றப்பட்ட பிரயாக பிரசாஸ்தி, உரைநடை மற்றும் செய்யுள் வடிவில், சமுத்திரகுப்தரின் ஆளுமை, தனிப்பட்ட குணங்கள், மகத்துவம் மற்றும் புகழ்பெற்ற சாதனைகள் பற்றிய ஒரு பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பிரகாசமான விவரிப்பாகும் . இது அவரது காலத்தில் குப்தப் பேரரசின் எல்லைகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. இது இன்றுவரை அவரது ஆட்சியின் முக்கிய வரலாற்று ஆதாரமாக உள்ளது. ஹரிசேனரின் புரவலர்-ராஜாவால் தூக்கியெறியப்பட்டு அடிபணியப்படுத்தப்பட்ட தொலைதூர நாடுகளில் அமைந்துள்ள மக்கள் மற்றும் இடங்களை, பனேஜிரிக் படி பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1) கங்கா-யமுனா டோப்4 இன் இளவரசர்கள் அல்லது பேரரசர்கள், அவர்களின் பிரதேசங்கள் குப்த ஆதிக்கத்தில் இணைக்கப்பட்டன,

2) இன்றைய பஞ்சாபில் உள்ள குடியரசுகள் முந்தைய மௌரியப் பேரரசின் இடிபாடுகளில் எஞ்சியுள்ளன,

3) கிழக்கு இமயமலை இராச்சியங்களின் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் இன்றைய நேபாளம், அசாம் மற்றும் வங்காளம் போன்ற சில எல்லைப்புற மாகாணங்களின் ஆட்சியாளர்கள், கப்பம் செலுத்த ஒப்புக்கொண்டதாகக் கூறப்படுகிறது,

4) வன ராஜ்ஜியங்களின் ராஜாக்கள் (அடவிகா மத்திய இந்தியா மற்றும் தக்காணத்தில் விந்தியப் பகுதிகளிலும் ராஜ்யங்கள்) அடிமைத்தனத்திற்கு தள்ளப்பட்டனர்.

5) கிழக்கு தக்காணத்திலும் தென்னிந்தியாவில் பன்னிரண்டு ஆட்சியாளர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டு தோற்கடிக்கப்பட்டு (கிரஹானம்) பின்னர் மரியாதை செலுத்தும் நிபந்தனையின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டனர்/மீண்டும் நிலைநாட்டப்பட்டனர் (மோட்சம்). அவரது கரங்களின் எடை காஞ்சி வரை எட்டியது மற்றும் உணரப்பட்டது⁷ அங்கு பல்லவர்கள் அவரது மேலாதிக்கத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

ஜானாகர் கல்வெட்டு

ஜானகத்/கிர்னார் (குஜராத்தில்) உள்ள பாறைக் கல்வெட்டு, மௌரியர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் மாகாண ஆளுநரும் சந்திரகுப்த மௌரியரின் மைத்துனருமான புஷ்யகுப்தாவால் சுதர்சன ஏரி என்ற செயற்கை நீர்த்தேக்கம்/கரை கட்டப்பட்டதை வெளிப்படுத்துகிறது. சௌராஷ்டிரத்தின் ஷாகா ஆட்சியாளரான ருத்ரதாமன் , தனது மாகாண ஆளுநர் சுவிஷகா (கி.பி. 150) மூலம் கடுமையாகவும் விரிவாகவும் சேதமடைந்த பின்னர், அதை முழுமையாக சரிசெய்ததாக பதிவு கூறுகிறது . ருத்ரதாமன் பெரும் தொகையை முதலீடு செய்ததாக சிறப்பு குறிப்பு உள்ளது . இருப்பினும், கி.பி 457 இல் பலத்த மழை காரணமாக அது மீண்டும் வெடித்தது, இந்த முறை பர்னதத்தன் (பிற்கால குப்த மன்னர் ஸ்கந்தகுப்தாவால்

சௌராஷ்டிராவின் புதிதாக ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டவர்) மற்றும் பர்னத்தத்தனின் மகன் சக்கரபலிதன் ஆகியோரால் மீட்டெடுக்கப்பட்டது .

ஹாதிகும்பா கல்வெட்டு

பிரஷஸ்திகளின் மற்றொரு சிறந்த உதாரணம், கிமு முதல் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஒடிசாவின் கடலோர மற்றும் கிழக்குப் பகுதியை ஆட்சி செய்த மன்னர் காரவேலாவின் சுயசரிதை புகழாரம் : புவனேஷ்வருக்கு அருகிலுள்ள உதயகிரி மலைகளில் உள்ள ஹாதிகும்பா (அதாவது 'யானை குகை' என்று பொருள்) பாறை கல்வெட்டு.

தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் - மீண்டும் எழுதப்பட்டது

தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் தொடரில் தென் மாநிலங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் உள்ளன, அவை முக்கிய திராவிட மொழிகளான தமிழ், கன்னடம் மற்றும் தெலுங்கு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் அவை பொறிக்கப்பட்ட அசல் பிராந்திய மொழியில் கல்வெட்டுகளை அச்சிடுகின்றன . இதுவரை, 35 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவற்றில் பெரும்பாலானவை தமிழ் கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவின் பிராந்திய வரலாறுகளை மறுகட்டமைப்பதற்கு இந்தப் பதிவுகள் மிகவும் மதிப்புமிக்கவை .

இந்த முக்கியமான தொகுதிகளுக்கு கூடுதலாக, கல்வெட்டுப் பிரிவு மூன்று சிறப்பு வெளியீடுகளை வெளியிட்டுள்ளது:

- ❖ முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின் கரந்தைத் தகடுகள்
- ❖ மத்தியப் பிரதேசத்தின் பாக் நகரிலிருந்து குப்தர் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு செப்புத் தகடு குவியல்.
- ❖ மத்தியப் பிரதேசத்தின் கல்வெட்டுகள்

இந்தத் துறை பல குறிப்புப் படைப்புகளையும் தொகுத்துள்ளது, அவை:

- ❖ வட இந்திய கல்வெட்டுகளின் நிலப்பரப்பு பட்டியல்
- ❖ தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் (பட்டியல்கள்)
- ❖ செப்புத் தகடு கல்வெட்டுகளின் வம்சப் பட்டியல்
- ❖ எபிகிராஃபியா இண்டிகாவின் கட்டுரைகளுக்கான குறியீடு
- ❖ கல்வெட்டுகளின் பொருள் குறியீடு

மைசூருவில் இருந்து தற்போது செயல்படும் கல்வெட்டுப் பிரிவு, இந்தியா மற்றும் வெளிநாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. இது உண்மையிலேயே முதன்மை மூலப் பொருட்களின் புத்தையல் களஞ்சியமாகும் , மேலும் அதன் வெளியீடுகளுடன், ஆராய்ச்சியாளர்கள் அணுகக்கூடிய ஒரு சிறந்த நூலகத்தையும் இது பராமரிக்கிறது.

கல்வெட்டுகள்: கல்வெட்டுகளை நகலெடுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு கருவிகள்:

- ❖ எஸ்டம்பேஜ் எடுப்பதற்கான 80 GSM தடிமன் கொண்ட வரைபடம்- லித்தோ காகிதம் .
- ❖ சிறப்பாக தயாரிக்கப்பட்ட மை, ஒன்றாகக் கலந்து தயாரிக்கப்படுகிறது: விளக்கு கருப்புப் பொடி, அரபு பசை,
- ❖ நீர்ப்புகா வரைதல் மை மற்றும் தண்ணீர்.
- ❖ கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களில் காகிதத்தை அழுத்துவதற்காக, குதிரை முடியால் ஆன வளைந்த அடிக்கும் தூரிகை.
- ❖ காகிதத்தில் மை பூசுவதற்காக, வெவ்வேறு அளவுகளில் தோலால் செய்யப்பட்ட டப்பர்.
- ❖ கல்லை சுத்தம் செய்ய கம்பி தூரிகை மற்றும் தென்னை நார் தூரிகை.
- ❖ கடற்பாசி.

•ஒரு வாளி தண்ணீர். நகலெடுப்பதற்கு முன், கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட கல்லை புகைப்படம் எடுத்து, எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்படாத பகுதிகளை அடையாளம் காண முறையாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. பின்னர், அனைத்து தூசி மற்றும் மண் துகள்களும் அகற்றப்படும் வகையில், கல்லை தென்னை நார் தூரிகையைப் பயன்படுத்தி தண்ணீரில் சரியாக சுத்தம் செய்ய வேண்டும். சிமென்ட்,

சுண்ணாம்பு போன்ற கடினமான இரசாயனப் பொருட்களை அகற்ற தேவைப்பட்டால் மட்டுமே கம்பி தூரிகையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இருப்பினும், கல் தேய்ந்து போன நிலையில் இருந்தால், அது சிதைவதைத் தடுக்க கம்பி தூரிகையைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். சுத்தம் செய்த பிறகு, கல்லை சுத்தமான தண்ணீரில் கவனமாகக் கழுவ வேண்டும். பின்னர் மேப்- லித்தோ பேப்பரை ஒரு வாளி தண்ணீரில் முழுமையாக நனைத்து, ஈரமான கல்லில் கவனமாகவும் சீராகவும் வைக்க வேண்டும். காகிதத்தை வைக்கும் போது, அதன் அடியில் காற்று செல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வளைந்த பீட்டிங் பிரஷின் உதவியுடன் காகிதம் சீராகவும் கவனமாகவும் அடிக்கப்படுகிறது, இதனால் அது எழுத்துக்களின் தோற்றத்தைப் பெறுகிறது. காகிதத்தை அடிப்பது எப்போதும் நடுவில் இருந்து பக்கங்களுக்குத் தொடங்க வேண்டும், இதனால் காற்று அதன் அடியில் வராது. காகிதத்தின் நடுவில் காற்று நுழைந்தால், அது மடிந்து கிழிந்து போகக்கூடும், இது நல்ல எஸ்டம்பேஜ் எடுப்பதைத் தடுக்கிறது . இந்த முழு செயல்முறையின் போதும் காகிதம் ஈரமாகவும், கல்லில் சீராக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்படியும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அது உலர்ந்தால், தேவையான இடங்களில் சிறிது தண்ணீர் தெளிக்கலாம். பின்னர் டப்பரின் உதவியுடன் மை காகிதத்தில் சீராகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இதனால் கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் சரியான நகல் கிடைக்கும். எஸ்டம்பேஜ் எடுத்த பிறகு ,

அதை மேலிருந்து கீழாக மெதுவாக மடித்து கவனமாக அகற்றி நிழலில் உலர வைக்க வேண்டும்.

செப்புத் தகடு கல்வெட்டுகள் :

எஸ்டம்பேஜ் எடுக்கும் நுட்பமும் , பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளும் கல்வெட்டுகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. இந்தக் கருவிகளின் பட்டியல் மற்றும் எஸ்டம்பேஜ் எடுக்கும் நுட்பம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கருவிகள்:

செப்புத் தகட்டில் இருந்து கல்வெட்டுகளை நகலெடுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு கருவிகள்:

- வரைபடம்- 80 GSM தடிமன் கொண்ட லித்தோ பேப்பர்.
- கருப்பு நிற அச்சு மை. •சுத்தம் செய்வதற்கு பித்தளை கம்பி தூரிகை.
- சுத்தம் செய்ய சிட்ரிக் அமிலம்.
- செப்புத் தகட்டில் மை பூசுவதற்கான ரப்பர் உருளை.

நுட்பம்:

செப்புத் தகட்டின் எஸ்டம்பேஜை எடுப்பதற்கு முன் , அதன் நிலையைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், மேலும் அது உடையக்கூடியதல்ல என்றும் எஸ்டம்பேஜை எடுக்கும் செயல்முறையைத் தாங்கும் என்றும் திருப்தி அடைய வேண்டும் . பின்னர் செப்புத் தகடு புகைப்படம் எடுக்கப்படுகிறது, அது உடையக்கூடியதாக இருந்தால், எஸ்டம்பேஜ் எடுக்கப்படாது, செப்புத் தகட்டின் மீது சுண்ணாம்பு தடவி மற்றொரு புகைப்படம் எடுக்கப்படுகிறது, இதன் மூலம் பொறிக்கப்பட்ட பகுதியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பரிசோதனையில், செப்புத் தகடு துருப்பிடித்ததாகக் கண்டறியப்பட்டால், அதை ஒரு வாளி தண்ணீரில் சிறிது சிட்ரிக் அமிலக் கரைசலுடன் ஊறவைத்து அகற்றலாம்.

செப்புத் தகட்டின் எஸ்டம்பேஜை எடுக்க , ரப்பர்-ரோலரைப் பயன்படுத்தி மை நேரடியாக அதன் மீது பூசப்படுகிறது. முதலில் ஒரு உலோகத் தாள் அல்லது கண்ணாடி போன்ற தட்டையான கடினமான மேற்பரப்பில் சிறிது மை வைத்து, ரப்பரின் மீது மையை சீராகப் பரப்பவும். பின்னர் செப்புத் தகட்டை ஒரு தட்டையான மேற்பரப்பில் சில காகிதங்களை அடியில் தாங்கி வைக்கவும், ரப்பர்-ரோலரைப் பயன்படுத்தி அதன் மீது மையை சீராகத் தேய்க்கவும். மை அதிகமாகப் பூசப்படாமல், அது பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களுக்குள் நுழையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். செப்புத் தகட்டின் எல்லைகளிலும் மை பூசப்பட வேண்டும். அடுத்து, மேப்-8 லித்தோ பேப்பரை செப்புத் தகட்டில் வைத்து சிறிது அழுத்தம் கொடுக்கவும்.

பின்னர் காகிதத்தை கவனமாக அகற்றி, மை உலர அனுமதிக்கவும். இந்த வழியில் செப்புத் தகட்டில் உள்ள வேலைப்பாடு காகிதத்தில் நகலெடுக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த முறையில் தோற்றம் எதிர்மறையாக இருக்கும், எனவே படிக்கும் போது அதை ஒளியின் எதிராகப் பிடித்து காகிதத்தின் பின்புறத்திலிருந்து செய்ய வேண்டும்.

முத்திரைகள் மற்றும் முத்திரைகள்

டெரகோட்டாவால் செய்யப்படுகின்றன , இது உடையக்கூடியது மற்றும் எளிதில் உடைக்கக்கூடியது. எனவே, காகிதத்தில் எஸ்டம்பேஜ் (மை அச்சு) எடுக்கும் சாதாரண முறை அவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை . அதற்கு பதிலாக, அவற்றை கவனமாக புகைப்படம் எடுப்பதன் மூலம் பதிவு செய்யப்படுகிறது , மேலும் ஒவ்வொரு துண்டும் ஆவணப்படுத்துவதற்காக முறையாக எண்ணிடப்படுகிறது .

முத்திரைகள் அவற்றின் அசல் கண்டுபிடிப்பு இடத்தில் இருந்தே ஆய்வு செய்வதும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும், ஏனெனில் இது அவற்றில் பொறிக்கப்பட்ட புராணக்கதைகள் அல்லது எழுத்துக்களை துல்லியமாக புரிந்துகொள்ள அனுமதிக்கிறது .

கல்வெட்டுகளைப் பாதுகாத்தல்

கல்வெட்டுத் துறை நிறுவப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகியும், கல்வெட்டுகள் இன்னும் பொதுமக்களிடமிருந்து

அவற்றிற்கு உரிய மரியாதை மற்றும் மரியாதையை கோரவில்லை என்பது மிகவும் வருத்தமளிக்கிறது. நமது வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்தின் இந்த சேமிப்புக் கிடங்குகள் மீதான பொதுவான அணுகுமுறை முற்றிலும் அலட்சியமாகவோ அல்லது புறக்கணிப்பாகவோ உள்ளது. பெரும்பாலும் கல்வெட்டுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன, மேலும் பெரும்பாலும் அவை சுயநலவாதிகள் மற்றும் நாசக்காரர்களால் சிதைக்கப்படுகின்றன. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, கர்நாடகாவின் பெல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள உடேகோலத்தில் ஒரு பாதையில் கொண்டாடப்பட்ட அசோகன் கல்வெட்டு அறியாமை கிராமவாசிகளால் சாம்பலாக்கப்பட்டது. கல்வெட்டுப் பலகைகள், கட்டமைப்புகளின் ஒரு பகுதியாக இல்லாமல், கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களில் தளர்வாகக் கிடக்கின்றன, அவை சலவை பலகைகளாகவோ அல்லது படிக்கட்டுகளாகவோ தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் அபாயத்தைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் பல நேரங்களில் அவை சுவர்களைக் கட்டுவதற்கு செங்கற்களுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமீப காலம் வரை நகலெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் அவற்றின் அசல் இடத்தில் இனி கிடைக்கவில்லை, ஏனெனில் அவை இடம்பெயர்ந்தன அல்லது அவற்றின் மீது மிகவும் முறையற்ற முறையில் போடப்பட்ட வெள்ளைத் துகள்கள் காரணமாக அவை மறைந்துவிட்டன. ஒரு கல்வெட்டின் நல்ல நகல் எடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு வெள்ளையடிப்புகளை அகற்ற வேண்டும் என்பது கல்வெட்டு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வேதனையான

அனுபவமாகும். எண்ணெய் விளக்குகளை எரிப்பதும், சிந்தூரம் பூசுவதும் சமமாக தீங்கானது மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும். கோயில்களின் சிற்பங்கள் மற்றும் பொறிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கண்மூடித்தனமாக செயல்படுவது. இந்த நடைமுறைகள் சிற்பங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளைக் கெடுப்பது மட்டுமல்லாமல், பிந்தையவற்றை நகலெடுப்பதையும் மிகவும் கடினமாக்குகின்றன. குவாரி நடவடிக்கைகள் மதிப்புமிக்க கல்வெட்டுகளை அழிக்க மற்றொரு காரணம். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் இந்த தீங்கு விளைவிக்கும் நடைமுறையால் பல ஆரம்பகால பிராமி கல்வெட்டுகள் இழக்கப்படுகின்றன. மதிப்புமிக்க வரலாற்றுத் தகவல்களைக் கொண்ட செப்புத் தகடுகள் பெரும்பாலும் அவற்றின் சுத்த உலோக மதிப்புக்காக உருக்கப்படுவது மற்றொரு துரதிர்ஷ்டவசமான விஷயம். இந்தத் தீய நடைமுறையை திறம்பட சரிபார்க்க, அனைத்து உலோகத் தொழிலாளிகளுக்கும் இந்தத் தகடுகளின் மகத்தான கலாச்சார முக்கியத்துவத்தையும் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் இந்தத் தகடுகளை போதுமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டும். எனவே, மதிப்புமிக்க கல்வெட்டுகளைக் கொண்ட இந்தப் பொறிக்கப்பட்ட கல் பலகைகள், தூண்கள், கோயில் சுவர்கள் போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும். இது நமது பொதுவான பாரம்பரியம் என்பதை பொதுமக்கள் உணர வேண்டும், இது எந்த விலையிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதைத் தவிர,

உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்புகள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்கள் இந்தக் கல்வெட்டுகளை அழிப்பதையோ அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்துவதையோ தடுக்கவும், அவற்றை தொல்பொருட்களாகப் பாதுகாக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்க ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். கோயில் அதிகாரிகள், பொதுமக்கள் கோயில் சுவர்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளை சேதப்படுத்துவதைத் தடுப்பதில் சமமாக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இதனால், இந்த வளமான கலாச்சார பாரம்பரியத்தை எதிர்கால சந்ததியினருக்காகப் பாதுகாக்க முடியும்.

இலக்கியக் கல்வெட்டுகள்

ஆரம்பகால இந்திய வரலாற்றை மறுகட்டமைக்க கல்வெட்டுப் பொருட்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதும் ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் புதிய கல்வெட்டுகள் தொடர்ந்து கண்டுபிடிக்கப்படுவதால் இந்த எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது.

உள்ளடக்கத்தில் உள்ள ஒற்றுமைகளின் அடிப்படையில், ரிச்சர்ட் சாலமன் இந்திய கல்வெட்டுகளை பத்து முக்கிய வகைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளார் :

அரசு நன்கொடை மற்றும் பனேஜிரிக் (பிரசாஸ்தி)

- மன்னர்களைப் புகழ்ந்து அவர்கள் அளித்த பரிசுகள் அல்லது நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்யும் கல்வெட்டுகள்.

நில மானியங்கள் (செப்புத் தகடு சாசனங்கள்)

- தனிநபர்கள் அல்லது நிறுவனங்களுக்கு நிலம் வழங்குவதைக் குறிப்பிடும் ஆவணங்கள்.

தனியார்

நன்கொடைகள்

- தனியார் நபர்களால் வழங்கப்பட்ட பங்களிப்புகள் அல்லது காணிக்கைகளின் பதிவுகள்.

நினைவுக்

கல்வெட்டுகள்

- மாவீரர்கள், குறிப்பிடத்தக்க நபர்கள் அல்லது குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளை கௌரவிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள்.

லேபிள்

கல்வெட்டுகள்

- பொருள்கள், சிற்பங்கள் அல்லது கட்டிடங்களை அடையாளம் காணப் பயன்படுத்தப்படும் குறுகிய கல்வெட்டுகள்.

யாத்ரீகர்கள் மற்றும் பயணிகளின் பதிவுகள்

- புனிதமான அல்லது முக்கியமான இடங்களில் யாத்ரீகர்கள் அல்லது பயணிகள் விட்டுச் செல்லும் குறிப்புகள் அல்லது கல்வெட்டுகள்.

வழிபாட்டு

கல்வெட்டுகள்

- மத சடங்குகள், வழிபாட்டு நடைமுறைகள் அல்லது தெய்வங்களுடன் தொடர்புடைய பதிவுகள்.

இலக்கியக்

கல்வெட்டுகள்

- கவிதைகள், வசனங்கள் அல்லது பிற இலக்கிய எழுத்துக்களை உள்ளடக்கிய கல்வெட்டுகள்.

முத்திரை

கல்வெட்டுகள்

- முத்திரைகள் மற்றும் முத்திரைகள் மீதான எழுத்துக்கள், பொதுவாக அங்கீகாரம் அல்லது அதிகாரப்பூர்வ நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இதர

கல்வெட்டுகள்

- மேற்கண்ட எந்த வகையிலும் பொருந்தாத கல்வெட்டுகள்.

இலக்கியக் கல்வெட்டுகள்

பத்து வகை கல்வெட்டுகளில், இலக்கியப் பிரிவில் மிகக் குறைவான எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன , இருப்பினும் இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலக்கியம் என்ற சொல், இந்தப் படைப்புகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் எழுதப்படுவதற்குப் பதிலாக கல் அல்லது சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தாலும், உள்ளடக்கம் முக்கியமாக கவிதை அல்லது நாடகத்தன்மை கொண்டது என்பதைக் குறிக்கிறது.

இந்தக் கல்வெட்டுகளின் குழு தனித்துவமான நாடகங்களையும் கவிதைகளையும் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது , அவற்றில் பல வேறு எந்த எழுத்து வடிவத்திலும் கிடைக்கவில்லை. அடிக்கடி கேட்கப்படும் ஒரு முக்கிய கேள்வி: நாடகங்கள் ஏன் கல்லில் செதுக்கப்பட்டன?

அறியப்பட்ட நாடகக் கல்வெட்டுகளில், மூன்று முக்கிய படைப்புகள் தனித்து நிற்கின்றன:

- லலித்விக்ரஹர் ā ja-n āṭ aka (அஜ்மீர்)
- ஹரகேலி-ன் ஆட (அஜ்மீர்)
- P ā rij ā tama n jar ī -n āṭ lk ā அல்லது Vijaya ś r ī -n āṭ lk ā (தர்)

பாரிஜ் ஆ தமா ஜர் இ -ன் ஆட்டி இக் - குறிப்பாக முக்கியமானது , ஏனெனில் கவிஞர் இதை பரமார மன்னர் அர்ஜுனவர்மனுக்கு (கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பிரஷஸ்தி - ஒரு புகழாரம் - என்று குறிப்பிடுகிறார் . ராஜாவின் அரச ஆசானாக (ரா ஜகுரு) பணியாற்றிய இசையமைப்பாளர் , தனது புரவலரை மகிமைப்படுத்த விரும்பினார் . இது ஒரு அரச பிரஷஸ்தியாக செயல்பட்டாலும், ஆசிரியரே அதை ஒரு நஷ்டிக் - (ஒரு வகை நாடகம்) என்று விவரிக்கையில், இது இன்னும் ஒரு இலக்கிய அமைப்பாக தகுதி பெறுகிறது . இந்த நாடகக் கல்வெட்டுகளில் பெரும்பாலானவை பிரஷஸ்திகளின் பாணியில் உருவாக்கப்பட்டன , அதாவது அவை ஒதப்படுவதற்கோ அல்லது நிகழ்த்துவதற்கோ

நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன , இது பொதுமக்கள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களின் சாதனைகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள உதவியது என்பதைக் குறிக்கிறது .

சுய மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

1. கல்வெட்டு என்றால் என்ன, இந்தியாவில் கல்வெட்டுகள் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்தன?
2. இலக்கியக் கல்வெட்டுகள் அரசியல் அல்லது மதக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன?
3. நினைவுச் சின்னக் கல்வெட்டுகள் வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க நபர்களைப் பற்றி என்ன தகவல்களை வழங்க முடியும்?
4. சட்ட, நலத்திட்ட மற்றும் சமூக நிலை குறித்த கல்வெட்டுகள், அவற்றின் காலத்திய சமூகத்தையும் ஆட்சியையும் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன?

அலகு : II

எழுத்துமுறை மதிப்பீடு - பழங்காலவியல் - உருவப்படவியல்
- கருத்தியல் - ஒலியியல் - எழுத்துக்கள் - கியூனிஃபார்ம் -
கிராஃபிட்டி - பிராமி - வட்டெழுத்து - கிரந்தம் - எழுத்துப்
பொருட்கள்.

நோக்கங்கள்

1. சித்திர எழுத்து, கருத்து எழுத்து, ஒலி எழுத்து மற்றும் சொல் எழுத்து உட்பட எழுத்து முறைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் வகைகளைப் புரிந்துகொள்வது.
2. ஆப்பு வடிவ எழுத்து, சுவர் எழுத்து, பிராமி, வட்டெழுத்து மற்றும் கிரந்தம் போன்ற இந்தியா மற்றும் பிற பிராந்தியங்களில் பயன்படுத்தப்படும் முக்கிய எழுத்து முறைகளைப் பற்றிப் படிப்பது.
3. பனை ஓலைகள், காகிதம் மற்றும் பிற பழங்கால எழுத்து ஊடகங்கள் உட்பட எழுதுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் முறைகளை ஆராய்வது.

பழங்காலவியல்

சொற்பிறப்பியல்

புதிய லத்தீன் பாலியோகிராஃபியா "பண்டைய எழுத்து" யிலிருந்து, பாலியோவிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டது - பேலியோ- + - கிராஃபியா - கிராஃபி

பழங்காலவியல் என்பது பழைய கையெழுத்து பற்றிய ஆய்வு ஆகும். இந்த வலைப் பயிற்சி 1500 முதல் 1800 வரை ஆங்கிலத்தில்

எழுதப்பட்ட ஆவணங்களில் காணப்படும் கையெழுத்தைப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ள உதவும்.

முதல் பார்வையில், இந்த நேரத்தில் எழுதப்பட்ட பல ஆவணங்கள் நவீன வாசகருக்கு படிக்க முடியாததாகத் தெரிகிறது. நடைமுறை உதவிக்குறிப்புகளைப் படிப்பதன் மூலமும், பயிற்சிப் பாடத்தில் உள்ள ஆவணங்களை சிரமத்தின் வரிசையில் படிப்பதன் மூலமும், பழைய கையெழுத்தைப் படிப்பது மிகவும் எளிதாகிறது என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

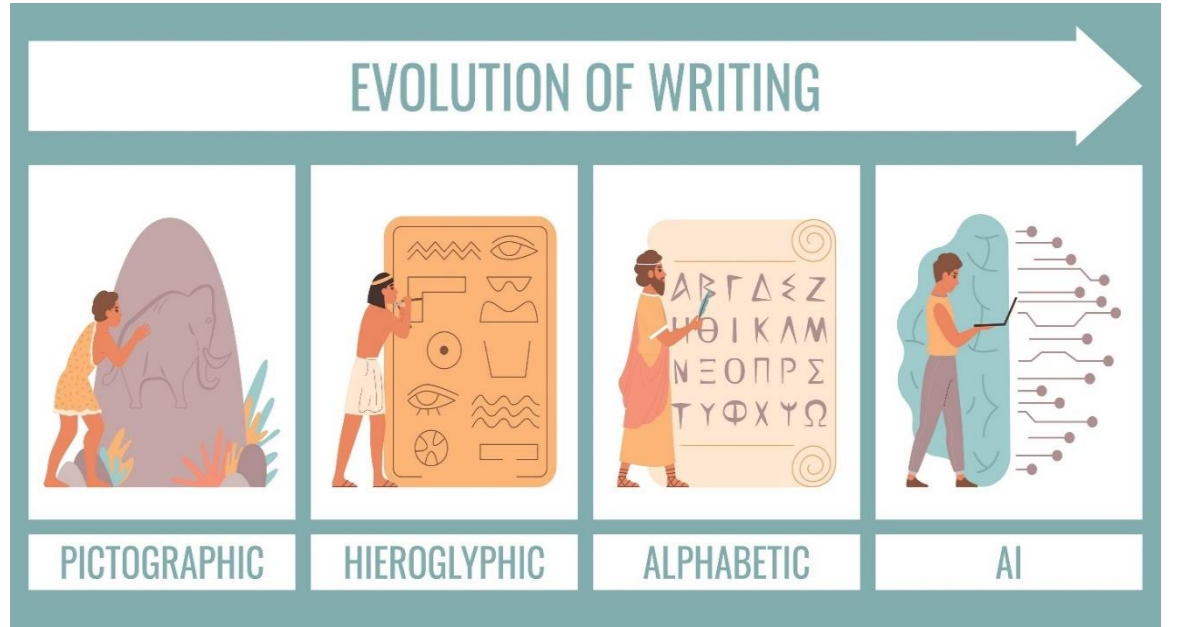
I. எழுத்துமுறை ஆய்வு: பழங்காலவியல்

- வரையறை: பண்டைய மற்றும் வரலாற்று கையெழுத்து மற்றும் ஸ்கிரிப்டுகள் (அச்சிடுவதற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து) பற்றிய அறிவியல் ஆய்வு.
- முக்கிய பணிகள்:
 1. புரிந்துகொள்ளுதல்: சுருக்கங்கள் மற்றும் சிறப்பு எழுத்து வடிவங்கள் உட்பட ஸ்கிரிப்டைப் படித்து சரியாக விளக்குதல்.
 2. டேட்டிங்: ஒரு உரை எழுதப்பட்ட தோராயமான கால அளவைத் தீர்மானித்தல்.
 3. உள்ளுர்மயமாக்கல்: பிறப்பிடத்தை அடையாளம் காணுதல் (எ.கா., ஒரு குறிப்பிட்ட நாடு, பகுதி அல்லது ஸ்கிரிப்டோரியம்).

- முக்கியத்துவம்: இது வரலாறு, இலக்கியம் மற்றும் மத ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையானது, ஏனெனில் இது முதன்மை மூல கையெழுத்துப் பிரதிகளை அங்கீகரிக்கவும் பகுப்பாய்வு செய்யவும் உதவுகிறது.

எழுத்து முறைகளின் பரிணாமம்

பின்வரும் சொற்கள், குறியீடுகள் மொழியை எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்பதன் வரலாற்று முன்னேற்றத்தை விவரிக்கின்றன, பொருள் சார்ந்த (சொற்பொருள்) இலிருந்து ஒலி சார்ந்த (ஒலிப்பு) க்கு நகர்கின்றன.

1. ஒவியக்கலை (படம் எழுதுதல்)

- **அடிப்படை அலகு:** பிகோகிராம் (அது குறிக்கும் பொருளை ஒத்த ஒரு சின்னம்).
- **செயல்பாடு:** ஒரு பொருள், கருத்து அல்லது நிகழ்வின் படத்தை வரைவதன் மூலம் அதைக் குறிக்கிறது.
- **மொழியுடனான தொடர்பு:** பேச்சு மொழியைச் சாராதது. வாசகர் எந்த மொழியைப் பேசினாலும் மீனின் படம் 'மீன்' என்று பொருள்படும்.
- **எடுத்துக்காட்டு:** சூரியனின் எளிய வரைபடம்.
- **வரம்பு:** சுருக்கமான கருத்துக்கள், இலக்கண கூறுகள் அல்லது புதிய சொற்களை திறம்பட வெளிப்படுத்த முடியாது.

2. கருத்தியல் (கருத்து எழுத்து)

- **அடிப்படை அலகு:** ஐடியோகிராம் (ஒரு சுருக்கமான யோசனை அல்லது கருத்தை குறிக்கும் சின்னம்).
- **செயல்பாடு:** பொருளுடன் தொடர்புடைய கருத்துக்களைக் குறிக்க சின்னங்கள் மிகவும் வழக்கமானதாகவும் சுருக்கமாகவும் மாறும் .
- **மொழியுடனான உறவு :** பேச்சு மொழியிலிருந்து இன்னும் பெரும்பாலும் சுயாதீனமாக உள்ளது, ஆனால் அர்த்தம் ஊகிக்கப்படுகிறது (எ.கா., இரண்டு உருவப்படங்களை இணைத்து ஒரு புதிய கருத்தை உருவாக்குதல்).

- உதாரணம்: "சூரியன்" என்பதற்கான சின்னம் "மரம்" என்பதற்கான சின்னத்துடன் இணைந்தால் "பகல்" அல்லது "ஒளி" என்று பொருள்படும்.
- குறிப்பு: முழுமையான எழுத்து முறையில் தூய ஐடியோகிராம்களைப் பராமரிப்பது கடினம் என்பதால், இந்த நிலை பெரும்பாலும் ஒரு மாற்றமாகக் கருதப்படுகிறது.

3. லோகோகிராபி (சொல் எழுத்து)

- அடிப்படை அலகு: லோகோகிராம் (ஒரு சொல் அல்லது மாற்பிமைக் குறிக்கும் ஒரு எழுத்து - அர்த்தத்தின் ஒரு அலகு).
- செயல்பாடு: ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையுடன் குறியீடு நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- கருத்தியலில் இருந்து மாற்றம்: லோகோகிராஃபிக் அமைப்புகள் பெரும்பாலும் லோகோசில்லாபிக் ஆகும் , அதாவது எழுத்துக்கள் அவற்றின் அர்த்தத்திற்காக மட்டுமல்லாமல், ரெபஸ் கொள்கை வழியாக அவற்றின் ஒலி மதிப்புக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன (எ.கா., முதல் நபர் பிரதிபெயரான "I" ஐக் குறிக்க "கண்" வரைபடத்தைப் பயன்படுத்துதல்).
- உதாரணமாக: சீன எழுத்துக்கள் (ஹான்சி) மிகச் சிறந்த உதாரணம்.

- **சிறப்பியல்புகள்:** இந்த அமைப்புகளுக்கு பொதுவாக ஆயிரக்கணக்கான சின்னங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

4. ஒலியியல் (ஒலி எழுத்து)

- **அடிப்படை அலகு:** ஃபோனோகிராம் (ஒலியின் ஒரு அலகைக் குறிக்கும் ஒரு எழுத்து).
- **செயல்பாடு:** குறியீடுகள் பேசும் மொழியின் ஒலிகளை குறியாக்கம் செய்கின்றன, வார்த்தையின் அர்த்தத்திலிருந்து ஸ்கிரிப்டைப் பிரிக்கின்றன. இது எந்த வார்த்தையையும் எழுத ஒரு திறமையான அமைப்பை அனுமதிக்கிறது.
- **மொழியுடனான உறவு:** மொழியின் ஒலிப்பு அமைப்பை நேரடியாக குறியாக்கம் செய்கிறது.
- **முக்கிய வகைகள்:**
 - **சிலபரி:** ஒவ்வொரு சின்னமும் ஒரு முழு எழுத்தையும் குறிக்கிறது (எ.கா., ஜப்பானிய கானா, செரோகி).
 - **எழுத்துக்கள்:** ஒவ்வொரு சின்னமும் (எழுத்து) ஒரு ஒற்றை ஒலியெழுத்தை (மெய்யெழுத்து அல்லது உயிர்) குறிக்கிறது (எ.கா., லத்தீன்/ரோமன் எழுத்துக்கள், கிரேக்கம்).

ஸ்கிரிப்ட் வகை	சின்னம் எதைக் குறிக்கிறது	முக்கிய சிறப்பியல்பு	எடுத்துக்காட் டுகள்
படவரை வியல்	ஒற்றுமை மூலம் பொருள்/க ருத்து	பார்வைக்கு அடையாளம் காணக்கூடியது; மொழி சாராதது.	ஆரம்பகால குறை ஒவியங்கள், எளிய அடையாளங் கள்.
கருத்திய ல்	சுருக்கமா ன யோசனை அல்லது கருத்து	சுருக்க அர்த்தத்திற்கா ன வழக்கமான சின்னங்கள்.	நவீன கணித சின்னங்கள்.
லோகோ கிராபி	ஒரு முழு வார்த்தை அல்லது உருவகம்	ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியுடன் இணைக்கப்பட் டுள்ளது; ஆயிரக்கணக் கான	சீன (ஹான்சி), எகிப்திய ஹைரோகிளி ஃப்கள் (பகுதியாக).

ஸ்கிரிப்ட் வகை	சின்னம் எதைக் குறிக்கிறது	முக்கிய சிறப்பியல்பு	எழுத்துக்காட் டுகள்
		எழுத்துக்கள் தேவை.	
ஒலியியல்	ஒலியின் ஒரு அலகு (ஒலி அல்லது ஒலிப்பு)	மிகவும் திறமையானது; சில சின்னங்கள் தேவை; நேரடியாக பேச்சைக் குறிக்கிறது.	ஆங்கிலம்/ல த்தீன் எழுத்துக்கள், ஜப்பானிய காணா.

சிந்து எழுத்துமுறை

சுமேரியாவும் எகிப்தும் மத்திய கிழக்கில் இரண்டு பெரிய வெண்கல யுக மையங்களாக இருந்தன. இந்தியாவில் சிந்து சமவெளியில் மூன்றாவது பெரிய வெண்கல யுக மையம் இருந்தது. இங்கும் ஒரு சித்திர எழுத்து உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நாகரிகம் அதன் முத்திரைகளில் மிகச் சுருக்கமான கல்வெட்டுகளை மட்டுமே விட்டுச் சென்றுள்ளது, அவற்றின் விளக்கம் ஒரு புதிரான

பிரச்சினை. இதுவரை 2000-க்கும் மேற்பட்ட முத்திரைகள் ஒற்றை எழுத்து முதல் 20 எழுத்துக்கள் வரையிலான கல்வெட்டுகளுடன் மீட்கப்பட்டுள்ளன. 500 க்கும் மேற்பட்ட அடையாளங்கள் உள்ளன. அவற்றில் பல இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிற அடையாளங்களின் கலவைகளாகத் தெரிகிறது. இந்த எழுத்தின் சிக்கலைச் சமாளிக்கும் போது இரண்டு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன; ஒன்று, அதை எகிப்திய அல்லது சுமேரிய எழுத்துக்களுடன் கண்டுபிடிப்பது மற்றும் இரண்டு, பிற்கால இந்திய எழுத்துக்களான பிராமியுடன் நமக்கு தொடர்பைக் கண்டறிவது. அவை சித்தாந்த வரைபடங்களா அல்லது ஒலிப்பதிவுகளா அல்லது லோகோகிராமா என்பதில் அறிஞர்களிடையே உடன்பாடு இல்லை.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் மற்றொரு சிக்கல் அதன் எழுத்துமுறை, இது அறிஞர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதைத் தடுக்கிறது. இந்த எழுத்துமுறை பல்வேறு தளங்களிலிருந்து வந்த ஏராளமான ஸ்டைல்ட் 'முத்திரைகளில் காணப்படுகிறது. பலர் இது ஒரு பகட்டான உருவப்படம் என்று நினைக்கிறார்கள். மெசபடோமியாவைப் போலல்லாமல் இந்த எழுத்துமுறை ஒரு கட்டத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது, மேலும் அது மேலும் வளரவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் . இதன் விளைவாக, (1) உருவப்படத்திலிருந்து கருத்தியல் அல்லது ஒலிப்பு நிலைகளுக்கு அதன் தோற்றம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிய முடியவில்லை, (ii) இந்தியாவின் எந்த எழுத்துமுறைகளுக்கும் அதன் மேலும் பரிணாம வளர்ச்சியைக்

கண்டறிய முடியவில்லை. பாபிலோனிய கியூனிஃபார்மைப் போல எழுத்துமுறை ஒரு வழக்கமான வடிவமாகச் சிதைவடையவில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது ஒருவித ஹெரோகிளிஃபிக் நிலையில் நின்றிவிட்டது.

பிராமி எழுத்துக்களின் தோற்றம்

வடமேற்கில் தவிர, கரோஷ்டி பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் அசோகரின் கல்வெட்டுகள் பிராமி எழுத்துக்களில் உள்ளன. அசோகன் கல்வெட்டின் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் விளக்கம் நவீன இந்திய பழங்காலவியலில் ஒரு சிலிர்ப்பூட்டும் அத்தியாயத்தை உருவாக்குகிறது. அசோகரின் எழுத்து ஒரு மில்லினியத்திற்கும் மேலாக இந்தியாவிடம் தொலைந்து போயிருந்தது. இரண்டு சிறந்த சீன அறிஞர்களான பாஹியன் மற்றும் ஹியூன் சாங் ஆகியோரால் இந்தக் கல்வெட்டுகளைப் படிக்கவோ அல்லது அவற்றைப் படிக்கக்கூடிய உள்ளூர் அறிஞர்களைப் பெறவோ முடியவில்லை. அவர்கள் யூக வேலை அல்லது வதந்தித் தகவல்களின் அடிப்படையில் தவறான வாசிப்புகளைப் பதிவு செய்தனர். பின்னர், 14 ஆம் நூற்றாண்டில் ஃபிரோஸ் ஷா துக்ளக் மீரட் மற்றும் டோபியா (உ.பி.) முதல் டெல்லி வரை இந்தத் தூண்களில் மிகுந்த ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார். தனது சிறந்த முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் , எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ள யாரையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் அக்பர் இந்தக்

கல்வெட்டுகளில் இதேபோன்ற ஆர்வத்தைக் காட்டினார், ஆனால் எந்தப் பலனும் இல்லை.

வங்காள ஆசிய சங்கத்தின் அடித்தளம், இந்தியாவின் கடந்த காலத்தை அதன் அனைத்து அம்சங்களிலும் ஆய்வு செய்ய அறிஞர்களைத் தூண்டியது. வேதங்கள் மற்றும் இதிகாசங்கள் போன்ற பல இலக்கியப் படைப்புகளைத் தவிர, கல்வெட்டுகள் இந்த சமூகத்துடன் தொடர்புடைய மேற்கத்திய அறிஞர்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்தன. பிந்தையது 1785 இல் சார்லஸ் வில்கின்ஸ் வங்காளத்தின் நாராயண பாலாவின் போடல் தூண் கல்வெட்டைப் படித்தபோது தொடங்கியது. அதே ஆண்டில் பண்டிட் ராதாகந்த் சர்மா 12 ஆம் நூற்றாண்டின் சாஹுமான மன்னரான விசாலதேவாவின் டெல்லி-டோபியா தூண் கல்வெட்டைப் படித்தார் . ஒப்பீட்டளவில் சமீபத்திய காலகட்டமாக இருந்ததால் அவை குறைந்த சிரமத்துடன் படிக்கப்பட்டன. மீண்டும் சார்லஸ் வில்கின்ஸ் மற்றும் கர்னல் ஜேம்ஸ் டோட் ஆகியோர் குப்தர் எழுத்துக்களின் பல எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. 1834 இல் கேப். ட்ரோகர் சமுத்திர குப்தரின் அலகாபாத் தூண் கல்வெட்டின் ஒரு பகுதியைப் படித்தார். அல்லது. மில் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் வெற்றி பெற்றார், மேலும் அவர் ஸ்கந்த குப்தரின் பிடாரி தூண் கல்வெட்டை முழுமையாகப் படித்தார். குப்தர்களின் டெல்லி, காஷ்மீர், எரான் சாஞ்சி, அமராவதி மற்றும் கிர்னார் கல்வெட்டுகளை வெற்றிகரமாகப் புரிந்துகொண்டவர் ஜேம்ஸ் பிரின்செப் தான் .

அறிஞர்களுக்கு மிகப்பெரிய மற்றும் உண்மையான சவாலாக இருந்தது பிராமி எழுத்துக்கள், அதில்தான் அசோகர் கல்வெட்டுகள் எழுதப்பட்டன. இந்த மாபெரும் சாதனைக்கான பெருமை ஜேம்ஸ் பிரின்செப்பிற்குச் செல்ல வேண்டும் . 1834-35 ஆம் ஆண்டில், குப்தர் எழுத்துக்களை ஒத்த பல அசோகர் அடையாளங்களின் முத்திரைகள் அவர் வைத்திருந்தார் . அவர் இடைநிலை அடையாளங்களையும் மெய் எழுத்துக்களையும் பிரித்து குப்தர் எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டார். இவ்வாறு அவர் பல பிராமி எழுத்துக்களின் ஒலி மதிப்புகளை சரிசெய்து அவற்றை வர்காஸ் அல்லது ஒலிப்பு வகுப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தினார். இன்னும் பல எழுத்துக்கள் அடையாளம் காணப்படவில்லை. 1837 ஆம் ஆண்டில், சாஞ்சி தண்டவாளங்களில் உள்ள குறுகிய கல்வெட்டின் முத்திரைகளை சேகரித்து அவற்றை பகுப்பாய்வு செய்தார். இந்தக் கல்வெட்டுகள் அனைத்தின் முடிவிலும், சா என்ற எழுத்துக்கு முன்னால் இரண்டு எழுத்துக்கள் பொதுவானவை என்பதைக் கண்டறிந்தார், பிராகிருத பின்னொட்டு 'of' என்று பொருள்படும். எனவே sa க்கு முந்தைய சொல் ஒரு சரியான பெயராக இருக்க வேண்டும் என்றும் அதைத் தொடர்ந்து வருவது 'பரிசு' அல்லது 'அர்ப்பணிப்பு' என்பதற்குச் சமமானதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் எளிதாக ஊகிக்க முடியும். இந்த கடைசி வார்த்தையை எளிதில் யூகிக்க முடியும்; அதில் இரண்டு எழுத்துக்கள் மட்டுமே இருந்தன, முதல் எழுத்து e இன் இடைநிலைக் குறியுடனும், இரண்டாவது எழுத்து அனுஸ்வர (am) இன் குறியுடனும்

குறிக்கப்பட்டது. அந்த வார்த்தை தனம் . இதனால் டா மற்றும் நா ஆகியவை புரிந்து கொள்ளப்பட்டன. இன்னும் சில எழுத்துக்களைப் படிக்க முடியவில்லை. புஹியர் e ஐக் கண்டுபிடித்தார். வா , மற்றும் லா மற்றும் கிரியர்சன் கயாவில் ha ஐக் கண்டுபிடித்தனர்.

பிராமி மற்றும் கரோஷ்டியின் புரிந்துகொள்ளுதல்

முந்தைய அறிஞர்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகளால் புஹ்லர் பிராமி எழுத்துக்களின் முழுமையான பட்டியலை வெளியிட முடிந்தது . இருப்பினும், பல கிரேக்க , சாகா மற்றும் குஷான் நாணயங்கள் இருந்ததால் கரோஷ்டி எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வது எளிதாக இருந்தது. வடமேற்கு இந்தியாவில் காணப்படும் இந்த நூல்கள் இருமொழிப் புனைவுகளைக் கொண்டிருந்தன - ஒன்று கிரேக்க மொழியிலும் மற்றொன்று கரோஷ்டியிலுமாகும் .

ஆரம்ப கட்டங்களில், ஜேம்ஸ் பிரின்செப் கரோஷ்டி கல்வெட்டுகளின் மொழி புஹ்லவி என்று தவறாக நம்பினார், இது முன்னேற்றத்தைத் தாமதப்படுத்தியது. சார்லஸ் மாசன் , ஆப்கானிஸ்தானில் தனது தொல்பொருள் பணியின் போது, லேபிள்கள் உண்மையில் பிராகிருதத்தில் இருப்பதை அங்கீகரித்தபோது திருப்புமுனை ஏற்பட்டது . இருமொழி நாணயங்களில் கிரேக்க நூல்களின் பிராகிருத சமமானவற்றை அடையாளம் கண்டுகொள்வதன் மூலம் அவர் தொடங்கினார்,

பின்னர் கரோஷ்டி புராணங்களை வெற்றிகரமாகப் படித்தார். சில நாணயங்கள் மெனாண்டர் மற்றும் அப்பல்லோடோட்டஸ் போன்ற ஆட்சியாளர்களுக்கு சொந்தமானது என்பதை அவரது பணி உறுதிப்படுத்தியது .

பிரின்செப், நோரிஸ் மற்றும் கன்னிங்ஹாம் போன்ற அறிஞர்கள் அடையாளம் காணப்படாத பல கரோஷ்டி எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதில் மேலும் பங்களித்தனர் . இதன் விளைவாக, அசோகரின் நீண்ட கரோஷ்டி கல்வெட்டுகள் கூட இறுதியில் படிக்கப்பட்டன, மேலும் புஹ்லர் கரோஷ்டி எழுத்துக்களின் முறையான அட்டவணைமையையும் தயாரித்தார்.

1837 ஆம் ஆண்டு பிரின்செப் முதன்முதலில் அசோகர் பிராமி கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொண்டதிலிருந்து, ஏராளமான மேற்கத்திய மற்றும் இந்திய அறிஞர்கள் இந்திய எழுத்துக்களின் தோற்றத்தை பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து , பரந்த அளவிலான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். பல கோட்பாடுகள் மிகவும் ஊகமானவை, மேலும் பிராமியின் தோற்றம் விவாதப் பொருளாகவே உள்ளது. பண்டைய இந்திய எழுத்துக்களின் பெயர் கூட சர்ச்சை இல்லாமல் இல்லை.

லலிதவிஸ்தாரம் (கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு) போன்ற பௌத்த நூல்கள், பிராமியை மேலே கொண்டு 64 எழுத்து வடிவங்களை பட்டியலிடுகின்றன. சமவயங்க சுத்த (கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டு) என்ற

சமண பிராகிருத உரை, 18 எழுத்து வடிவங்களை பட்டியலிடுகிறது, மீண்டும் பிராமி பட்டியலில் முதலிடத்தில் உள்ளது. படைப்பாளரான பிரம்மா இந்த எழுத்து வடிவத்தை உருவாக்கியதாக பிராமணர்கள், பௌத்தர்கள் மற்றும் சமணர்கள் நம்பியதால், இந்த எழுத்து வடிவத்திற்கு *பிராமி* என்று பெயரிடப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது .

தமிழ் எழுத்துக்களின் பரிணாமம்

தமிழ் எழுத்துமுறையின் வரலாறு தமிழ் மொழியின் வரலாற்றைப் போல நீண்ட காலத்திற்கு முந்தையது அல்ல . மொழியும் எழுத்துமுறையும் ஒன்றே அல்லது அவை ஒன்றாக வளர்கின்றன என்பது பொதுவான தவறான கருத்து. உண்மையில், மொழிகள் முதலில் தோன்றுகின்றன , மேலும் எழுத்துமுறைகள் மிகவும் பின்னர் உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன . இன்றும் கூட, பல மொழிகள் எழுத்துமுறை இல்லாமல் உள்ளன.

பிராமியில் எழுதப்பட்டுள்ளன , மேலும் நவீன தமிழ் எழுத்து கிரந்த எழுத்துக்களிலிருந்து பெறப்பட்டது . தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் பிராமி வடிவத்திற்கு புஹ்லர் திராவிட பிராமி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார், இந்த சொல் முதலில் கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பௌத்த நூலான *லலிதவிஸ்தாரத்தில்* தோன்றுகிறது. ஆர். நாகசாமி கி.பி 1 ஆம் நூற்றாண்டின் சமண பிராகிருத நூலான

சமவயங்க சுத்தத்தில் காணப்படும் டாமிலி என்ற சொல்லை விரும்பினார் . பின்னர், ஐ. மகாதேவன் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தமிழ்-பிராமி என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார் .

சில அறிஞர்கள் துணிச்சலான கருதுகோள்களை முன்வைத்தனர். பிராமி முதலில் தமிழ் எழுத்து என்று டி.கே. சுப்பிரமணியம் பரிந்துரைத்தார் , பின்னர் பிராகிருதத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது - இந்த மொழி திராவிட மற்றும் ஆரிய கூறுகளிலிருந்து உருவானது என்று அவர் நம்பினார். இருப்பினும், இன்று கிடைக்கும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று டிவி மகாலிங்கம் வாதிட்டார்.

தமிழ்நாட்டில், குகைக் கல்வெட்டுகளே ஆரம்பகால எழுதப்பட்ட தமிழ் பதிவுகளாகும். அவை பிராமி எழுத்துக்களில் உள்ளன, மேலும் அவை முக்கியமாக மதுரை, ராமநாதபுரம் , திருநெல்வேலி, திருச்சி மற்றும் கோயம்புத்தூர் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன . இந்த கல்வெட்டுகள் பொதுவாக குகைப் படுக்கைகளிலோ அல்லது குகையின் நெற்றியிலோ செதுக்கப்பட்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு கோடுகள் கொண்ட குறுகியவை. குகைகள் பௌத்த அல்லது சமண துறவிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டன , மேலும் கல்வெட்டுகள் பொதுவாக பக்தர்களால் செய்யப்பட்ட நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்கின்றன .

தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளின் காலக்கணிப்பைச் சுற்றி ஒரு பெரிய அறிவார்ந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது :

- கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டங்களை டிவி மகாலிங்கம் தொடர்ச்சியாக முன்மொழிந்தார் .
- பழங்காலவியல் வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கிமு 2 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான மாற்றியமைக்கப்பட்ட வரம்பை ஐ. மகாதேவன் பரிந்துரைத்தார்.
- பழங்காலவியல் சார்ந்திருந்தனர் , தொல்லியல் அல்லது நாணயவியல் போன்ற பிற துறைகளை இணைக்கவில்லை.
- கே.வி. செளந்தரராஜன் , கி.பி. 1 அல்லது 2 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 4 அல்லது 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான ஒரு பிற்கால தேதி வரம்பை முன்மொழிந்தார் .

விவாதம் தொடர்கிறது, ஆனால் இந்த ஆய்வுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் எழுத்துக்களின் கண்கவர் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிய உதவுகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் பின்வரும் மூன்று எழுத்துக்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளன: கிரந்தம் , தமிழ் மற்றும் வட்டெழுத்து . இந்த மூன்றும் பிராமியிலிருந்து படிப்படியாக உருவானது என்பதை

அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கிரந்தம் என்பது தமிழ் நாட்டில் சமஸ்கிருதத்தை எழுதுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ் எழுத்துக்கள் என்றால், 7 ஆம் நூற்றாண்டில் கிரந்தத்திலிருந்து தமிழை எழுதுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தற்போதைய தமிழ் எழுத்துக்கள் . பேரரசு சோழர்கள் அதை முழுவதும் பரப்பும் வரை இது தமிழ் நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் மட்டுமே நடைமுறையில் இருந்தது. வட்டெழுத்து , அதன் அதிக வளைவு கோடுகள் காரணமாக அழைக்கப்பட்டது, இது தமிழை எழுதுவதற்கான மற்றொரு எழுத்து. இது கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 10 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை பாண்டியர் பகுதியிலும் கொங்கு பிராந்தியத்தின் சில பகுதிகளிலும் நடைமுறையில் இருந்தது . இருப்பினும், கேரளாவில் இது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை தொடர்ந்தது, மலையாளம் மேலும் மேலும் சமஸ்கிருத சொற்களை இணைக்கத் தொடங்கியது.

வட்டெழுத்து எழுத்து

இதன் பரிணாம வளர்ச்சியையும் நான்கு முக்கிய நிலைகளாகப் பிரிக்கலாம்: (i) தொன்மையான வகை (கி.பி. 400–550). (ii) ஆரம்ப வகை, (கி.பி. 550–950), (iii) மத்திய வகை (950–1350: பாண்டிய நாட்டில் சோழர்களின் ஆரம்பகால பதிவுகள் இந்த வகையிலேயே உள்ளன. இது கேரளாவிலும் (iv) பிற்கால வகை (கேரளாவில் சுமார்

1350-1800 வரை). அச்சு இயந்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு தமிழ் எழுத்து அதன் நவீன வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதன் பரிணாம வளர்ச்சி ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறையாகும், ஏனெனில் தமிழ்நாடு அரசு நடைமுறைக்கு வந்த சில மாற்றங்களை பரிந்துரைத்துள்ளது. இவ்வாறு இந்தியாவில் எழுத்துக்கள் அதன் சொந்த தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளன, அவை யுகங்களாக வடிவம், பாணி மற்றும் ஒலிப்பு ஆகியவற்றில் மாறி வருகின்றன. இந்தப் பாடம் எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான கடுமையான முயற்சிகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

கிரந்த எழுத்து

கிரந்தம் என்பது தமிழ் பேசும் பகுதியில் சமஸ்கிருதத்தை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பண்டைய தென்னிந்திய எழுத்து வடிவமாகும் . இது தமிழ்நாட்டில் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களைப் பாதுகாப்பதில் பெரும் பங்கு வகித்தது.

தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

- கிரந்த எழுத்துமுறை கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டில் பிராமி எழுத்துமுறையிலிருந்து உருவானது .
- பல்லவ, சோழ, பாண்டிய காலங்களில் இது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது .
- கிரந்தத்தில் எழுதப்பட்டன .

கிரந்த எழுத்துகளின் அம்சங்கள்

- சமஸ்கிருதத்தை எழுதப் பயன்படுத்தப்பட்டது , அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழிக்கு தமிழ் எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- சமஸ்கிருதத்தில் அதிக ஒலி வேறுபாடுகள் இருப்பதால், தமிழை விட அதிக மெய் எழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது .
- உயிர் எழுத்துக்கள் , மெய் எழுத்துக்கள் , மற்றும் தேவநாகரி போன்ற எழுத்துக்களின் கூட்டுத்தொகைகள் ஆகியவை இதில் அடங்கும் .
- வட்டமான பாணி, குறிப்பாக பனை ஓலை கையெழுத்துப் பிரதிகளில், ஏனெனில் நேர்கோடுகள் இலைகளைக் கிழிக்கும் அபாயத்தைக் கொண்டிருந்தன.

கிரந்த எழுத்து வகைகள்

1. பல்லவ கிரந்தம் (ஆரம்பகால கிரந்தம்)
 - பல்லவர் ஆட்சியின் போது (கிபி 4-7 ஆம் நூற்றாண்டு) கோயில் கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது.
2. சோழ கிரந்தம் (நடு கிரந்தம்)
 - மேலும் நுட்பமானது; சோழர் கால செப்புத் தகடுகள் மற்றும் கோயில் சுவர்களில் காணப்படுகிறது.
3. நவீன கிரந்தம்

- வேத நூல்கள், மந்திரங்கள் மற்றும் சடங்கு வழிகாட்டிகளை எழுதுவதற்கு இன்னும் பூசாரிகளால் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கிரந்த எழுத்துகளின் முக்கியத்துவம்

- தென்னிந்தியாவில் ஆயிரக்கணக்கான சமஸ்கிருதப் படைப்புகளைப் பாதுகாக்க உதவியது.
- பிரசஸ்திகள் (புகழ்ச்சிகள்) , நன்கொடை கல்வெட்டுகள் மற்றும் கோயில் பதிவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது .
- தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத கலாச்சார மரபுகளுக்கு இடையே பாலமாக செயல்பட்டார் .
- கல்வெட்டு மற்றும் பழங்காலவியல் ஆகியவற்றிற்கான முக்கிய ஆதாரம் .

எழுதும் பொருட்கள்

கல்வெட்டுகளை எழுதுவதற்கான பொருட்கள் ஏராளமாகவும் மாறுபட்டதாகவும் உள்ளன. அவற்றின் தேர்வு முக்கியமாக இரண்டு காரணிகளைப் பொறுத்தது. அவை (1) ஆவணங்களின் தன்மை (2) பொருத்தமான பொருட்களின் கிடைக்கும் தன்மை. கல்வெட்டுகளை எழுதுவதற்கு இந்தியாவில் செம்பு மற்றும் கல் மிகவும் பொதுவான பொருட்கள். இருப்பினும், அவை மட்டும்

அல்ல. இந்த பொருட்கள் இரண்டு வகைகளாகும் - உலோகங்கள் மற்றும் உலோகத்தைத் தவிர பிற பொருட்கள். வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தில் மனிதன் பாறை உறைகளின் மேற்பரப்பில் அல்லது பாறைப் பாறைகளில் ஓவியங்களை வரைந்தான், அவன் எதைப் பார்த்தாலும், ஓவியங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதை நினைத்தாலும். அவை வரலாற்றுக்கு முந்தைய ஓவியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதற்காக அவர் மர இலைகளிலும் கனிம கற்களிலும் ஏராளமாகக் கிடைத்த இயற்கை நிறத்தைப் பயன்படுத்துகிறார் . இது படவரைவியல் அல்லது பட எழுத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது எழுத்து கண்டுபிடிப்பின் தொடக்க நிலை. சில காலத்தில், வரலாற்றுக்கு முந்தைய மனிதன் கூர்மையான கல்லால் பொறிக்கப்பட்டு, வரைபடத்திற்காக பாறை மேற்பரப்பை உளியால் செதுக்கினான் . இது பெட்ரோ கிளிஃப்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில், மத்தியப் பிரதேசத்தின் பீம்பெட்காவில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய ஓவியங்கள் கவனிக்கப்பட்டுள்ளன . இந்த இடத்தின் தொடர்புடைய கண்டுபிடிப்புகள் இந்த ஓவியங்கள் மெசோலிதிக் காலத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதைக் குறிக்கின்றன. பல பெட்ரோ கிளிஃப்கள் உளி செதுக்கப்பட்டவை இந்தியாவிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகில் எழுதும் பொருட்கள் - மெசபடோமியா

ஆரம்பகால நகர்ப்புற நாகரிகங்களில் ஒன்றான (கி.மு. 3100) மெசபடோமியாவின் சுமேரியர்கள் , எழுத்து முறையை உருவாக்குவதில் முன்னோடிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பகுதியில் எளிதாகக் கிடைத்ததால், களிமண்ணை முதன்மை எழுத்துப் பொருளாகப் பயன்படுத்தினர்.

எழுதுவதற்கு, அவர்கள் செவ்வக முனையுடன் வெட்டப்பட்ட நாணல் எழுத்தாணியைப் பயன்படுத்தினர் . இந்த எழுத்தாணி மென்மையான, ஈரமான களிமண்ணில் அழுத்தப்பட்டபோது, அது ஆப்பு வடிவ அடையாளங்களை உருவாக்கியது . இந்த எழுத்துமுறை கியூனிஃபார்ம் என்று அறியப்பட்டது , இது லத்தீன் வார்த்தையான கியூனியஸிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு சொல் , அதாவது "ஆப்பு".

எழுதிய பிறகு, களிமண் பலகைகள் வெயிலில் உலர்த்தப்பட்டு , கடினமாகிவிட்டன. இருப்பினும், இந்த பலகைகள் கணமாகவும் உடையக்கூடியதாகவும் இருந்ததால் , நீண்ட தூரங்களுக்கு எழுத்துப்பூர்வ செய்திகளை அனுப்புவது கடினமாக இருந்தது.

இந்தியா

இந்தியாவில் காகிதம் கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்பு புர்த்ஜ் பட்டை மற்றும் பனை ஓலைகள் இந்தியர்களால் அறியப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டன. பண்டைய இந்தியாவில் எழுதுவதற்கு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும்

பொதுவான பொருள் பனை ஓலை. இது தாலா என்று அழைக்கப்படுகிறது . பத்ரா அல்லது தடா- பத்ரா . இந்தியாவில், சமீப காலம் வரை பனை ஓலைகளின் பயன்பாடு வழக்கத்தில் இருந்தது. பெரிய இலைகளைக் கொண்ட பனை மரங்கள் (போராசஸ் :பிளாபெல்லி:பார்மிஸ் , கோரிபா அம்ப்ராகுலி:பெரா மற்றும் சி.டலீரா - தாவரவியல் பெயர்கள்) ஆகியவை தென்னிந்தியாவில் முதலில் பூர்வீகமாகக் கொண்டவை. தென்னிந்தியாவில், பனை மரங்கள் ஏராளமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. மலபார் கடற்கரைப் பகுதியில், ஒரு வகை பனை ஓலைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இதை அவர்கள் எழுதும் பொருளாகப் பயன்படுத்தினர். வட இந்தியாவில் பிரிச்-பட்டை மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது. குறிப்பாக பஞ்சாப் மற்றும் காஷ்மீர் பகுதிகளில் பிரிச்-பட்டையின் பயன்பாடு அதிகமாக இருந்தது.

புர்ஜபத்ரா (பிரிட்டிஷ்-பட்டை)

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, விந்தியாவின் வடக்கே இந்தியாவில், புர்ஜபார்க் எனப்படும் ஒரு வகையான எழுத்துப் பொருள் கிமு 600 இல் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது புர்ஜா மரத்திலிருந்து (பாயேதுலா) எடுக்கப்பட்டது. போஜ்பத்ர்). மரத்தின் உட்புறப் பட்டை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது வடக்கு மற்றும் மத்திய இந்தியாவில் கிடைக்கும் ஒரு வகையான மரமாகும். இதை எண்ணெய் மற்றும் பாலிஷ் போட்டு காகிதமாகத் தயாரித்து கடினமாகவும் மென்மையாகவும் மாற்றினர். மகா அலெக்சாண்டர்

படையெடுப்பின் போது இந்தியர்களால் இது பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் புத்த துறவிகளால் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, குறிப்பாக இது லெக்கானா அதாவது எழுதும் பொருள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது . ஆவணங்கள் பொதுவாக பொருளின் பெயரில் பூஜ்ஜா என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன . அல்பெருனி வட இந்தியாவில் பயன்படுத்தப்படும் இந்த பூஜ்ஜாவின் நீளம் மற்றும் அகலத்தைக் குறிக்கிறது . செங்கல் பட்டை பனை ஓலைகளின் வடிவத்திற்கு ஏற்ற அளவுகளில் வெட்டப்பட்டது. இதனால் வட இந்தியாவில் செங்கல் பட்டை மிகவும் பிரபலமாக இருந்தபோதிலும், பனை ஓலையின் பயன்பாடு வட இந்திய மக்களாலும் அறியப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. பூஜ்ஜாவின் பயன்பாடு. காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கின் சில பகுதிகளில் பண்டிதர்களால் எழுத்துப் பொருளாக பத்ரா இன்னும் தொடர்கிறது . வடமேற்கு இந்தியாவில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பத்ரா , பின்னர் இந்தியாவின் மத்திய, கிழக்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதிகளுக்குப் பரவியது. பிற்காலத்தில் இது செப்புத் தகடு மூலம் மாற்றப்பட்டது. கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த டாக்ஸிலா செப்புத் தகடும், ஒரு பனை ஓலையைப் போலவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. புர்ஜா ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள செயிண்ட் உபாஸில் , தற்போது கோட்டன் பகுதியில் உள்ள தம்மபதாவில் காணப்படும் பத்ரா , தற்போது நம்மிடம் உள்ள பழமையான எழுத்து ஆவணமாகும். இது கரோஷ்டி எழுத்துக்களில் உள்ளது. பக்ஷாலி கையெழுத்துப் பிரதி என்பது இந்தப் பொருளில்

எழுதப்பட்ட மற்றொரு வகையான ஆவணமாகும், இதுவும் ஆரம்பகால ஆவணமாகும்.

இலைகள்

இலைகள் எழுதுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பௌத்த ஜாதகங்கள் பண்ணா (இலைகள்) எழுதும் பொருளாகப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கின்றன , இவை பெரும்பாலும் பனை ஓலைகளாக இருக்கலாம். பௌத்த துறவிகள் எழுதுவதற்கு இது மிகவும் பொதுவான பொருளாகும். சீன யாத்ரீகர்கள் யுவான் சுவாங்கின் கூற்றுப்படி, பௌத்த பாரம்பரியம் இலைகளில் பாதுகாக்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக எந்த மர இலைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதற்கான ஆதாரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அநேகமாக அது பனை ஓலைகளாகவோ, தடாவாகவோ அல்லது தாலாவாகவோ இருக்கலாம் . பத்ரா. இது வேறுவிதமாக t ā| a அல்லது t ā| i (கோரிபா) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் பனை ஓலைகளின் பயன்பாடு பொதுவானது.

பனை ஓலைகள்

தென்னிந்தியாவில் கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பனை ஓலை கையெழுத்துப் பிரதிகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வெப்பமான மற்றும் ஈரப்பதமான காலநிலை பகுதியில் பனை ஓலைகளைப் பாதுகாப்பது சாத்தியமில்லை. எனவே பனை ஓலைகளில் உள்ள ஆரம்பகால ஆவணங்களில் பெரும்பாலானவை முந்தையவற்றின் நகல்களாக இருந்தன. ஆனால் குளிர் மற்றும் வறண்ட காலநிலையில், பழைய பனை ஓலைகளைப் பாதுகாக்க முடியும். வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் பழைய பனை ஓலை பதிவுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பனை ஓலை பதிவின் ஆரம்பகால மாதிரி மத்திய ஆசியாவிலிருந்து பெறப்பட்ட கி.பி நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இது ஒரு சமஸ்கிருத நாடகத்தின் ஒரு துண்டுப் பகுதியாகும். பிரஜ்ணா-பரமிதா ஹிருதயசூத்திரம் மற்றும் உஷ்னிசாவின் கையெழுத்துப் பிரதிகள். ஜப்பானில் உள்ள ஹோரியூசி மடாலயத்தில் தற்போது பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள விஜயதாரிணி கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டில் மத்திய இந்தியாவில் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் கிரந்த எழுத்துக்களிலும், கி.பி பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் எழுத்துக்களிலும் எழுதப்பட்ட சில தென்னிந்திய கையெழுத்துப் பிரதிகள் திபெத்தில் உள்ள மடங்களிலிருந்தும் மீட்கப்பட்டுள்ளன. அதன் புகைப்பட மாநில பிரதிகள் இப்போது பாட்னாவில் உள்ள கே.பி. ஜெயஸ்வால் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

பனை ஓலைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான குறிப்புகள்

இந்தியாவின் சிற்பங்கள் சில கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் கைகளில் புஸ்தகமாக பனை ஓலைகள் உள்ளன . இடைக்காலத்தின் பல ஓவியங்கள் பனை ஓலைகள் ஆவணச் சான்றுகளாகவோ அல்லது எழுத்துப் பொருளாகவோ காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிரகதீஸ்வரர் கோவிலில் உள்ள சோழர் ஓவியங்களில் , சுந்தரரின் கதை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் அனைத்து மக்களும் தங்கள் கைகளில் பனை ஓலைகளை வைத்திருக்கும் ஆவணம் உண்மையானதா அல்லது சிவன் ஒரு முதியவரின் வடிவத்தில் வழங்கியதா என்பதைச் சரிபார்க்கிறார்கள். தென்னிந்தியாவின் எண்ணற்ற கல்வெட்டுகளில் பனை ஓலைகளை எழுதும் பொருளாகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய குறிப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுவரில் அல்லது செப்புத் தகட்டில் செதுக்குவதற்கு முன், மன்னரின் வாய்மொழி உத்தரவு பனை ஓலைகளில் எழுதப்பட்டது. இதற்காக மன்னர் அரசு எழுத்தாளரை நியமித்தார், அவர் ஓலை என்று குறிப்பிடப்பட்டார் . தமிழில் நா யாகம் . இந்த ஆவணங்கள் ஆவண அலுவலகத்தில் ஒரு பொறுப்பாளர் பட்டோலை என்பவரால் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன . அவர் பனை ஓலை கையெழுத்துப் பிரதியை இருபுறமும் மரத் தகடுகளை வைத்து, ஒரு கயிற்றால் இணைக்கப்பட்டு, இறுதியாக பட்டுத் துணிகளால் மூடப்பட்டிருந்தார். எனவே அவர் பட்டோலை என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆவணங்கள் அலுவலகத்தில் வைக்கப்பட்டன, இது ஆவண அகிலரி என்று அழைக்கப்பட்டது . பொது மக்களும் இந்த பனை ஓலைகளை

தங்கள் எழுத்துப் பொருளாகப் பயன்படுத்தினர். தேர்தலில் போட்டியிட்ட மக்கள் பனை ஓலையை வாக்குச் சீட்டாகவும் , இலைகளில் தங்கள் பெயர்களை எழுதவும் பயன்படுத்தினர். தென்னிந்தியாவில் பழங்காலத்திலிருந்தே பனை ஓலைகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் பல்வேறு வகையான ஸ்டைலான பேனாக்களைப் பயன்படுத்தினர், மேலும் பனை ஓலைகளில் எழுதும் திறன் அவர்களுக்கு இருந்தது.

பனை ஓலைகள் தயாரித்தல்

நெகிழ்வுத்தன்மை , நீடித்து உழைக்கும் தன்மை மற்றும் நீண்டகால பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக பனை ஓலைகள் கவனமாக தயாரிக்கப்பட்டன . இரண்டு வகையான பனை மரங்கள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன:

1. கு ண்டால் பணாய்
2. நாட்டுப் பனை மரம்

இந்த மரங்கள் தமிழ்நாட்டின் தெற்குப் பகுதிகளில் ஏராளமாக வளர்கின்றன .

தயாரிப்பு செயல்முறை பல படிகளைக் கொண்டிருந்தது:

- இலைகள் முதலில் வெயிலில் உலர்த்தப்பட்டன.
- பின்னர் அவற்றை மென்மையாக்க வேகவைக்கப்பட்டன அல்லது தண்ணீரில் ஊறவைக்கப்பட்டன .

- ஊறவைத்த பிறகு, அவை மீண்டும் நன்கு உலர்த்தப்பட்டன.
- உலர்ந்த இலைகள் மென்மையான கல் அல்லது சங்கு ஓட்டைப் பயன்படுத்தி மெருகூட்டப்பட்டு சமமான எழுத்து மேற்பரப்பை உருவாக்கப்பட்டன.
- இறுதியாக, இலைகள் தேவையான அளவுகளுக்கு வெட்டப்பட்டன , பொதுவாக 1 முதல் 3 அடி நீளம் மற்றும் 1 முதல் 4 அங்குல அகலம் .

வட இந்தியாவில் , பனை ஓலைகளில் மை கொண்டு எழுதப்பட்டது , ஆனால் தென்னிந்தியாவில் , எழுத்துக்களை பொறிக்க ஒரு ஸ்டைலஸ் பயன்படுத்தப்பட்டது. எழுதிய பிறகு, எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரியும் வகையில் இலைகளில் புகைக்கரி அல்லது தூள் கரி தடவப்பட்டது .

ஒவ்வொரு பனை ஓலையிலும் ஒரு துளை போடப்பட்டது , பொதுவாக நடுவில், சில நேரங்களில் இடது பக்கத்தில். இலைகளின் மூட்டையை ஒன்றாக இணைக்க ஒரு சரம் (சௌத்ரா அல்லது சரயந்திரகா என்று அழைக்கப்படுகிறது) இந்த துளை வழியாக அணுப்பப்பட்டது. நீண்ட பனை ஓலைகளில் எப்போதாவது இரண்டு துளைகள் இருந்தன , ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒன்று , சிறந்த பிணைப்புக்காக.

பிற நிரந்தர எழுத்துப் பொருட்கள் – கற்கள்

கல் பலகைகள் , அலங்கரிக்கப்பட்ட கற்கள் , தூண்கள் மற்றும் கோயில் சுவர்களில் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன . வீரக்கற்களும் (விரகல்) கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் நீடித்து உழைக்கும் தன்மை காரணமாக, கல் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக எழுதுவதற்கு ஒரு ஊடகமாகப் பணியாற்றியது.

இந்தியாவில் எழுதும் மேற்பரப்பாகக் கல் பயன்படுத்தப்பட்டது வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே தொடங்குகிறது. மலைப் பரப்புகளில் செதுக்கப்பட்ட பல பாறை ஓவியங்கள் இந்த ஆரம்ப கட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. கிட்டத்தட்ட 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல் ஒரு நிரந்தர எழுத்துப் பொருளாக மாறியது . தென்னிந்தியாவில், கோயில் கல்வெட்டுகளின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி கல் கோயில்களின் சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது . கோயில்கள் சமூக மற்றும் மத மையங்களாக செயல்பட்டன, மேலும் அன்றாட பரிவர்த்தனைகளைப் பாதுகாக்கும் காப்பகங்களாகக் கருதப்பட்டன , குறிப்பாக கோயில்களுக்கு வழங்கப்படும் நன்கொடைகள்.

ஆரம்பகால வரலாற்றுக் காலங்களில், மன்னர்கள் பாறையில் குகைகளைத் தோண்டி , தூண்கள் , லிண்டல்கள் மற்றும் சுவர்களில் நன்கொடை விவரங்களைப் பதிவு செய்தனர் . பல்லவர் காலத்தில் , பாறையில் குடைந்து கட்டப்பட்ட கோயில்கள் மற்றும் ஆரம்பகால செங்கல் கோயில்களின் தூண்களில் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டன. கோயில் வளாகங்களுக்குள் அல்லது சில

சமயங்களில் கிராமப் பொது இடங்களில் நிறுவப்பட்ட தனித்தனி கல் பலகைகளிலும் கல்வெட்டுகள் செதுக்கப்பட்டன.

தென்னிந்தியாவின் சில கோயில்களில், கல்வெட்டுகள் அடங்கிய கல் பலகைகள் பிற்காலப் புனரமைப்புகளின் போது நடைபாதைக் கற்களாகவோ , தரைப் பலகைகளாகவோ அல்லது கூரைக் கற்களாகவோ கூட மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டன . உதாரணமாக, சென்னைக்கு அருகிலுள்ள திருவொற்றியூரில் , பல ஆரம்பகால கல்வெட்டுகள் இப்போது கோயில் தரையில் காணப்படுகின்றன, மேலும் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள கைலாசநாதர் கோயிலில் , பழைய கல்வெட்டுப் பலகைகள் கூரையில் மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிற்காலத்தில் புதுப்பித்தவர்கள் அவற்றின் வரலாற்று மதிப்பை அங்கீகரிக்கவில்லை, இருப்பினும் பண்டைய கட்டிடக் கலைஞர்கள் அத்தகைய பதிவுகளை கவனமாகப் பாதுகாத்தனர்.

பாறை மேற்பரப்புகள், பாறைகள் மற்றும் மலை சரிவுகளிலும் பொறிக்கப்பட்டன . அசோகரின் பாறை ஆணைகளில் ஒரு முக்கிய உதாரணம். தமிழ்நாட்டில் உள்ள குடுமியான்மலையில் உள்ள பிரபலமான இசைக் கல்வெட்டு ஒரு திறந்த பாறை மேற்பரப்பில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாறைகள் பெரிய பரப்பளவை வழங்குவதால், வெவ்வேறு வம்சங்களைச் சேர்ந்த பல கல்வெட்டுகள் ஒரே இடத்தில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, கிர்ணார் பாறையில் அசோகரின் ஆணைகளும் (கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு) கூத்தரப மன்னர்

ருத்ரதாமனின் (கிபி 150) கல்வெட்டும் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பாறைப் படுகைகள் மற்றும் குகை மேற்பரப்புகளில் ஏராளமான தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் ஒன்றாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிற்பங்களின் கல் பீடங்கள் , வீரக்கற்கள் மற்றும் தூண்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளும் அடங்கும் . அசோகரின் புகழ்பெற்ற தூண் ஆணைகள் மற்றும் அலகாபாத் தூண் கல்வெட்டு ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

உலோகங்கள்

தங்கம்: பணக்கார வணிகர்கள் தங்கத் தகடுகளை எழுதப் பயன்படுத்தியதாக புத்த ஜாதகக் கதைகள் குறிப்பிடுகின்றன. பல யந்திரங்கள் அல்லது கல்வெட்டுகளுடன் கூடிய மந்திர வடிவமைப்புகள் தங்கத்தில் செய்யப்பட்டன. கரோஷ்டியில் ஒரு வாக்கு கல்வெட்டுடன் கூடிய தங்கத் தகடு தக்ஷசீலாவிற்கு அருகிலுள்ள கங்குவில் உள்ள புத்த ஸ்தலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது .

வெள்ளி : இந்தியாவில் பொது சகாப்தத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே எழுதுபொருளாக வெள்ளியின் பயன்பாடு அறியப்படுகிறது. இந்த உலோகம் தங்கத்தைப் போல விலை உயர்ந்ததல்ல. ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கிருஷ்ணா மாவட்டத்தில் உள்ள பட்டிப்ரோ லுவில் உள்ள புத்த மத ஸ்தலத்திலிருந்து வெள்ளி குறித்த ஒரு சிறிய கல்வெட்டு மீட்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது .

தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களின் படைவியா வெள்ளித் தகடு கல்வெட்டு வெள்ளித் தகட்டில் செதுக்கப்பட்ட மற்றொரு முக்கியமான பதிவாகும். இந்தப் பதிவில் கடைசி நாயக்க ஆட்சியாளர் வியராகவன் டச்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு நாகப்பட்டினத்தை வழங்கியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது . நாயக்கர் . தஞ்சாவூரின் முதல் மராட்டிய மன்னரான ஏகோஜி 1676 ஆம் ஆண்டு டச்சு நிறுவனத்திற்கு ஒரு வெள்ளித் தகடு கல்வெட்டை வெளியிட்டார்.

பித்தளை: பல பித்தளை சிலைகளின் பீடங்களில் அல்லது சிலைகளின் பின்புறத்தில் லேபிள் கல்வெட்டுகள் இருந்தாலும், தனித்தனி கல்வெட்டுகளை எழுதுவதற்கு பித்தளை அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. கயாவில் உள்ள வாக்குமூல பித்தளை உருவம் இந்த வகைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. குப்தர் காலத்தின் பித்தளை கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்ட முத்திரை-மோதிரம் குறிப்பிடத் தக்கது . அபுவில் உள்ள சில சமண கோயில்களில் மத சூத்திரங்கள் பொறிக்கப்பட்ட பித்தளை தகடுகள் உள்ளன.

வெண்கலம்: பித்தளை போன்ற இந்த உலோகம் சுயாதீன எழுத்துக்கு அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. சில வெண்கல முத்திரைகள் கரோஷ்டி , பிராமி மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் புராணக்கதைகளைக் கொண்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள சில வெண்கல உருவங்கள் அவற்றின் பீடத்தில் லேபிள் கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ளன. நாகப்பட்டினம் புத்த வெண்கலங்கள் இந்த வகையான குறிப்பிடத்தக்கவை .

தாமிரம்: தாமிரம் மிக முக்கியமான எழுத்துப் பொருளாகும் – இந்தியாவில் பல செப்புத் தகடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மன்னர் சில அரச கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தபோது, முதலில் அது பனை ஓலைகளிலும், பின்னர் செப்புத் தகடுகளிலும், கல்லிலும் எழுதப்பட்டது. இது கல்வெட்டுகளிலும் " கல்லிலம் (கல்) செம்பிலம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஈசுதிக் கோல்கா ". (கல் மற்றும் செப்புத் தகடுகள் இரண்டிலும் வரிசையாக எழுதப்பட வேண்டும்). உலோகத்தில் செதுக்கப்பட்ட அதிக எண்ணிக்கையிலான கல்வெட்டுகள் வெவ்வேறு அளவுகள் மற்றும் எண்ணிக்கையிலான ஒரு செப்புத் தாள்கள் ஆகும். அவை சிறிய மற்றும் மிகவும் ஆரம்பகால பதிவின் விஷயத்தில் சுமார் 2 ½ அங்குலங்கள் முதல் 17/8 அங்குலங்கள் வரை இருக்கும். சோஹ்கௌரா செப்புத் தகடு இந்தியாவின் ஆரம்பகால செப்புத் தகடாகக் கருதப்படுகிறது, இது மேற்கண்ட அளவைக் கொண்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவில், செப்புத் தகடுகள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ பனை ஓலைகளைப் போலவும் , அளவுகளில் வேறுபடுகின்றன, அதே நேரத்தில் வட இந்தியாவில் பிர்ச் பட்டை செப்புத் தகட்டின் மாதிரியாக இருந்தது. பிற்காலத்தில், விஜயநகரம் பிர்ச் பட்டையின் மாதிரியான செப்புத் தகடுகளை வெளியிட்டது.

தேவையான தகடுகளின் எண்ணிக்கை ஆவணத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தகடு பயன்படுத்தப்பட்டது; மேலும் அது சில நேரங்களில் அதன் ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது, சில சமயங்களில்

இரண்டிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய செப்புத் தகடு பதிவுகள் தமிழ் நாட்டில் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை. முதலாம் ராஜராஜனின் பெரிய லைடன் மானியத்தில் நானூற்று நாற்பத்து மூன்று வரி எழுத்துகள் கொண்ட இருபத்தொரு தகடுகள் உள்ளன . முதலாம் ராஜேந்திரனின் திருவலங்காடு தகடுகள் முப்பத்தொரு தாள்களைக் கொண்டுள்ளன, அவை மிகப்பெரிய வளையத்துடன் சேர்ந்து, 7,980 தோலாக்கள் எடையுள்ளவை, எண்ணூற்று பதினாறு வரி எழுத்துகளைக் கொண்டுள்ளன. முதலாம் ராஜேந்திரனால் வெளியிடப்பட்ட கரண்டை செப்புத் தகடுகளில் ஐம்பத்தைந்து தகடுகள் உள்ளன . சமீபத்தில், தமிழ்நாட்டின் நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள திருவிந்தலூரில் சோழர்களின் செப்புத் தகடு ஒன்றை தமிழ்நாடு மாநில தொல்பொருள் துறை மீட்டெடுத்தது . இது இதுவரை இந்தியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய செப்புத் தகடு ஆகும். இது ஒரு முத்திரையுடன் கூடிய செப்பு வளையத்துடன் இணைக்கப்பட்ட எண்பத்தைந்து தாள்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த தொகுப்பின் தகடுகள் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாக நாற்பத்து நான்கு செ.மீ நீளமும் இருபத்தி ஒரு செ.மீ அகலமும் கொண்டவை. ஒரு மானியத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தகடுகள் இருந்தால், அவை கட்டப்படுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பல்லவர்களின் பல செப்புத் தகடுகள் ஒரு மோதிரம் மற்றும் முத்திரையுடன் இணைக்கப்பட்ட பல தகடுகளைக் கொண்டுள்ளன. செப்புத் தகடுகளில் உள்ள கல்வெட்டுகள் பொதுவானவை

என்றாலும், செப்புப் பாத்திரங்கள் மற்றும் பிற பாத்திரங்களிலும் கல்வெட்டுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன , சித்திரம் ஏழின் தமிழ் மொழியில் ஒரு கல்வெட்டு . அந்த விவசாய அமைப்பின் சின்னத்துடன் கூடிய செப்பு கலப்பையில் பெரியான் ஆட்டார் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது . கரோஷ்டி கல்வெட்டில் உள்ள கல்வெட்டுடன் கூடிய செம்பினால் செய்யப்பட்ட வழக்கமான வடிவிலான ஹார்மிகா மற்றும் குடையுடன் கூடிய ஒரு சிறிய ஸ்தூப வடிவிலான ஒரு கலசம் பெஷாவருக்கு அருகிலுள்ள குர்ராமில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரும்பு இரும்பு பெரும்பாலும் ஆயுதங்கள், கருவிகள் தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது. இது எழுதும் பொருளாக மிகவும் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. மெஹரௌலியில் உள்ள இரும்புத் தூண் (குதுப் மினாருக்கு அருகில்-டெல்லி) இந்த வகைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இந்த இரும்புத் தூண் மன்னர் சந்திரனின் கல்வெட்டைக் கொண்டுள்ளது. 23 அடி 8 அங்குல அளவுள்ள தூண் ஆறு டன்களுக்கு மேல் எடையுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாரில் காணப்படும் அக்பரின் பாரசீக கல்வெட்டில் நாகரியில் தனிப்பட்ட பெயர்கள் உள்ளன, மேலும் பாரசீக எழுத்துக்கள் இந்த வகைக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு.

பிற பொருட்கள்

படிகங்கள், மரத் தூண்கள், பலகைகள், மண் பாண்டங்கள், செங்கல் மற்றும் டெரகோட்டா, சங்கு ஆமை ஓடு மற்றும் தந்தத் தகடுகள் போன்ற பல்வேறு பொருட்களிலும் கல்வெட்டுகள் செதுக்கப்பட்டன.

படிகம்:

, மேலும் எளிதில் கிடைக்காது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கிருஷ்ணா மாவட்டத்தில் உள்ள பட்டிப்ரோ லுவில் கல்வெட்டுடன் கூடிய அறுகோண படிகத் துண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது . இந்தப் படிகத்தின் அனைத்து முகங்களிலும் எழுத்துக்களின் கீறல்கள் காணப்படுகின்றன. இது வாக்கு பிரசாதம்.

செங்கற்கள்:

வட இந்தியாவில் செங்கற்களில் கல்வெட்டுகள் ஏராளமாக பதிவாகியுள்ளன. மெசபடோமியா மற்றும் மேற்கு ஆசியாவின் பிற பகுதிகளில் செங்கற்கள் பொதுவாக எழுத்து நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. உத்தரபிரதேச மாநிலத்தில், பிதாரி என்ற இடத்தில் குப்தர் கால கல்வெட்டு கிடைக்கிறது. அது "ஸ்ரீ குமாரகுப்தஸ்யர் " என்ற மன்னரின் பெயரைப் பதிவு செய்கிறது . கோரக்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கோபால்பூரில் புத்த சூத்திரங்களைக்

கொண்ட சில செங்கல் பலகைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. யமுனை பள்ளத்தாக்கில் உள்ள ஜகத்காமில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியில் , ஏராளமான பொறிக்கப்பட்ட செங்கற்கள் பதிவாகியுள்ளன. அவை கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை, பழங்கால வரலாற்று அடிப்படையில்.

களிமண் மற்றும் டெர்ராகோட்டா:

இந்தியாவில் களிமண் மற்றும் டெர்ராகோட்டா கல்வெட்டுகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. களிமண் பலகைகள் பெரும்பாலும் புத்த மத நம்பிக்கைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவை. பஞ்சாபின் லூதியானா மாவட்டத்தில் உள்ள சன்னெட்டில் சங்கரர் மற்றும் நாராயணர் கடவுள்களின் பெயர்கள் உள்ளன. ஆந்திரா, ஒரிசா மற்றும் வட இந்தியாவின் பிற பகுதிகளின் அகழ்வாராய்ச்சிகளிலும் களிமண் முத்திரைகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. மேற்கு வங்காளத்தின் முசாபர்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பாசாரில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியில் ஆயிரத்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட களிமண் முத்திரைகள் மீட்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முத்திரைகள் பெரும்பாலும் அதிகாரிகள் மற்றும் கிட்டுகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் தனிநபர்களுடன் தொடர்புடையவை. நாளந்தாவில் காணப்படும் புத்த குப்தரின் களிமண் முத்திரை. மௌகாரி மன்னர் சர்வவர்மனின் டெர்ராகோட்டாவில் உள்ள முத்திரைகள் நாலந்தாவில் அதே இடத்தில் காணப்படுகின்றன . கோ-வேத என்ற பெயரைக் கொண்ட

ஒரு களிமண் முத்திரை சமீபத்திய காலங்களில் இலங்கையில் காணப்படுகிறது .

மட்பாண்டங்கள்:

தமிழ்நாட்டின் ஆரம்பகால வரலாற்று தளங்களில் பெரும்பாலும் கல்வெட்டுகளைக் கொண்ட மட்பாண்டப் பொருட்கள் காணப்படுகின்றன . தமிழ்நாட்டில் தோண்டியெடுக்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட 25 இடங்களில் தனிப்பட்ட பெயர்களைக் கொண்ட தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டின் ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள கொடுமணலில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 600 மற்றும் ஒற்றைப்படை பாணைத் துண்டுகளில் தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் கிடைத்தன. சங்க காலத்துடன் தொடர்புடைய பெரும்பாலான இடங்களில் மட்பாண்டப் பொருட்கள் பற்றிய கல்வெட்டுகள் எப்போதும் கிடைத்துள்ளன, அவை ஆரம்பகால பொது சகாப்தத்தின் தமிழர்களின் கல்வியறிவைக் காட்டுகின்றன. உறையூர் , வல்லம் , அரிக்கமேடு , கிலாடி , அழகன்குளம், காஞ்சிபுரம் , கரூர், கொற்கை, தேரிருவேலி , காவேரிபூம்பட்டினம் , போளூர் ஆகியவை மட்பாண்டப் பொருட்கள் பற்றிய கல்வெட்டுகளைப் பெறும் சில இடங்கள் . வட்டமனூ , நாகார்ஜுனகொண்டா மற்றும் அமராவதி, சாலிகுண்டம் , நந்தூர் ஆகியவை மட்பாண்டப் பொருட்கள் பற்றிய பிராமி எழுத்துக்களைக் கொடுத்த பௌத்த தளங்களில் சில. மேலும், செங்கடல் பகுதியில் உள்ள குவாசிர்-அல்-குவாதம் , பெர்னிகே மற்றும் கொரோரி ஆகிய இடங்களில் நடந்த

அகழ்வாராய்ச்சிகளில் மட்பாண்டங்கள் குறித்த தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன . பண்டைய தமிழர்கள் கடல் வர்த்தகம் மூலம் மத்தியதரைக் கடல் பகுதிகளுக்குச் சென்றனர் என்பதையும், அவர்களின் கடல்சார் தொடர்புகள் வெளிநாட்டு அறிஞர்களாலும் ஆரம்பகால பொது சகாப்தத்தின் தமிழ் இலக்கியங்களாலும் சான்றளிக்கப்பட்டன என்பதையும் இது காட்டுகிறது .

மரம்

மரம் நீண்ட காலம் நீடிக்கும் அல்லது நீடித்து உழைக்கும் எழுத்துப் பொருளாகக் கருதப்படாவிட்டாலும், மரத்தில் செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் எப்போதாவது இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன. கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மேற்கத்திய ஷத்ரபாஸுக்குச் சொந்தமான ஒரு பிராமி கல்வெட்டு, மர எழுத்துப் பலகையைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடுகிறது . மற்றொரு ஆரம்பகால உதாரணம் பஜ சைத்தியத்தின் மர விலா எலும்பில் பொறிக்கப்பட்ட பிராமி கல்வெட்டு .

பௌத்த இலக்கியங்கள், குறிப்பாக வினயபிடகம் , பண்டைய காலங்களில் மரத்தை எழுதும் பொருளாகப் பயன்படுத்தியதை அடிக்கடி குறிப்பிடுகின்றன, இது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஃபலக என்று அழைக்கப்படும் மரப் பலகைகள், ஆரம்பகால இந்தியாவில் கடிதங்களை எழுதுவதற்குப் பொதுவாகப்

பயன்படுத்தப்பட்டன. மக்கள் இந்தப் பலகைகளில் சுண்ணாம்பு (pāṇḍ
ul ē kha) பயன்படுத்தி எழுதினர் .

இவ்வாறு, மரம் அழுகக்கூடியது என்றாலும், ஆரம்பகால
வரலாற்றுக் காலத்தில் அது ஒரு எழுத்துப் பரப்பாக முக்கிய பங்கு
வகித்தது.

சங்கு மற்றும் தந்தம்

சங்கு ஓடுகள் மற்றும் தந்தத் தகடுகளில் பொறிக்கப்பட்ட
கல்வெட்டுகள் இந்தியாவில் மிகவும் அரிதானவை.
சாலிஹுண்டத்தில் அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
பிராமி கல்வெட்டைக் கொண்ட வெள்ளை சங்கு ஒரு
குறிப்பிடத்தக்க உதாரணம் . மௌரியர் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு
பொறிக்கப்பட்ட தந்த முத்திரை பஞ்சாபில் உள்ள ரூபரில்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது . கௌசாம்பி மற்றும் பெஸ்நகரில் நடந்த
அகழ்வாராய்ச்சிகளில் தந்தக் கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன.

மட்பாண்டங்கள் பற்றிய கல்வெட்டுகள்

₹ மண்பாண்டங்கள் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட
மற்றொரு ஊடகம். கொடுமணலில் , ஒரு மட்பாண்டத் துண்டில்
தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டு ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது, இது
ஆரம்பகால தமிழ் எழுத்து மரபுகளுக்கு முக்கியமான சான்றுகளை
வழங்குகிறது.

பிற அரிய பொருட்கள்

பாட்னாவில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கண்ணாடிப் பொருட்களில் சில கல்வெட்டுகள் பதிவாகியுள்ளன . அரை விலையுயர்ந்த கல்லான கார்னிலியன் பயன்படுத்தப்பட்டது – மலேசியாவின் விஷ்ணுவர்மன் வெளியிட்ட சில முத்திரைகள் கார்னிலியனில் பொறிக்கப்பட்டன. எப்போதாவது, பண்டைய இந்தியாவில் எலும்பு எழுதும் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பருத்தி துணி:

பண்டைய காலத்தில் பருத்தித் துணி எழுதும் பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது ப ட , ப ட இ க அல்லது க ã ர்ப சிக –ப ட என பலவிதமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ப ட எழுதும் பொருளாக இருந்ததற்கான ஆரம்பகால கல்வெட்டு குறிப்பு சதாவ ஹன காலத்தின் நாசிக் கல்வெட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது . புருனல் மற்றும் ரைஸின் கூற்றுப்படி, கர்நாடக வணிகர்கள் தங்கள் கணக்குகளை எழுத பருத்தித் துணியை வைத்திருந்தனர். இது புளிய விதை பேஸ்டால் மூடப்பட்ட கணாட்டா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டின் மார்வாரி வணிகர்கள் தங்கள் கணக்குகளை வைத்திருக்க துணியைப் பயன்படுத்தினர். பருத்தி பற்றிய பழைய பதிவுகள் சிருங்கேரி மடத்தில் சேதமடைந்த நிலையில்

வைக்கப்பட்டுள்ளன . காகிதத்தைப் போலவே பருத்தியும் ஈரப்பதம் மற்றும் அந்துப்பூச்சிகளால் எளிதில் சேதமடைகிறது.

காகிதம்:

11 ஆம் நூற்றாண்டில் சீனர்களால் முதன்முதலில் காகிதம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டில் முஸ்லிம்கள் காலத்தில் இது இந்தியாவிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அலெக்சாண்டர் இந்தியாவைக் கண்டுபிடித்தபோது இந்தியாவுடன் இருந்த கிரேக்க எழுத்தாளர் நியர்ச்சோஸ் , பருத்தியிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் கலையை இந்தியர்கள் அறிந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். காகிதத்தில் உள்ள ஆரம்பகால கையெழுத்துப் பிரதி மத்திய ஆசியாவின் காஷ்கரில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது . இது கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டின் குப்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தது, ஆனால் அது கி.பி 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வளவு தொலைதூரப் பகுதிக்குச் சென்றது. கையால் செய்யப்பட்ட காகிதம் இயந்திரத் தாள்களால் மாற்றப்பட்டது; மராத்தியர்களின் மாட எழுத்துக்கள் 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் காகிதங்களில் எழுதப்பட்டன .

தோல்:

சுபந்துவின் வா சாவதத் உட்பட சில புத்த மதப் படைப்புகள் விலங்குகளின் தோல்களில் எழுதப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது . இருப்பினும், இதுவரை இந்தியாவில் எந்த தோல் கையெழுத்துப் பிரதியும் மீட்கப்படவில்லை.

மை:

இந்தியர்கள் பிரச் மரப்பட்டை மற்றும் பருத்தித் துணியில் எழுதுவதற்கு ஒருவித மை பயன்படுத்தியுள்ளனர். மையுக்கு மாஷி அல்லது மாசி என்ற சொல் கிரிஹ்யஸ் உத்ராஸில் பயன்படுத்தப்பட்டது . கிமு 3 அல்லது 2 ஆம் நூற்றாண்டில் அந்தரில் உள்ள ஒரு புனித உபாவிலிருந்து நினைவுச்சின்னப் பாத்திரத்தின் மூடியின் உட்புறத்தில் மை கொண்டு எழுதுவதற்கான ஆரம்பகால மாதிரி காணப்படுகிறது. பல்வேறு வகையான மைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன; இன்னும் கருப்பு மிகவும் பொதுவானது. வண்ண மைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. சிவப்பும் மிகவும் பொதுவானதாக இருந்தது , சில நேரங்களில் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மஞ்சள் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சுய மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

1. தொல்லெழுத்தியல் என்றால் என்ன, அது பண்டைய எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ள எவ்வாறு உதவுகிறது?
2. படவெழுத்து முறை, கருத்தெழுத்து முறை, ஒலியெழுத்து முறை மற்றும் சொல்லெழுத்து முறை ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுக.
3. ஆப்பெழுத்து என்றால் என்ன, அது முதன்மையாக எங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது?
4. இந்திய வரலாற்றில் பிராமி, வட்டெழுத்து மற்றும் கிரந்த எழுத்து முறைகளின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கவும்.
5. பண்டைய இந்தியாவில் எழுதுவதற்காகப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள் யாவை, அவை ஏன் முக்கியமானவையாக இருந்தன?

அலகு- III

டேட்டிங் சிஸ்டம் – சகாப்தம் – சக சகாப்தம் – கலி சகாப்தம் – விக்ரம
சகாப்தம் – கொல்லம் சகாப்தம்

நோக்கங்கள்

1. வரலாற்று கால நிர்ணயத்தின் கருத்தையும், காலவரிசையில் வெவ்வேறு சகாப்தங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்வது.
2. சாக சகாப்தம், கலி சகாப்தம், விக்ரம சகாப்தம் மற்றும் கொல்லம் சகாப்தம் உள்ளிட்ட முக்கிய இந்திய காலக்கணக்கு முறைகளைப் பற்றிப் படிப்பது.
3. காலவரிசைகளை மறுகட்டமைப்பு செய்வதற்கு, கல்வெட்டுகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இந்தக் கால

சகாப்தம்	சகாப்தம் (தொடக்க ஆண்டு)	சங்கம்	முதன்மை பயன்பாடு
சாகா	கிபி 78	மன்னர் கனிஷ்கர் / வெற்றி ஷாகாஸ் மீது	இந்திய தேசிய நாட்காட்டி, வானியல்

சகாப்தம்	சகாப்தம் (தொடக்க ஆண்டு)	சங்கம்	முதன்மை பயன்பாடு
விக்ரமா	கி.மு. 57	மன்னர் விக்ரமாதித்யன்	நேபாளம் (அதிகாரப்பூர்வ), வட/மேற்கு இந்தியா (சந்திர நாட்காட்டி)
காளி	கிமு 3102	கலியுகத்தின் ஆரம்பம்	பண்டைய இந்து வானியல், அண்டவியல்
கொல்லம்	கிபி 825	கேரளாவில் ஸ்தாபனம்/சீர்திருத்தம்	கேரளா (பிராந்திய சூரிய நாட்காட்டி)

சகா சகாப்தம்

கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் மன்னர் மேயஸால் நிறுவப்பட்டிருக்கலாம். இந்தோ-சித்தியர்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் ஷாகாக்கள் , வடமேற்கு இந்தியாவில் இந்தோ-

கிரேக்கர்களை அழிப்பதன் மூலம் இந்தியா மீது படையெடுத்த ஈரானிய நாடோடி மக்களின் ஒரு குழுவாகும்.

•ஷாகர்கள் நாட்டின் பெரும்பகுதியை தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். •இந்தியாவில் மிகவும் பிரபலமான ஷாகர் ஆட்சியாளர் ருத்ரதாமன் ஆவார் , அவர் கி.பி 130 முதல் கி.பி 150 வரை ஆட்சி செய்தார் .

•இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடக்கு மற்றும் வடமேற்குப் பகுதிகளின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் குடியேறி ஆட்சியை நிறுவிய ஐந்து ஷாகர்கள் இருந்தனர் .

•ருத்ரசிம்மன் , குப்த வம்சத்தின் இரண்டாம் சந்திரகுப்தனால் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் மூலம் சக சகாப்தம் முடிவுக்கு வந்தது .

சக சகாப்தத்தின் தோற்றம்

•கிமு 2 ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதைச் சுற்றிலும், 'யுயே-சி' அல்லது 'யுயேஷி' என்று அழைக்கப்பட்ட மத்திய ஆசிய நாடோடி மக்கள், ஷாகர்களை தங்கள் வீடுகளில் இருந்து வெளியேற்றி, இன்றைய சீனாவின் வடமேற்கு எல்லையிலிருந்து இந்தியா மீது படையெடுக்க கட்டாயப்படுத்தினர் . பிற்காலத்தில் சந்ததியினர் குஷானர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

•ஷாகர்கள் பார்த்தியா மற்றும் பாக்ட்ரியா மீது படையெடுத்து பார்த்திய மன்னரை தோற்கடித்தனர். இது அவர்களை இந்தியாவிற்குள் மேலும் செல்ல ஊக்குவித்தது.

• இந்தியாவில் இந்தோ-சித்தியன் ஆட்சியை முதன்முதலில் நிறுவியவர் மேயஸ் ஆவார்.

•ஷாகர்கள் 5 தனித்துவமான கிளைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர் , மேலும் அவர்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடக்கு மற்றும் வடமேற்கு பகுதிகளில் குடியேறி ஆட்சியை நிறுவினர்.

•ஷாகாக்களின் ஐந்து கிளைகளும் பின்வரும் இடங்களில் குடியேறின,

•ஆப்கானிஸ்தான்

•தக்ஷிலாவை தலைநகராகக் கொண்ட பஞ்சாப்

•மதுரா •மேற்கு இந்தியா

•உஜ்ஜயினை தலைநகராகக் கொண்ட மேல் தக்காணம் .

•ஷாகர்கள் அனைவரிலும், மத்திய மற்றும் மேற்கு இந்திய கிளைகள் முக்கியத்துவம் பெற்று, மற்ற ஷாகர்களை விட நீண்ட காலம் இந்தியாவை ஆட்சி செய்ய முடிந்தது.

சக சகாப்தத்தின் முக்கியமான ஆட்சியாளர்கள்

மன்னர் மௌஸ் மன்னர் மோகா என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

- ❖ இந்தியாவின் ஆரம்பகால ஷாகா அல்லது இந்தோ- சிந்தியன் ஆட்சியாளர் என்ற பெருமையைப் பெறுகிறார், மேலும் அவர் இன்றைய ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் பாகிஸ்தான் பிராந்தியமான காந்தாரப் பகுதியில் ஷாகா ஆட்சியை நிறுவினார்.
- ❖ மன்னர் மோகா , தற்போதைய பாகிஸ்தானின் பஞ்சாபில் உள்ள சிர்காப்பை தனது தலைநகராக ஆக்கினார்.
- ❖ ஜீலம் நதிக்கு அப்பால் இந்தோ-கிரேக்கர்களுக்கு எதிரான பல தோல்வியுற்ற படையெடுப்புகளுக்கு அவர் தலைமை தாங்கினார் .
- ❖ அவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான செப்பு நாணயங்களையும் ஒப்பீட்டளவில் குறைவான வெள்ளி நாணயங்களையும் வெளியிட்டார்.
- ❖ அவரது நாணயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிகள் கிரேக்கம் மற்றும் கரோஷ்டி எழுத்துக்கள்.
- ❖ இந்த நாணயங்களில் பௌத்த மற்றும் இந்து மதத்தின் இந்திய தெய்வங்களின் உருவங்களும் சின்னங்களும் உள்ளன.
- ❖ புகழ்பெற்ற தக்ஷீலா செப்புத் தகடு ஷாகா மன்னர் மோகாவின் கல்வெட்டுகளுக்குச் சொந்தமானது, மேலும் இது கரோஷ்டி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட துல்லியமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது.

- ❖ மௌஸுக்குப் பிறகு அவரது மகன் அசேஸ் முதலாவது அரியணை ஏறினார்.
- ❖ ஏசஸ் - இந்தியாவில் இந்தோ-கிரேக்க ஆட்சிக்கு உண்மையில் முற்றுப்புள்ளி வைத்தது நான்தான்.
- ❖ அவர் நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு கிரேக்க-இந்திய மன்னர் ஹிப்போஸ்ட்ராடோஸை தோற்கடித்து, எஞ்சிய பகுதிகளை ஷாகா பேரரசில் சேர்த்தார் .•
- ❖ அவர் கிமு 58 இல் ஆஸஸ் சகாப்தத்தைத் தொடங்கினார், இது இந்தியாவில் பிரபலமான விக்ரம் சகாப்தத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

அசிலிசஸ் மற்றும் அஸஸ் II

அஸஸ் -I இன் வாரிசு அசிலிசஸ் ஆவார், அவருக்குப் பிறகு அஸஸ் -II பதவியேற்றார் .

- ❖ அசிலியாஸ் மற்றும் அசெஸ் -II ஆகியோரால் கூட்டாக வெளியிடப்பட்டன .
- ❖ குஷான் பேரரசிடம் தோற்ற பிறகு, இந்த சகாப்தத்தின் கடைசி சிறந்த ஆட்சியாளராக இரண்டாம் அஸஸ் கருதப்படுகிறார்.

நஹாபணா

- ❖ சாகா பேரரசு மீண்டும் ஒருமுறை மன்னர் நாகபனின் கீழ் முக்கியத்துவம் பெற்றது .

- ❖ மகாராஷ்டிராவின் பல்வேறு கல்வெட்டுகளிலும், சாதவாகனர்களிலும் அவர் குறிப்பிடப்படுவது மத்திய மற்றும் மேற்கு சத்ராப் பகுதிகளில் அவரது முக்கியத்துவத்திற்கு சான்றாகும்.
- ❖ வடக்கு மற்றும் வடமேற்கு இந்தியாவில் 'க்ஷஹரத வம்சம்' என்று அழைக்கப்படும் இரண்டு பெரிய சக க்ஷத்ரப வம்சங்களில் ஒன்றின் தூண்டுதலாளர் ஆவார் .
- ❖ கௌதமிபுத்திரனால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். சாதவாகன வம்சத்தின் சதகர்ணி .

சாஷ்டனா

நஹபனாவுக்குப் பிறகு சஷ்டனா மன்னன் ஆட்சிக்கு வந்தான் .

- ❖ மேற்கத்திய க்ஷத்ரபாக்கள் அல்லது சத்ரபாக்கள் , உஜ்ஜைனியைத் தலைநகராகக் கொண்டு சாகா மன்னர் சாஷ்டானால் ஆளப்பட்டனர் .
- ❖ டெஸ்டெனஸ் ' அல்லது ' தியாஸ்தெனஸ் ' என்று புகழ்ந்து குறிப்பிட்டார் .
- ❖ நாகபனைத் தொடர்ந்து , வடக்கு மற்றும் வடமேற்கு இந்தியாவில் ' பத்ரமுக வம்சம்' என்று அழைக்கப்படும் மற்றொரு பெரிய வம்சத்தைத் தூண்டியவர் அவர்.

முதலாம் ருத்ரதாமன்

முதலாம் ருத்ரதாமன் ஷாகா மன்னன் நஹபனாவின் பேரன் .

- ❖ அவர் அனைத்து ஷாகா ஆட்சியாளர்களிலும் மிகச் சிறந்த மற்றும் மிகவும் புகழ்பெற்ற ஆட்சியாளராகக் கருதப்படுகிறார்.
- ❖ அவர் தனது தலைநகரான உஜ்ஜயினியைப் ஒரு சிறந்த கலாச்சார மற்றும் கல்வி மையமாக மாற்றினார்.
- ❖ மன்னராக முடிசூட்டப்பட்ட பிறகு அவர் ' மகக்ஷத்ரபா ' என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் .
- ❖ முதலாம் ருத்ரதாமன் சமஸ்கிருத கலை மற்றும் இலக்கிய சீர்திருத்தவாதி என்று அறியப்படுகிறார்.
- ❖ இந்தக் காலகட்டத்தில் வழக்கமாக பிராகிருதத்தில் எழுதப்பட்ட சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு நீண்ட கல்வெட்டை வெளியிட்ட முதல் ஆட்சியாளரும் இவரே.
- ❖ கத்தியவார் மாவட்டத்தில் சந்திரகுப்த மௌரியரால் கட்டப்பட்ட சுதர்சன ஏரியின் பழுதுபார்க்கும் பணி அவரது மிகவும் பிரபலமான பங்களிப்பாகும்.
- ❖ அவர் ஜுனாகர் பாறை கல்வெட்டைக் கட்டினார், இந்தக் கல்வெட்டின்படி , கத்தியவார், நர்மதா பள்ளத்தாக்கு, கொங்கண் மற்றும் மால்வாவின் சில பகுதிகள் (புனே மற்றும் நாசிக் தவிர) மற்றும் குஜராத்தை உள்ளடக்கிய பரந்த மேற்கத்திய சத்ரப் வம்சத்தை அவர் ஆட்சி செய்தார்.
- ❖ அவர் ஒரு இந்துப் பெண்ணை மணந்த பிறகு இந்து மதத்திற்கு மாறினார்.

- ❖ சாதவாகனர்களிடம் இழந்த நஹபன ஆட்சியின் கீழ் இழந்த பெரும்பாலான பகுதிகளை அவர் வெற்றி மூலம் மீட்டெடுத்தார்.
- ❖ சாதவாகனர்களுடன் ஏராளமான போர்களை நடத்திய போதிலும் , அவர் தனது மகளை வசிஷ்டிபுத்திரருக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலம் அவர்களுடன் திருமண உறவை ஏற்படுத்தி பராமரித்தார். சதகர்ணி , சாதவாகன வம்சத்தின் அரசர் .
- ❖ கிரேக்க எழுத்தாளர் யவனஸ்வேரா வாழ்ந்து, இந்திய ஜோதிடத்தின் முதல் புத்தகங்களில் ஒன்றான ' யவனஜாதகம் ' ('கிரேக்கர்களின் கூற்றுக்கள்') ஐ கிரேக்க மொழியிலிருந்து சமஸ்கிருதத்திற்கு தனது ஆட்சிக் காலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

சாகா சகாப்தத்தின் வீழ்ச்சி

- ❖ குஷான் பேரரசின் தோல்விக்குப் பிறகு, இரண்டாம் ஆஸஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் (வடமேற்கு பாகிஸ்தான்) கண்டாரா பகுதியில் ஷாகா பேரரசின் வீழ்ச்சி தொடங்கியது .
- ❖ சாதவாகனப் பேரரசின் ஆட்சியாளரான கௌதமிபுத்திரரிடமிருந்து வந்தது. இறுதியாக, மேற்கு சத்ரப் பகுதியைச் சேர்ந்த சக ஆட்சியாளர்களில் கடைசியான மூன்றாம் ருத்ரசிம்மனை தோற்கடித்த குப்தப் பேரரசின்

இரண்டாம் சந்திரகுப்தரால் , ஷாகர்கள் அழிக்கப்பட்டு, ஒரு சிறிய பிராந்திய இராச்சியமாக சுருங்கச் செய்யப்பட்டனர் .

சுய மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

- 1) ஒரு வரலாற்று காலக்கணிப்பு முறையின் நோக்கம் என்ன, மற்றும் காலவரிசையில் சகாப்தங்கள் ஏன் முக்கியமானவை?
- 2) சாகா சகாப்தத்தின் தோற்றம் மற்றும் முக்கியத்துவத்தை விளக்கவும்.
- 3) கலி சகாப்தம் என்றால் என்ன, அது எந்தெந்தச்

அலகு -VI

புகழ்பெற்ற எபிகிராஃபிஸ்டுகள் - ஜேம்ஸ் பிரின்சிப் - ஜார்ஜ் புஹ்லர் - ஜே.எஃப். ஃப்ளீட் - ஜேம்ஸ் பர்கெஸ் - ஹெச். கிருஷ்ணா சாஸ்திரி - வி.வெங்கயா - பிளல் ரைஸ் ராபர்ட் செவெல் - இ.ஹல்ட்சன் - கே.வி.ராமன் - ஜராவதம் மகாதேவன்

நோக்கங்கள்

1. இந்தியக் கல்வெட்டுகளின் ஆய்வு மற்றும் விளக்கத்தில் முக்கிய கல்வெட்டியலாளர்களின் பங்களிப்புகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்வது.
2. ஜேம்ஸ் பிரின்செப், ஜார்ஜ் பூலர், ஜே. எஃப். ஃப்ளீட் மற்றும் பிற அறிஞர்கள் பழங்கால எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பயன்படுத்திய முறைகளையும் அணுகுமுறைகளையும் புரிந்துகொள்வது.
3. இராவதம் மகாதேவன் மற்றும் கே. வி. ராமன் போன்ற நவீன கல்வெட்டியலாளர்கள் இந்தியாவின் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சாரப் கடந்த காலத்தை மறுகட்டமைப்பு செய்வதில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை மதிப்பிடுவது.

ஜேம்ஸ் பிரின்செப்

ஜேம்ஸ் பிரின்செப் FRS (20 ஆகஸ்ட் 1799 - 22 ஏப்ரல் 1840) ஒரு ஆங்கில அறிஞர், ஓரியண்டலிஸ்ட் மற்றும் பழங்காலவியலாளர் ஆவார் . அவர் வங்காள ஆசியடிக் சொசைட்டி ஜர்னலின் நிறுவன ஆசிரியராக இருந்தார், மேலும் பண்டைய இந்தியாவின் கரோஷ்டி மற்றும் பிராமி எழுத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதற்காக சிறப்பாக நினைவுகூரப்படுகிறார் . பனாரஸில் உள்ள நாணயக் கூடத்தில்

மதிப்பீட்டு மாஸ்டராக இந்தியாவில் தனது வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்ததோடு, நாணயவியல் , உலோகவியல் , வானிலையியல் ஆகியவற்றின் பல அம்சங்களையும் அவர் ஆய்வு செய்து, ஆவணப்படுத்தி, விளக்கினார் .

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஜான் பிரின்செப் (1746-1830) மற்றும் அவரது மனைவி சோபியா எலிசபெத் ஆரியோல் (1760-1850) ஆகியோரின் ஏழாவது மகனும் பத்தாவது குழந்தையும் ஆவார் . ஜான் பிரின்செப் 1771 இல் கிட்டத்தட்ட பணமில்லாமல் இந்தியாவுக்குச் சென்று ஒரு வெற்றிகரமான இண்டிகோ தோட்டக்காரரானார். அவர் 1787 இல் £40,000 சொத்துக்களுடன் இங்கிலாந்து திரும்பினார் மற்றும் கிழக்கு இந்திய வணிகராக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார் . இழப்புகளைச் சந்தித்த பிறகு 1809 இல் அவர் கிளிஃப்டனுக்கு குடிபெயர்ந்தார். அவரது தொடர்புகள் அவரது அனைத்து மகன்களுக்கும் வேலை தேட உதவியது, மேலும் பிரின்செப் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் இந்தியாவில் உயர் பதவிகளுக்கு உயர்ந்தனர். ஜான் பிரின்செப் பின்னர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார் . ஜேம்ஸ் ஆரம்பத்தில் கிளிஃப்டனில் உள்ள திரு. புல்லாக் நடத்தும் ஒரு பள்ளியில் படிக்கச் சென்றார், ஆனால் அவரது மூத்த உடன்பிறப்புகளிடமிருந்து வீட்டிலேயே அதிகம் கற்றுக்கொண்டார். விரிவான வரைதல் மற்றும் இயந்திர கண்டுபிடிப்புகளில் அவர் திறமையைக் காட்டினார், இது அவரை

திறமையான ஆனால் விசித்திரமான அகஸ்டஸ் புகினின் கீழ் கட்டிடக்கலை படிக்க வைத்தது . இருப்பினும், ஒரு தொற்று காரணமாக அவரது கண்பார்வை குறைந்ததால், கட்டிடக்கலையை ஒரு தொழிலாக எடுக்க முடியவில்லை. இந்தியாவில் உள்ள நாணயக் கூடத்தில் மதிப்பீட்டுத் துறையில் ஒரு வேலைவாய்ப்பு இருப்பதை அவரது தந்தை அறிந்திருந்தார், மேலும் அவரை கைஸ் மருத்துவமனையில் வேதியியலில் பயிற்சி பெறவும், பின்னர் லண்டனில் உள்ள ராயல் மின்ட்டில் மதிப்பீட்டுத் துறைத் தலைவரான ராபர்ட் பிங்லியிடம் (1818-19) பயிற்சி பெறவும் அனுப்பினார்.

இந்தியாவில் தொழில்

பிரின்செப் கல்கத்தா நாணயச்சாலையில் மதிப்பீட்டு மாஸ்டராகப் பதவி ஏற்று, தனது சகோதரர் ஹென்றி தோபியுடன் 1819 செப்டம்பர் 15 அன்று கல்கத்தாவை அடைந்தார். கல்கத்தாவில் ஒரு வருடத்திற்குள், அவரது மேலதிகாரியான பிரபல ஓரியண்டலிஸ்ட் ஹோரேஸ் ஹேமன் வில்சன் , பனாரஸ் நாணயச்சாலையில் மதிப்பீட்டு மாஸ்டராகப் பணியாற்ற அனுப்பினார். 1830 ஆம் ஆண்டு அந்த நாணயச்சாலை மூடப்படும் வரை அவர் பனாரஸில் தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவர் துணை மதிப்பீட்டு மாஸ்டராக கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பினார், 1832 ஆம் ஆண்டு வில்சன் ராஜினாமா செய்தபோது, மேஜர் WN ஃபோர்ப்ஸால் கிரேக்க மறுமலர்ச்சி பாணியில் வடிவமைக்கப்பட்ட புதிய வெள்ளி நாணயச்சாலையில்

மதிப்பீட்டு மாஸ்டராக (வில்சனின் அந்தப் பதவிக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஜேம்ஸ் அட்கின்சனை நிராகரித்து) நியமிக்கப்பட்டார்.

மதிப்பீட்டு ஆசிரியராக அவர் பணியாற்றியது பல அறிவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வழிவகுத்தது. உலைகளில் அதிக வெப்பநிலையை துல்லியமாக அளவிடுவதற்கான வழிமுறைகளில் அவர் பணியாற்றினார். 1828 ஆம் ஆண்டு லண்டன் ராயல் சொசைட்டியின் தத்துவ பரிவர்த்தனைகளில் அவரது நுட்பம் வெளியிடப்பட்டது , அவர் ராயல் சொசைட்டியின் ஃபெலோவாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. மைக்கா தகடுகளின் அளவீடு செய்யப்பட்ட தொடரைப் பயன்படுத்தியும், பிளாட்டினத்தின் வெப்ப விரிவாக்கத்தைப் பயன்படுத்தியும் காட்சி பைரோமெட்ரிக் அளவீட்டின் சாத்தியத்தை அவர் பரிந்துரைத்தார், ஆனால் ஒரு குப்பல் அல்லது சிலுவைக்குள் வைக்கப்பட்ட பிளாட்டினம், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி உலோகக் கலவைகளின் அளவீடு செய்யப்பட்ட சேர்க்கைகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றின் உருகலைக் கவனிப்பதே ஒரு நடைமுறை அணுகுமுறை என்று அவர் கருதினார். ஒரு தங்க விளக்கில் வைத்திருக்கும் ஒரு சிறிய அளவு காற்றின் விரிவாக்கத்தை அளவிடும் பைரோமீட்டரையும் அவர் விவரித்தார். 1833 ஆம் ஆண்டில், இந்திய எடைகள் மற்றும் அளவீடுகளில் சீர்திருத்தங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார், மேலும் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் புதிய வெள்ளி ரூபாயை அடிப்படையாகக் கொண்ட சீரான நாணயத்தை ஆதரித்தார்.

கட்டிடக்கலை

ஜேம்ஸ் பிரின்செப் பனாரஸில் கட்டிடக்கலையில் தொடர்ந்து ஆர்வம் காட்டினார். பார்வையை மீண்டும் பெற்ற அவர், கோயில் கட்டிடக்கலையைப் படித்து விளக்கினார், பனாரஸில் உள்ள புதிய புதினா கட்டிடத்தையும் ஒரு தேவாலயத்தையும் வடிவமைத்தார். 1822 ஆம் ஆண்டில் அவர் பனாரஸில் ஒரு கணக்கெடுப்பை நடத்தி 8 அங்குலங்கள் முதல் ஒரு மைல் வரை துல்லியமான வரைபடத்தை உருவாக்கினார். இந்த வரைபடம் இங்கிலாந்தில் லித்தோகிராஃப் செய்யப்பட்டது. பனாரஸில் உள்ள நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் விழாக்களின் தொடர்ச்சியான நீர் வண்ணங்களையும் அவர் வரைந்தார் , அவை 1829 இல் லண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டு 1830 மற்றும் 1834 க்கு இடையில் *பனாரஸ் இல்லஸ்ட்ரேட்டட் என ஒரு தொடர் வரைபடங்களில் வெளியிடப்பட்டன* . தேங்கி நிற்கும் ஏரிகளை வெளியேற்றவும், பனாரஸின் அடர்த்தியான மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகளின் சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தவும் ஒரு வளைந்த சுரங்கப்பாதையை வடிவமைக்கவும், கரமன்சா நதியின் மீது ஒரு கல் பாலத்தைக் கட்டவும் அவர் உதவினார். இடிந்து விழும் நிலையில் இருந்த அவுரங்கசீப்பின் மினாரங்களை மீட்டெடுக்க அவர் உதவினார் . அவர் கல்கத்தாவுக்கு குடிபெயர்ந்தபோது, தனது சகோதரர் தாமஸால் திட்டமிடப்பட்டு, 1830 இல் அவரது மரணத்தால் முழுமையடையாமல் விடப்பட்ட ஒரு கால்வாயை முடிக்க உதவ முன்வந்தார். தாமஸின் கால்வாய் ஹூக்ளி நதியை கிழக்கே கங்கையின் கிளைகளுடன் இணைத்தது.

வங்காள ஆசிய சமூகம்

"கிளீனிங்ஸ் இன் சமீன்ஸ்" என்ற தொடரைத் தொடங்கினார் . இருப்பினும், கேப்டன் ஹெர்பர்ட் 1830 ஆம் ஆண்டில் அவுத் மன்னருக்கு வானியலாளராக நியமிக்கப்பட்டார், அந்த இதழை ஜேம்ஸ் பிரின்செப்பின் ஆசிரியர் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டார், அவரே அதற்கு முதன்மை பங்களிப்பாளராக இருந்தார். 1832 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஹெச்.ஹெச். வில்சனுக்குப் பிறகு வங்காள ஆசிய சங்கத்தின் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார், மேலும் சங்கம் க்ளீனிங்ஸ் இன் சமீன்ஸை எடுத்துக்கொண்டு ஆசிய சங்கத்தின் ஜர்னலை வெளியிட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார் . பிரின்செப் இந்த இதழின் நிறுவன ஆசிரியரானார் மற்றும் வேதியியல், கனிமவியல், நாணயவியல் மற்றும் இந்திய தொல்பொருட்கள் பற்றிய ஆய்வு பற்றிய கட்டுரைகளை வழங்கினார். வானிலை மற்றும் நாடு முழுவதும் இருந்து அவதானிப்புகளின் அட்டவணைப்படுத்தல் மற்றும் வானிலை தரவுகளின் பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றிலும் அவர் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார். ஈரப்பதம் மற்றும் வளிமண்டல அழுத்தத்தை அளவிடுவதற்கான கருவிகளின் அளவுத்திருத்தத்தில் அவர் பணியாற்றினார். ^[5] 1838 ஆம் ஆண்டில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு, இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி, பின்னர் அவர் இறக்கும் வரை அவர் இதழைத் தொடர்ந்து திருத்தினார். இதழில் உள்ள பல தட்டுகள் அவரால் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நாணயவியல் நிபுணர்

பிரின்செப்பின் முதல் ஆர்வம் நாணயங்களாகும். பாக்டீரியா மற்றும் குஷான் நாணயங்களையும், குப்தா தொடரின் "பஞ்ச்-மார்க்டு" நாணயங்களையும் உள்ளடக்கிய இந்திய தொடர் நாணயங்களையும் அவர் விளக்கினார் . பிரின்செப் மூன்று நிலைகள் இருப்பதாகக் கூறினார்; பஞ்ச்-மார்க்டு , டை-ஸ்ட்ரக்டு மற்றும் வார்ப்பு நாணயங்கள் . பிரின்செப் பூர்வீக பஞ்ச்-மார்க்டு நாணயங்களைப் பற்றியும் அறிக்கை செய்தார், அவை கிழக்கு இந்தியாவில் நன்கு அறியப்பட்டவை என்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

பிராமி எழுத்துமுறை அறிஞர்

ஆசிய சங்கத்தின் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக பிரின்செப் பணியாற்றியதன் விளைவாக, இந்தியா முழுவதிலுமிருந்து நாணயங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளின் பிரதிகள் அவருக்கு அனுப்பப்பட்டன, அவற்றைப் புரிந்துகொண்டு, மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சியின் போது , குறிப்பாக கல்கத்தாவில் உள்ள வங்காள ஆசிய சங்கத்தில் பிராமியின் புரிந்துணர்வு ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் கவனத்தின் மையமாக மாறியது . 1836 மற்றும் 1838 க்கு இடையில் சங்கத்தின் இதழில் வெளியிடப்பட்ட தொடர்ச்சியான அறிவார்ந்த கட்டுரைகளில், சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்த பிரின்செப், பிராமியைப் புரிந்துகொண்டார். [20] [21] [22] [23] அவரது முன்னேற்றங்கள் கிறிஸ்டியன் லாசன் , எட்வின் நோரிஸ் , எச்.எச். வில்சன் மற்றும்

அலெக்சாண்டர் கன்னிங்ஹாம் போன்றவர்களின் கல்வெட்டுப் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை . பிராமி எழுத்துக்களில் உள்ள கட்டளைகள் தேவநம்பிரியா என்ற மன்னரைக் குறிப்பிட்டுள்ளன . பிரின்செப் ஆரம்பத்தில் இலங்கை மன்னராகக் கருதிய பியாதாசி . பின்னர் ஜார்ஜ் டர்னார் அவருக்குத் தெரிவித்த இலங்கையிலிருந்து வந்த பாலி எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் அசோகருடன் இந்தப் பட்டத்தை இணைக்க முடிந்தது . இந்த எழுத்துக்கள் டெல்லி மற்றும் அலகாபாத்தில் உள்ள தூண்களிலும், இந்தியாவின் இருபுறமும் உள்ள பாறைக் கல்வெட்டுகளிலும், வடமேற்கின் நாணயங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளிலும் கரோஷ்டி எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன. கார்பஸ் இன்ஸ்கிரிப்டினம் என்ற கருத்து இந்திய கல்வெட்டுத் தொகுப்பான "இண்டிகாரம் " முதன்முதலில் பிரின்செப்பால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது, மேலும் இந்த பணியை சர் அலெக்சாண்டர் கன்னிங்ஹாம் 1877 இல் முறையாகத் தொடங்கினார். அந்தியோகஸ் மற்றும் பிற கிரேக்கர்களின் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் இந்திய வம்சங்களின் காலத்தை நிறுவுவதற்கு அவரது கல்வெட்டுகள் குறித்த ஆய்வுகள் உதவியது. பிரின்செப்பின் ஆராய்ச்சி மற்றும் எழுத்து இந்தியாவுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. பிரின்செப் ஆப்கானிஸ்தானின் ஆரம்பகால வரலாற்றையும் ஆராய்ந்து, அந்த நாட்டில் தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புகளைத் தொடும் பல படைப்புகளை உருவாக்கினார். பல தொகுப்புகளை அலெக்சாண்டர் பர்ன்ஸ் அனுப்பினார். ஜேம்ஸ் பிரின்செப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது சகோதரர் ஹென்றி

தோபி பிரின்செப் 1844 இல் ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட சேகரிப்புகள் குறித்த நாணயவியல் நிபுணரின் படைப்புகளை ஆராயும் ஒரு தொகுதியை வெளியிட்டார் .

இறப்பு மற்றும் மரபு

பிரின்செப் உண்மையில் தன்னைத்தானே உழைத்துக் கொண்டு சாகும் வரை வேலை செய்தார். 1838 முதல் அவர் தொடர்ச்சியான தலைவலி மற்றும் நோயால் அவதிப்படத் தொடங்கினார். இது ஆரம்பத்தில் கல்லீரல் (பித்தநீர்) நோயுடன் தொடர்புடையது என்று கருதப்பட்டது, மேலும் அவர் தனது படிப்பிலிருந்து விலகி 1838 நவம்பரில் ஹியர்ஃபோர்ட்ஷையரில் இங்கிலாந்துக்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது . அவர் மோசமான நிலையில் இங்கிலாந்து வந்து சேர்ந்தார், ஆனால் குணமடையவில்லை. அவர் ஏப்ரல் 22, 1840 அன்று 31 பெல்கிரேவ் சதுக்கத்தில் உள்ள தனது சகோதரி சோபியா ஹால்டிமண்டின் வீட்டில் " மூளையை மென்மையாக்கும் " ஒரு நிகழ்வின் காரணமாக இறந்தார். 1839 ஆம் ஆண்டில் தாவரவியலாளர் ஜான் ஃபோர்ப்ஸ் ராய்ஸ் அவரது பணியைப் பாராட்டி *பிரின்செபியா* என்ற தாவர இனத்திற்கு அவரது பெயரிடப்பட்டது .

பிரான்சிஸ் சாண்ட்ரி உருவாக்கவிருந்தார், ஆனால் ஹென்றி வீக்ஸ் அதை முடித்தார் . 1843 ஆம் ஆண்டில் டபிள்யூ. ஃபிட்ஸ்ஜெரால்ட் வடிவமைத்த ஹூக்ளி நதிக்கரையில் உள்ள பல்லேடியன் தாழ்வாரமான பிரின்செப் காட் , அவரது நினைவாக

கல்கத்தா குடிமக்களால் அமைக்கப்பட்டது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலிருந்து பண்டைய நாணயங்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்களின் அவரது அசல் தொகுப்பின் ஒரு பகுதி இப்போது லண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது .

ஜார்க் புஹ்லர் – ஜெர்மன் இந்தியவியலாளர் 1837–1898

ஜார்க் பியூலர் தனது கல்வி வாழ்க்கையில் கிட்டத்தட்ட பாதியை இந்தியாவில் கழித்தார். அவர் கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரித்து கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொண்டார். இந்திய சட்டம் குறித்தும் எழுதினார். இந்தத் துறையில் அவரது பங்களிப்புகள் நிலையான படைப்புகளாக மாறிவிட்டன.

நியன்பர்க் அருகே உள்ள போர்ஸ்டலில் பிறந்தார் . அவர் கோட்டிங்கன் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்கம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம்¹ , ஜெண்ட், ஜெர்மன், பாரசீக, ஆர்மேனியன், அரபு, தொல்லியல் மற்றும் தத்துவம் ஆகியவற்றைப் பயின்றார் . அவரது சமஸ்கிருதம்¹ குரு¹, டி. பென்ஃபி], அவரை மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய மாணவராகக் கருதினார். கிரேக்க மொழியியல் குறித்த தனது ஆய்வறிக்கைக்காக புஹ்லர் 1858 இல் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். 1859 முதல் 1862 வரை அவர் லண்டனில் ஒரு தனியார் ஆசிரியராக தங்கினார்.

பின்னர் அவர் விண்ட்சர் கோட்டையில் விக்டோரியா மகாராணியின் நூலகருக்கு உதவியாளராக இருந்தார். கோட்டிங்கன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் ஒரு குறுகிய காலத்திற்குப் பிறகு, 1863 இல் பம்பாயில் உள்ள எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரியில் ஓரியண்டல் மொழிகளின் பேராசிரியராக பரிந்துரைக்கப்பட்டார். இங்கு அவர் சமஸ்கிருதம் [1], பிராகிருதம் [2], ஒப்பீட்டு மொழியியல் மற்றும் லத்தீன் ஆகியவற்றைக் கற்பித்தார். அவர் சமஸ்கிருதத்தையும் [ஒரு பண்டிதரிடம்] பயின்றார், விரைவில் இந்த மொழியை சரளமாகப் பேச முடிந்தது. 1866-69 ஆம் ஆண்டுகளின் குளிர் காலங்களில் தெற்கு மராட்டியம் மற்றும் கனரா நாட்டிற்கு ஆராய்ச்சி சுற்றுப்பயணமாக அனுப்பப்பட்டார். 1868 ஆம் ஆண்டில், அவர் குஜராத்தின் கல்வி ஆய்வாளராகவும், சமஸ்கிருதத்தைத் தேடும் பொறுப்பாளராகவும் பதவி உயர்வு பெற்றார் [பம்பாயில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் [பிரசிடென்சி. உடல்நலக்குறைவு காரணமாக அவருக்கு 1880 இல் ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டது. குணமடைந்த பிறகு, அதே ஆண்டில் வியனில் இந்திய மொழியியல் மற்றும் தொல்லியல் துறையில் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார். 8.4.1898 அன்று அவர் இறக்கும் வரை இந்தப் பதவியை வகித்தார்.

வேதம் தொடர்பான பியூலர் எழுதிய முதல் கட்டுரைகள் [இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது, அவர் மேக்ஸ் முல்லருக்கு ஒரு குறியீட்டைத் தொகுத்தார். "இந்திய இலக்கிய வரலாறு".

பியூலர் பம்பாயின் எல்பின்ஸ்டன் கல்லூரியில் பேராசிரியராக இருந்தபோது^{அவர்} சமஸ்கிருதத்தைக் கண்டுபிடித்தார் மாணவர்களின் பயன்பாட்டிற்கான நூல்கள் தேவைப்பட்டன. எனவே, எஃப். கீல்ஹார்ட் மற்றும் பியூஹ்லர் ஆகியோர் ஆசிரியர்களாகவும், போமாபி பத்திரிகையாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். சமஸ்கிருதம் இந்தத் தொடரை அவர்களே தொடங்கினர். இந்தத் தொடரில் *பஞ்சதந்திரத்தின் சில புத்தகங்களையும், தசகுமாரசரிதத்தின் முதல் பகுதியையும்* பியூலர் திருத்தியுள்ளார்.

1866 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேடி புஹ்லரின் பயணங்கள் அவரை பல ஆண்டுகளாக ஆக்கிரமித்தன. பம்பாய் பொதுக் கல்வித் துறையின் அறிக்கை "சமஸ்கிருதத்தில் சரளமாகப் பேசுவதன் மூலம்" என்று பிரசிடென்சி கூறுகிறது. *பிரம்ம மொழியுடன் கூடிய மொழி சாஸ்திரிகள்* பல்வேறு இடங்களில் அவர் பார்வையிட்டபோது, நம்பிக்கையைத் தூண்டுவதிலும், முதலில் தங்கள் புனிதத் தொகுதிகளை ஒரு ஐரோப்பியருக்குக் காட்ட விரும்பாத நபர்களின் தப்பெண்ணங்களைப் போக்குவதிலும் அவர் பெருமளவில் வெற்றி பெற்றார்." ஜெய்சால்மரில் உள்ள நூலகத்தை ஆய்வு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்ட முதல் வெளிநாட்டவர் பியூலர் ஆவார்.¹ ராஜஸ்தானில் அங்கு, அவர் சமண கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் மதச்சார்பற்ற இலக்கியங்களையும் கண்டெடுத்தார். தனது கண்டுபிடிப்புகளின் மிகப் பழமையான தன்மையைக் கண்டு அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். இந்த எழுத்துகள் பின்னர் ஏ.

வெபர், எச். ஜேக்கபி ஆகியோரால் செய்யப்பட்ட பணிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. மற்றும் ஈ. லியூமன்

பியூலர் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேடியதன் பொதுவான முடிவுகள் ஏராளமான அரசாங்க அறிக்கைகள் மற்றும் பட்டியல்களில் காணப்படுகின்றன, எ.கா., அவரது " சமஸ்கிருதப் பட்டியல்". 1871 மற்றும் 1873 க்கு இடையில் ராயல் ஆசியடிக் சொசைட்டியின் வருடாந்திர அறிக்கைகள் மற்றும் ஜெர்மன் ஓரியண்டல் சொசைட்டியின் இதழில் வெளியிடப்பட்ட குசெராட் , கத்தியவாட் , கச் , சிந்து மற்றும் கண்டேஸ் ஆகிய தனியார் நூலகங்களில் உள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகள் . சமஸ்கிருதத்தைத் தேடி ஒரு சுற்றுப்பயணம் குறித்த பியூலரின் விரிவான அறிக்கை . காஷ்மீர், ராஜபுதனம் மற்றும் மத்திய இந்தியாவில் கையெழுத்துப் பிரதிகள், பம்பாய் 1877 ஆம் ஆண்டு , இதுவரை அறியப்படாத எழுத்தாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் படைப்புகள் பற்றிய விவரங்களை வழங்கினார். அவர்களில் காஷ்மீர் கவிஞரும் பல வரலாற்று ஆசிரியருமான க்சேமேந்திராவும் ஒருவர், இலக்கிய வரலாறு மற்றும் காவியங்களை ஆய்வு செய்வதற்கு அவரது படைப்புகள் முக்கியமானவை.

வரலாற்றில் ஆர்வம் கொண்ட பியூலர், கல்வெட்டுகளில் காலவரிசைத் தரவுகளைக் கண்டறியத் தொடங்கினார். அவரது முடிவுகள் இந்தியன் ஆண்டிகுவரி, எபிகிராஃபியா இண்டிகா மற்றும் பிற பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டன. டை இண்டிசென் என்ற

ஒரு ஆய்வறிக்கையில் *Inschriften und das Alter der indischen* 1890 ஆம் ஆண்டு வியன்னா அகாடமியின் செயல்முறைகளில் குன்ஸ்ட் போசி ("இந்திய கல்வெட்டுகள் மற்றும் காவ்ய இலக்கியத்தின் சகாப்தம் ") எழுதியதில், மேற்கத்திய அறிஞர்களால் இதுவரை கருதப்பட்டதை விட காவ்ய இலக்கியம் பழமையானது என்பதை கல்வெட்டுகள் நிரூபித்துள்ளன என்பதைக் காட்டினார். கிறிஸ்தவ சகாப்தம் தொடங்குவதற்கு முன்பே காவ்ய இலக்கியம் வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று பியூலர் வாதிட்டார்.

மதங்களின் வரலாற்றிற்கும் பியூலர் பங்களித்தார். அவர் " டை இண்டிஷே" என்ற ஒரு ஆய்வறிக்கையை சமர்ப்பித்தார். செக்டே டெர் ஜைனா ^{வியன்னா} அகாடமிக்கு , 1887. உபெர் தாஸ் என்ற கட்டுரையில் லெபன் டெஸ் ஜைனா 1889 ஆம் ஆண்டு மோன்ச்ஸ் ஹேமச்சந்திரா ^[9] என்ற நூலில், இலக்கண வல்லுநரும் அகராதி – எழுத்தாளருமான ஜெயின் துறவி ஹேமச்சந்திராவைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பை அவர் வழங்கினார். பியூலர் கல்வெட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டதன் முக்கிய நோக்கம் இந்தியாவின் அரசியல் வரலாற்றைப் படிப்பதாகும், மேலும் அவர் அசோக மன்னரின் ஆணைகளைப் புரிந்துகொள்வதில் அதிக நேரத்தையும் பொறுமையையும் செலவிட்டார். . ஜைனர்களால் இயற்றப்பட்ட விக்ரமன் – கதேவசரிதத்தை அவர் திருத்தினார் . பம்பாயில் உள்ள பில்ஹாணா ¹ சமஸ்கிருதம் தொடர். அவர் காவ்ஷ்மீர் மன்னர்களின் வரலாறுகளான ராஜதரங்கினியைப் பற்றி விவாதித்தார் . இந்தியாவின் முழுமையான

வரலாற்றை எழுதும் அவரது திட்டத்தை அவர் அகால மரணம் அடைந்ததால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

இந்திய பிராமி எழுத்துக்களின் தோற்றம் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதினார் . அதன் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு, 1898, கரோஷ்டி எழுத்துக்களின் தோற்றம் மற்றும் பிராமியின் எழுத்து எண்கள் பற்றிய இரண்டு பிற்சேர்க்கைகளைக் கொண்டிருந்தது. அவர் "இந்தோ-ஆரிய ஆராய்ச்சி கலைக்களஞ்சியத்திற்கு" இந்திய பழங்காலவியல் பற்றிய ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையை வழங்கினார்.

இந்திய சட்டம் பியூலர் முன்னோடிப் பணிகளைச் செய்த இரண்டாவது துறையாகும். நீதிபதி சர் ரேமண்ட் வெஸ்டுடன் சேர்ந்து, *டைஜஸ்ட் ஆஃப் ஹிந்து லா ஆஃப் இன்ஹெரிட்டன்ஸ், பிரிவினை மற்றும் தத்தெடுப்பு*, மூன்றாம் பதிப்பு, 1884 இல் வெளியிட்டார். 1868 மற்றும் 1871 ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் அபஸ்தம்பாவால் "இந்துக்களின் புனிதச் சட்டங்களின் பழமொழிகள்" என்ற விமர்சனப் பதிப்பை வெளியிட்டார் . *மேக்ஸ் முல்லரின் " கிழக்கின் புனித நூல்கள்* ^[1] *இன் ஆரியர்களின் புனிதச் சட்டங்கள், தொகுதி II மற்றும் தொகுதி XIV, பியூலர் தானே கண்டுபிடித்த கையெழுத்துப் பிரதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது அபஸ்தம்பா , வசிஷ்டர் , கௌதமர் மற்றும் பௌதாயனரின் சட்ட சூத்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டுள்ளது . SBE இன் மனுவின் சட்டங்கள், தொகுதி XXV, மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர, சட்ட இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் மாணவதர்ம சாஸ்திரம் மற்றும் காவியங்களுக்கு இடையிலான உறவு*

குறித்த வர்ணனைகள் மற்றும் விவாதங்களிலிருந்து பியூலரின் சாறுகளைக் கொண்டுள்ளது .

பின்னர் பியூலர் வீன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருதம் கற்பித்தார் மற்றும் மாணவர்களின் பயன்பாட்டிற்காக ஒரு இலக்கணத்தை எழுதினார் . *fuer den Elementarkurs des Sanskrit*¹, 1883, இது இன்றும் பயன்படுத்தப்படுகிறது (சமீபத்திய மறுபதிப்பு 1989). இதன் மொழிபெயர்ப்பு "சமஸ்கிருத முதன்மை", பாஸ்டன் 1886 என்ற தலைப்பில் இருந்தது. பியூலர் வீன் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓரியண்டல் நிறுவனத்தின் இணை நிறுவனர் ஆவார். அவர் வீன் ஓரியண்டல் ஜர்னலையும் தொடங்கினார். அவரது வாழ்க்கையின் கடைசி ஆண்டுகள் "இந்தோ-ஆரிய ஆராய்ச்சி கலைக்களஞ்சியத்தை" திருத்துவதற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டன. பியூலர் பணியைத் திட்டமிட்டார், ஒத்துழைப்பாளர்களைப் பட்டியலிட்டார் மற்றும் பொது ஆசிரியராக இருந்தார் . ஜே. ஜாலி 1899 இல் "இந்தோ-ஆரிய ஆராய்ச்சி கலைக்களஞ்சியத்தில்" தனது இரங்கலை எழுதினார் மற்றும் பியூலரின் படைப்புகளின் நூலியல் பட்டியலைச் சேர்த்தார்.

ஜான் ஃபெய்த்ஃபுல் ஃப்ளீட்

ஜான் ஃபெய்த்ஃபுல் ஃப்ளீட் CIE (1847 – 21 பிப்ரவரி 1917) இந்திய குடிமைப் பணியில் பணியாற்றிய ஒரு ஆங்கில அரசு ஊழியராக இருந்தார் , மேலும் ஒரு வரலாற்றாசிரியர், கல்வெட்டு

நிபுணர் மற்றும் மொழியியலாளராக அறியப்பட்டார் . முப்பது ஆண்டுகால காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட இந்திய கல்வெட்டு மற்றும் வரலாற்றில் அவரது ஆராய்ச்சி , பாலி, சமஸ்கிருதம் மற்றும் பழைய கணரசு கல்வெட்டுகள் , ஆரம்பகால வரலாற்று காலங்களிலிருந்து முஸ்லிம் வெற்றி வரை பம்பாய் மாகாணத்தின் கணரசு மாவட்டங்களின் வம்சங்கள் மற்றும் ஆரம்பகால குப்த மன்னர்கள் மற்றும் அவர்களின் வாரிசுகளின் கல்வெட்டுகள் உள்ளிட்ட புத்தகங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய வரலாற்றை உள்ளடக்கிய படைப்பு இதழ்களுக்கு அவர் தொடர்ந்து பங்களிப்பாளராக இருந்தார். சமஸ்கிருதம் , பாலி மற்றும் கன்னட மொழிகளில் உள்ள கல்வெட்டுகள் மற்றும் குப்தர்கள் , கடம்பர்கள் , அவுலிகாரர்கள் , சாளுக்கியர்கள் , ராஷ்டிரகூடர்கள் மற்றும் செவுணாக்கள் போன்ற வம்சங்களின் வரலாறு குறித்த அவரது நன்கு அறியப்பட்ட படைப்புகள் வெளியிடப்பட்டன.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஃப்ளீட் 1847 ஆம் ஆண்டு லண்டன் மொத்த சர்க்கரை வியாபாரி ஜான் ஜார்ஜ் ஃப்ளீட் ^[2] மற்றும் இங்கிலாந்தின் சர்ரேயில் உள்ள ஹெட்லியைச் சேர்ந்த எஸ்தர் ஃபெய்த்ஃபுல் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். அவர் லண்டனில் உள்ள மெர்ச்சண்ட் டெய்லர்ஸ் பள்ளியில் கல்வி பயின்றார் . ^[1] அவரது ஐந்து சகோதரர்களில் வைஸ் அட்மிரல் ஹென்றி லூயிஸ் ஃப்ளீட் (பிறப்பு 1851-1923), கில்பர்ட் மற்றும் சல்லிவன் ஓபராக்களில் நட்சத்திரமான ரட்லேண்ட்

பாரிங்டன் (1853–1922) மற்றும் நடிகர் டங்கன் ஃப்ளீட் (பிறப்பு 1860, இறந்த தேதி தெரியவில்லை) ஆகியோர் அடங்குவர். அவருக்கு இரண்டு சகோதரிகளும் இருந்தனர். ^[3] அவரது அத்தை, எமிலி ஃபெய்த்ஃபுல் , ஒரு ஆர்வலர் மற்றும் நாடக வாசகர்.

ஆரம்பகால வாழ்க்கை மற்றும் ஆர்வங்கள்

1865 ஆம் ஆண்டு இந்திய குடிமைப் பணிக்கு (ICS) ஃப்ளீட் நியமிக்கப்பட்டார் , மேலும் இதற்காக தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ள, அவர் லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் சமஸ்கிருதம் பயின்றார் . 1867 ஆம் ஆண்டில், அவர் பம்பாய் மாகாணத்திற்கு (அப்போது மேற்கு இந்தியாவில் ஒரு பிரிட்டிஷ் மாகாணம்) குடிபெயர்ந்தார், விரைவில் தெற்குப் பிரிவில் (1872) உதவி கலெக்டர் மற்றும் பின்னர் மாஜிஸ்திரேட், கல்வி ஆய்வாளர், கோலாப்பூர் மற்றும் தெற்கு மராட்டிய நாட்டில் (1875) உதவி அரசியல் முகவர் மற்றும் கலெக்டர் மற்றும் மாஜிஸ்திரேட் (1882) பதவிகளை வகித்தார். இதற்கிடையில், பம்பாய் மாகாணத்தில் சமஸ்கிருதம் மற்றும் கல் மற்றும் செப்புத் தகடுகளில் ஏராளமாகக் காணப்பட்ட கல்வெட்டுகள் மீதான தனது ஆர்வத்தைத் தொடர்ந்தார். 1860 களின் நடுப்பகுதியில் கல்வெட்டுகள் பற்றிய கட்டுரைகளை அவர் வெளியிடத் தொடங்கினார். அவரது ஆய்வுகள் விரைவில் கன்னட மொழியை அதன் பண்டைய மற்றும் நவீன வடிவங்களில் படிக்க வழிவகுத்தன .

எமினென்ஸ்

தென்னிந்தியாவின் கல்வெட்டு வரலாறு மற்றும் கல்வெட்டு வரலாறு குறித்த தனது கட்டுரைகள் மூலம் ஃப்ளீட் விரைவில் ஒரு நற்பெயரை நிலைநாட்டினார். 1872 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட பம்பாய் ஆசியடிக் சொசைட்டி மற்றும் *தி இந்தியன் ஆண்டிகுவரி போன்ற மன்றங்களில் அவர் ஒரு நற்பெயரைப் பெற்றார் (பின்னர் அவர் அதை 14 முதல் 20 ஆம் பதிப்புகள் வரை (1885-92) திருத்தினார்). 1878 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அலுவலகத்திற்காக பாஸி, சமஸ்கிருதம் மற்றும் பழைய கனரஸ் கல்வெட்டுகள் பற்றிய தனது படைப்புகளையும் வெளியிட்டார். 1883 ஆம் ஆண்டில் அத்தகைய பதவி உருவாக்கப்பட்டபோது, ஃப்ளீட் இந்திய அரசாங்கத்தின் முதல் கல்வெட்டு எழுத்தாளராக ஆனார். கல்வெட்டு எழுத்தாளராக மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பிறகு, 1886 ஆம் ஆண்டில் சோலாப்பூரின் கலெக்டர் மற்றும் மாஜிஸ்திரேட்டாக நியமிக்கப்பட்டார்.*

அவரது மிகச்சிறந்த படைப்புகளில் ஒன்று இதுவரை ஆராயப்படாத குப்தர் காலம் பற்றியது. *ஆரம்பகால குப்த மன்னர்கள் மற்றும் அவர்களின் வாரிசுகளின் கல்வெட்டுகள் (1889), இது கார்பஸ் கல்வெட்டின் மூன்றாவது தொகுதியை உருவாக்குகிறது. இண்டிகம் , அவரது புலமைக்கு நன்கு மதிக்கப்படும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இதற்கிடையில், அவரது குடிமைப் பணி வாழ்க்கை முன்னேறியது. அவர் 1889 இல் மூத்த கலெக்டராகவும், 1891 இல் தெற்குப் பிரிவுகளின் ஆணையராகவும், 1892 இல்*

மத்தியப் பிரிவுகளின் ஆணையராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 1893 இல் அவர் சுங்க ஆணையராக நியமிக்கப்பட்டார்.[[]

ஓய்வு மற்றும் இறப்பு

1897 ஆம் ஆண்டு ஐ.சி.எஸ்ஸில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற ஃப்ளீட், இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பி ஈலிங்கில் குடியேறினார் . இப்போது அவர் தனது முழு நேரத்தையும் கல்வெட்டு ஆய்வுகளுக்கு அர்ப்பணிக்க முடிந்தது, மேலும் கிரேட் பிரிட்டன் மற்றும் அயர்லாந்தின் ராயல் ஆசியடிக் சொசைட்டி மற்றும் எபிகிராஃபியா இண்டிகாவிற்கு தனது மதிப்புமிக்க பங்களிப்புகளைத் தொடர்ந்தார் . 1906 ஆம் ஆண்டில், அவர் சங்கத்தின் கௌரவச் செயலாளராக ஆனார், மேலும் 1912 ஆம் ஆண்டில் அதன் "தங்கப் பதக்கம்" வழங்கப்பட்டது.

1917 ஆம் ஆண்டு தனது 69 ஆம் வயதில் இறப்பதற்கு முன், அவர் இந்திய பழங்காலக் காப்பியத்தில் அதன் இசையுடன் கூடிய "பல்லாட்ஸ் ஆஃப் தி பெசண்ட்ரி"யை வெளியிட்டார்.

1. இந்திய கல்வெட்டுக்கு முக்கிய பங்களிப்பாளர்

- சமஸ்கிருதம் மற்றும் பிராகிருத கல்வெட்டுகளை முறையாகப் படித்த ஆரம்பகால அறிஞர்களில் ஃப்ளீட் ஒருவர் .
- இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து ஏராளமான கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொண்டு, திருத்தி, மொழிபெயர்த்து, வெளியிட்டார்.

- அவர் கல்வெட்டு முறைக்கு உயர்ந்த தரங்களை வகுத்தார்.

கார்பஸ் கல்வெட்டில் வேலை இண்டிகாரம் (CII)

- கார்பஸ் கல்வெட்டு தொகுதி III ஐ எழுதியுள்ளார் இண்டிகாரம் , இதில் உள்ளவை:
 - குப்தப் பேரரசின் பதிவுகள்
 - முதலாம் சந்திரகுப்தர், சமுத்திரகுப்தர், இரண்டாம் சந்திரகுப்தர், குமார குப்தர், ஸ்கந்த குப்தர் போன்றோரின் கல்வெட்டுகள்.
- சமுத்திரகுப்தரின் அலகாபாத் தூண் கல்வெட்டு (பிரயாக பிரஷஸ்தி) பற்றிய அவரது ஆய்வு இந்திய வரலாற்று வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக அமைந்தது.

ஜேம்ஸ் பர்கெஸ்

ஜேம்ஸ் பர்கெஸ் (14 ஆகஸ்ட் 1832 ^[1] - 3 அக்டோபர் 1916), 1872 ஆம் ஆண்டில் *தி இந்தியன் ஆன்டிக்குவரி* நிறுவனத்தை நிறுவியவர் ^[2] மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் முக்கியமான தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளராக இருந்தார்.

வாழ்க்கை

டம்ஃப்ரைஸ்ஷையரின் கிரீக்மஹோவில் பிறந்தார் . அவர் டம்ஃப்ரைஸிலும் பின்னர் கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்திலும் எடின்பர்க் பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி பயின்றார். அவர் 1856 இல்

கல்கத்தாவிலும் 1861 இல் பம்பாயிலும் கல்விப் பணிகளைச் செய்தார் , மேலும் 1868-73 இல் பம்பாய் புவிமியல் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்தார். 1873 இல் மேற்கு இந்தியாவிலும், 1881 இல் தென்னிந்தியாவின் தொல்பொருள் ஆய்வின் தலைவராகவும் இருந்தார். 1886 முதல் 1889 வரை இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வின் இயக்குநர் ஜெனரலாகவும் இருந்தார் .

1881 ஆம் ஆண்டு எடின்பர்க் பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு கௌரவ டாக்டர் ஆஃப் லெட்டர்ஸ் (LLD) பட்டம் வழங்கியது.

அவர் 1892 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் எடின்பர்க்கில் ஓய்வு பெற்றார் .

எடின்பர்க் ராயல் சொசைட்டியின் ஃபெலோவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் 1897-99 ஆம் ஆண்டுக்கான கீத் பதக்கத்தை வென்றார் , மேலும் 1908 முதல் 1914 வரை அவர்களின் துணைத் தலைவராகப் பணியாற்றினார். ^[5]

அவர் அக்டோபர் 3, 1916 அன்று எடின்பர்க்கில் உள்ள 22 செட்டான் பிளேஸில் இறந்தார்.

ராவ் பகதூர் ஹோசகோட் கிருஷ்ண சாஸ்திரி

ராவ் பகதூர் ஹோசகோட் கிருஷ்ண சாஸ்திரி (1870-1928) இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வு நிறுவனத்தில் (ASI) பணியாற்றிய ஒரு முக்கிய இந்திய கல்வெட்டு நிபுணர் மற்றும் தொல்பொருள் ஆய்வாளர் ஆவார்.

அவரது வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் முக்கிய பங்களிப்புகளின் சுருக்கம் இங்கே:

முக்கிய உண்மைகள்

- **முழுப் பெயர்:** ராவ் பகதூர் ஹோசகோட் கிருஷ்ண சாஸ்திரி (பெரும்பாலும் எச். கிருஷ்ண சாஸ்திரி என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்)
- **பிறந்தது:** செப்டம்பர் 16, 1870, மைசூர் இராச்சியத்தின் (இன்றைய கர்நாடகா) ஹோசகோட்டில் .
- **இறந்தார்:** பிப்ரவரி 8, 1928, பெங்களூரில், மைசூர் இராச்சியத்தில்.
- **தொழில்:** தொல்பொருள் ஆய்வாளர் மற்றும் கல்வெட்டு நிபுணர்.
- **தலைப்பு:** அவருக்கு ராவ் பகதூர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது (முன்னர், 1911 இல் ராவ் சாஹிப்).

தொழில் மற்றும் பங்களிப்புகள்

இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையுடன் (ASI) மேற்கொண்ட பணியின் மூலம், பண்டைய இந்திய கல்வெட்டுகள் மற்றும் உருவப்படங்களின் ஆய்வுக்கு அவர் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தார்.

- **கல்வெட்டு வேலை:** கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொள்வதிலும் விளக்குவதிலும் அவர் தனது நிபுணத்துவத்திற்காக குறிப்பாகப் அறியப்படுகிறார்.
 - **அசோகரின் பிராமி கல்வெட்டுகள்:** மௌரியப் பேரரசர் அசோகரின் பிராமி கல்வெட்டுகளில், குறிப்பாக மாஸ்கியில், அவர் முக்கியமான பணிகளைச் செய்தார் .
 - **பல்லவ கல்வெட்டுகள்:** மகாபலிபுரம் உட்பட பல்லவ வம்சத்தின் கல்வெட்டுகளை அவர் விரிவாகப் படித்துப் புரிந்துகொண்டார்.
 - **தமிழ்-பிராமி:** தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொள்வதில் முன்னோடியாக இருந்த இவர், 1919 ஆம் ஆண்டு மங்குளத்தில் உள்ள பிராமி கல்வெட்டில் தமிழ் சொற்கள் அடையாளம் காணப்பட்ட ஒரு ஆய்வறிக்கையை இணைந்து எழுதியுள்ளார் .
- **எபிகிராஃபியா இண்டிகாவின் ஆசிரியர் :** இந்திய கல்வெட்டுகளுக்கு முக்கிய ஆதாரமாக இருக்கும் மதிப்புமிக்க இதழான **எபிகிராஃபியா இண்டிகாவின் தொகுதிகள் XVII, XVIII மற்றும் XIX ஐ அவர் திருத்தியுள்ளார்.**
- **தென்னிந்திய கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் படங்கள்** எழுதியவர் : இது அவரது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வெளியீடுகளில் ஒன்றாகும் (1916 இல் வெளியிடப்பட்டது). தென்னிந்தியாவில் உள்ள கோயில்கள் மற்றும் அருங்காட்சியகங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் படங்கள்

பற்றிய தகவல்களை வழங்கும் பிரபலமான கையேடாக பணியாற்றுவதற்காக இந்த புத்தகம் எழுதப்பட்டது, பல்வேறு உள்ளூர் நாளாகமங்கள் மற்றும் ஆகமங்களை வரைந்து .

அவரது அர்ப்பணிப்புமிக்க பணி தென்னிந்திய வரலாற்றின் அம்சங்களை, குறிப்பாக வம்ச ஆட்சி, நிர்வாகம் மற்றும் மதக் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகிய துறைகளில் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட உதவியது.

ராய் பகதூர் வி. வெங்கையா

16 ஆம் நூற்றாண்டின் புகழ்பெற்ற அறிஞர் அப்பய தீட்சிதரின் பரம்பரையில் 1864 இல் பிறந்த ராய் பகதூர் வி.வெங்கையா , இந்தியாவின் முன்னோடி கல்வெட்டு ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும், தென்னிந்தியாவின் கோயில்களில் கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளையும், செப்புத் தகடு கல்வெட்டுகளையும் புரிந்துகொள்வதில் நிபுணராகவும் இருந்தார். நாணயங்களில் உள்ள எழுத்துக்களையும் (புராணக்கதைகளை) அவர் புரிந்துகொண்டார். பிரபல ஜெர்மன் கல்வெட்டு நிபுணரான டாக்டர் இ. ஹல்ட்ஸ்சால் கல்வெட்டுப் படிப்பில் பயிற்சி பெற்ற இவர், இந்திய அரசாங்கத்திற்கு முதல் இந்திய கல்வெட்டு நிபுணர் ஆவார். 1902 முதல் 1928 வரை இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநர் ஜெனரல் ஜான் எச். மார்ஷலின் வார்த்தைகளில், 'முதல் முதல் இறுதி வரை, தொல்பொருள் துறையில் அவரது வாழ்க்கை

கடின உழைப்பு மற்றும் கடமைக்கான அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தது, மேலும் அவரது பணி முழுவதும் சிறந்த புலமையால் வகைப்படுத்தப்பட்டது .

ஒரு சிறுவனாக, அவர் தனது தந்தை அப்பா சீதாராம ஐயரிடமிருந்து வேதங்களையும் துணை வேதங்களையும் பயின்றார் – அந்தக் கற்றல் பிற்கால வாழ்க்கையில் அவருக்கு நல்ல நிலையில் இருந்தது. வெங்கய்யாவின் பள்ளிப்படிப்பு சித்தூரில் இருந்தது, அங்கு அவர் கடுமையான நிதி நெருக்கடிகள் இருந்தபோதிலும் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டார், மேலும் மெட்ராஸ் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் (MCC) சேர்ந்தார். மெட்ராஸில் ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்த அவர், மீண்டும் வறுமையின் வேதனையை உணர்ந்தார், ஆனால் இதையெல்லாம் துணிச்சலுடன் தாங்கி, தனது நாட்குறிப்பில் எழுதினார், ₹₹நான் எனது மெட்ரிக் தேர்வுக்குத் தயாராகும் போது சித்தூரிலும், மெட்ராஸில் உள்ள மாணவர் இல்லத்திலும் நான் வகித்த அவமானகரமான நிலையை என்னால் முற்றிலும் மறக்க முடியாது. ஒருவேளை, ஆனால் எனது கல்விக் காலம் முழுவதும் கடுமையான வறுமை இருந்ததால், நான் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்க மாட்டேன். உண்மையில், வறுமை எனது சிறந்த நண்பராக இருந்து வருகிறது. பின்னர் அவர் 1885 இல் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஃப்ரீ சர்ச் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் (ஆண்டர்சன் பள்ளி) சேர்ந்தார், மேலும் தனது உடன்பிறப்புகளுக்கு கல்வி கற்பதற்காக வீட்டிற்கு பணத்தை அனுப்பினார். காஞ்சிபுரத்தில் தங்கியிருந்த நேரத்தை அவர் நன்கு பயன்படுத்திக்

கொண்டு, இந்தப் பழமையான ஊரில் உள்ள புகழ்பெற்ற கோயில்களைப் பார்வையிட்டார்.

புகழ்பெற்ற பல்லவர் நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் சிற்பங்களைக் காண அவர் மாமல்லபுரத்திற்குச் சென்றார் , அது என்ன ஒரு பயணமாக அமைந்தது! பல்லவர்களின் இந்த துறைமுகத்தில்தான் வெங்கய்யா , தென்னிந்திய கல்வெட்டுகளை சேகரிப்பதில் உறுதியாக இருந்த இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வகத்தின் புகழ்பெற்ற அறிஞரும் முதல் தலைமை கல்வெட்டியலாளருமான இ.ஹல்ட்ஷைசு சந்தித்தார் , அவர் மாமல்லபுரத்தில் இந்தப் பணியில் மூழ்கியிருந்தார் . ஜெர்மானியர் என்ன செய்கிறார் என்பதைக் கண்ட வெங்கய்யா , அவருக்கு உதவ முன்வந்தார். இளம் அறிஞரின் மொழிகள், அறிவு மற்றும் உதவ விருப்பம் ஆகியவற்றில் வியப்படைந்த ஹல்ட்ஷை , வெங்கய்யாவை இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வகத்தின் கல்வெட்டுத் துறையில் சேர்க்க முடிவு செய்தார். இந்தத் துறையில் பணிபுரியும் போது, வெங்கய்யா கல்வெட்டுகளை நகலெடுப்பதிலும், அவற்றின் துல்லியமான பதிவுகளை எடுப்பதிலும், அவற்றின் உள்ளடக்கங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதிலும், முடிவுகளை விளக்குவதிலும் திறமையானவர். தென்னிந்தியாவின் கோயில் கல்வெட்டுகளை அவர் மிகவும் சிரமப்பட்டுப் புரிந்துகொண்டார், இது பல அசல் நுண்ணறிவுகளை அளித்தது. இந்தக் கல்வெட்டுகளை காலவரிசைப்படுத்துவதில் அவரது கடின உழைப்பு பிற்காலத்தில் பல வளரும் அறிஞர்களுக்கு உத்வேகமாக அமைந்தது.

வெங்கய்யா அரசு கல்வெட்டு ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார், மேலும் சுமார் ஐம்பத்திரண்டு இடங்களைப் பார்வையிட்டு சுமார் எண்ணூறு புதிய கல்வெட்டுகளை நகலெடுத்து சாதனை படைத்தார், இதை தொல்பொருள் இயக்குநர் ஜெனரல் ஜான் மார்ஷல் 1903-1904 இல் தனது இந்திய கல்வெட்டு வருடாந்திர அறிக்கையில் பதிவு செய்துள்ளார். அவர் நகலெடுத்த ஒரு முக்கியமான கல்வெட்டு, சென்னையிலுள்ள திருவல்லிக்கேணி (டிரிப்ளிகேன்) பார்த்தசாரதி சுவாமி கோவிலில் இருந்து கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மன்னர் தந்திவர்மனின் ஆட்சியின் பல்லவர் பதிவாகும். அவர் ஆய்வு செய்த பல சோழ கல்வெட்டுகளில், 11 ஆம் நூற்றாண்டின் புகழ்பெற்ற திருவாலங்காடு செப்புத் தகடு கல்வெட்டை சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். வரலாற்று சிறப்புமிக்க உத்திரமேரூர் கிராமத்திலிருந்து பல கல்வெட்டுகளையும் அவர் நகலெடுத்து , சோழர் காலத்தின் கிராம நிர்வாகத்தைப் பற்றி அதிக வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் முக்கியமானவற்றை வெளியிட்டார். பொதுவாக கல்வெட்டு மற்றும் இந்தியவியல் துறையில் அவர் ஆற்றிய மகத்தான பங்களிப்பிற்காக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவருக்கு 'ராய் பகதூர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது .

வெங்கய்யா ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதினார், கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்கு செயற்கை ஏரிகள், குளங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன வழித்தடங்களை வழங்குவதன் மூலம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மன்னர்கள் அளித்த பங்களிப்பு உட்பட. 'தென்னிந்தியாவில் நீர்ப்பாசனம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு

கட்டுரையை எழுதி, பல்லவ, சோழ, பாண்டிய மற்றும் விஜயநகர கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து குளங்களின் நீண்ட பட்டியலையும் வழங்கினார்.

வி.வெங்கய்யா பற்றிய இந்தப் புத்தகத்திற்கு , காஞ்சிபுரம் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தரும், தமிழ்நாடு அரசின் முன்னாள் தொல்லியல் இயக்குநருமான புகழ்பெற்ற தொல்பொருள் ஆய்வாளர் பத்ம பூஷண் டாக்டர் ஆர். நாகசாமி மதிப்புமிக்க முன்னுரை எழுதியுள்ளார். இதன் ஆசிரியர், சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இரட்டை தங்கப் பதக்கம் வென்ற வி.வெங்கய்யாவின் கொள்ளுப் பேத்தி சுனிதா மாதவன் ஆவார் . இவர் சென்னை மீனாட்சி கல்லூரியின் பொருளாதாரத் துறையின் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் இருந்தார். இந்த அறிஞரைப் பற்றிய அனைத்து தகவல்களையும் அவரது நாட்குறிப்பு, கடிதப் போக்குவரத்து, பத்திரிகை கட்டுரைகள், கல்வெட்டு அறிக்கைகள், நாணய சேகரிப்புகள், செய்தித்தாள் கட்டுரைகள் மற்றும் பல ஆதாரங்களில் இருந்து அவர் சிரமமின்றி சேகரித்துள்ளார். இந்தத் தொகுதி, ராய் பகதூர் வெங்கய்யாவின் வாழ்க்கை மற்றும் சாதனைகள் பற்றிய நுண்ணறிவை வழங்குகிறது , அவரது மரபு பல வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களை ஊக்கப்படுத்தியுள்ளது, இன்னும் தொடர்ந்து ஊக்கப்படுத்துகிறது.

பெஞ்சமின் லூயிஸ் ரைஸ் (பி.எல். ரைஸ்) மற்றும் ராபர்ட் செவெல் ஆகியோர் காலனித்துவ இந்தியாவில் பணியாற்றியபோது இந்திய

வரலாறு, தொல்லியல் மற்றும் கல்வெட்டு (கல்வெட்டுகளின் ஆய்வு) ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்த இரண்டு முக்கிய பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் ஆவர்.

பி.எல். ரைஸ் (1837–1927)

பெஞ்சமின் லூயிஸ் ரைஸ் (பி.எல். ரைஸ்) ஒரு பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாசிரியர், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் கல்வியாளர் ஆவார், இவர் மைசூர் இராச்சியத்தில் (நவீன கால கர்நாடகா) தனது முன்னோடிப் பணிகளுக்காக முதன்மையாக அறியப்பட்டார்.

சுயசரிதை உண்மைகள்

- **பிறந்த நாள்:** ஜூலை 17, 1837, இந்தியாவின் மைசூர் மாநிலம், பெங்களூரில் .
- **இறந்தார்:** ஜூலை 10, 1927, ஹாரோ, லண்டன், இங்கிலாந்தில்.
- **தொழில்:** பெங்களூரு உயர்நிலைப் பள்ளியின் (பின்னர் மத்திய கல்லூரி) முதல்வராக இருந்தார், மைசூர் சிவில் சர்வீஸில் பள்ளிகளின் ஆய்வாளராகப் பணியாற்றினார், மேலும் பொதுக் கல்வி இயக்குநராகப் பதவி வகித்தார்.
- **பதவி:** 1884 ஆம் ஆண்டு மைசூர் மாநில தொல்லியல் துறையின் முதல் இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார் .
- **தலைப்பு:** கல்வெட்டுப் படைப்பில் அவர் ஆற்றிய மகத்தான பங்களிப்பின் காரணமாக, அவர் பெரும்பாலும் "

சாசனபிதாமஹா " (கல்வெட்டுப் படைப்பின் பாட்டனார்)
அல்லது " புராதத்வ பிதாமஹா" (தொல்பொருளியல் பாட்டனார்)
என்று புகழப்படுகிறார்.

முக்கிய பங்களிப்புகள்

- **கல்வெட்டு கர்ணாடிகா:** அவரது மிகவும் நினைவுச்சின்னமான படைப்பு பல தொகுதிகளைக் கொண்ட எபிகிராஃபியா ஆகும். பழைய மைசூர் பகுதியில் அவர் கண்டுபிடித்த சுமார் 9,000 கல்வெட்டுகளைத் தொகுத்து மொழிபெயர்த்துள்ள கர்ணாடிகா . இந்தத் தொடர் கர்நாடக வரலாற்றிற்கான ஒரு முக்கியமான முதன்மை ஆதாரமாகும்.
- **வர்த்தமானிகள்:** மைசூர் மற்றும் கூர்க் மாகாணத்திற்கான அதிகாரப்பூர்வ வர்த்தமானிகளைத் தொகுத்து , 1876 ஆம் ஆண்டு மூன்று பகுதிகளாக வெளியிடுவதற்கு அவர் நியமிக்கப்பட்டார் .
- **அசோகனின் கட்டளைகள்:** கர்நாடகாவின் சில பகுதிகளில் அசோகனின் கட்டளைகளையும் ரோமானிய நாணயங்களையும் கண்டுபிடித்த பெருமை அவருக்கு உண்டு .
- **கல்வி:** மாநிலத்தில் உள்ள சாதாரண மக்களுக்கும் கல்வியை விரிவுபடுத்துவதற்காக அவர் ' ஹோப்ளி பள்ளி முறையை' அறிமுகப்படுத்தினார்.

ராபர்ட் செவெல் (1845–1925)

ராபர்ட் செவெல் ஒரு பிரிட்டிஷ் அரசு ஊழியர், வரலாற்றாசிரியர் மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் ஆவார், அவர் மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் (தென்னிந்தியாவின் பெரும் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது) பணியாற்றினார்.

சுயசரிதை உண்மைகள்

- **பிறந்த நாள்:** ஜூன் 4, 1845 அன்று இங்கிலாந்தின் வைட் தீவில் உள்ள காரிஸ்ப்ரூக்கில்.
- **இறந்தார்:** டிசம்பர் 30, 1925, லண்டனில், இங்கிலாந்து.
- **தொழில்:** அவர் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் குடிமைப் பணியில் உதவி கலெக்டர் மற்றும் மாஜிஸ்திரேட், சப்-கலெக்டர் மற்றும் கூட்டு மாஜிஸ்திரேட், பின்னர் மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார். மெட்ராஸ் பதிவு அலுவலகத்தின் பாதுகாவலராகவும் இருந்தார் .
- **தொல்லியல்:** 1877 ஆம் ஆண்டு அமராவதியில் உள்ள புத்த ஸ்தூபியில் பணி உட்பட தென்னிந்திய தொல்பொருள் ஆய்வில் அவர் ஈடுபட்டார் .

முக்கிய பங்களிப்புகள்

- **மறக்கப்பட்ட பேரரசு (விஜயநகர்) :** 1900 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அவரது மிகவும் பிரபலமான படைப்பு,

விஜயநகரப் பேரரசு பற்றிய ஒரு முன்னோடி ஆய்வாகும். இந்தப் புத்தகம் விஜயநகரப் பேரரசின் சுருக்கத்தை வழங்கியது மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நகரத்திற்கு வந்த இரண்டு போர்த்துகீசிய பார்வையாளர்களான டொமிங்கோ பயஸ் மற்றும் ஃபெர்னாவோ நுனிஸ் ஆகியோரின் கணக்குகளின் மொழிபெயர்ப்புகளையும் உள்ளடக்கியது .

- கல்வெட்டு மற்றும் காலவரிசை: செவெல் கல்வெட்டு, தொல்லியல் மற்றும் காலவரிசை ஆகியவற்றில் தனது சிறப்பு ஆர்வங்களுக்காக அறியப்பட்டார் . விஜயநகர வரலாற்றை முறையாக ஆய்வு செய்வதற்கு அவர் முன்னோடியாக இருந்தார் , மேலும் இந்து மற்றும் முகமதிய தேதிகளை கி.பி. தேதிகளாக மாற்றுவதற்கான பயனுள்ள கணித அட்டவணைகளை தனது *தி இந்தியன் காலண்டர்* (1896) என்ற புத்தகத்தில் தொகுத்தார் .
- தொல்பொருள் பட்டியல்கள்: அவர் *மதராஸ் மாகாணத்தில் பழங்கால எச்சங்களின் பட்டியல்கள்* (1882-84) போன்ற வெளியீடுகளை எழுதியுள்ளார், இது இப்பகுதியில் பண்டைய கல்வெட்டுகள் மற்றும் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கான முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது.

(இ. ஹல்ட்ஸ்)

டாக்டர் யூஜென் ஜூலியஸ் தியோடர் ஹல்ட்ஸ் (E. ஹல்ட்ஸ்) (1857-1927) ஒரு ஜெர்மன் இந்தியவியலாளர் மற்றும்

கல்வெட்டு நிபுணர் ஆவார், அவர் பண்டைய இந்திய கல்வெட்டுகள், குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்டவை மற்றும் பேரரசர் அசோகரின் ஆணைகளை முறையாக ஆய்வு செய்வதில் ஒரு அடித்தளப் பங்கைக் கொண்டிருந்தார்.

இந்திய வரலாற்றில் முக்கிய பங்களிப்புகள்

ஹல்ட்ஸ் நியமிக்கப்பட்டது இந்தியாவில் நவீன, முறையான கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.

1. அசோகரின் கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொள்வது.

அசோகரின் (அசோகா) கல்வெட்டுகள் குறித்த அவரது உறுதியான பணியே அவரது மிகவும் நீடித்த மரபு .

- "இன்ஸ்கிரிப்டன்ஸ் ஆஃப் எ ஷோகா " என்ற விமர்சனப் பதிப்பைத் திருத்தி, கார்பஸ் இன்ஸ்கிரிப்டனத்தின் தொகுதி I ஆக வெளியிட்டார். *இண்டிகாரம்* (புதிய பதிப்பு, 1925).
- இந்தப் படைப்பு பெரிய மற்றும் சிறிய பாறை ஆணைகள், தூண் ஆணைகள் மற்றும் குகைக் கல்வெட்டுகளுக்கான நிலையான உரை மற்றும் மொழிபெயர்ப்பை நிறுவியது, இது இன்று வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஒரு முக்கிய குறிப்பாக உள்ளது.

2. தென்னிந்திய கல்வெட்டு எழுத்தின் முன்னோடி

ஹல்ட்ஸ் முதல் அரசாங்க கல்வெட்டு ஆசிரியர் ஆவார், மேலும் மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் உள்ள ஏராளமான கல்வெட்டுகளை ஆவணப்படுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்தினார்.

- **தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் : அவர் தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் (SI)** என்ற நினைவுச்சின்னத் தொடரைத் தொடங்கி திருத்தி , முதல் மூன்று தொகுதிகளை வெளியிட்டார். இந்தத் தொடர் பல்லவ, சோழ மற்றும் விஜயநகர வம்சங்களின் வரலாற்றிற்கு இன்றியமையாத முதன்மை ஆதாரமாகும் .
- **முக்கிய கோயில் கல்வெட்டுகள் :** வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் கல்வெட்டுகளை ஆரம்பகால புரிந்துணர்வுடன் வெளியிட்ட பெருமை அவருக்கு உண்டு:
 - **மகாபலிபுரம் (மாமல்லபுரம்) :** அவர் பஞ்ச ரதங்களில் உள்ள தொன்மையான கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொண்டு , பல்லவ மன்னர் முதலாம் நரசிம்மவர்மனுடன் (*பிருதங்கள்*) பட்டங்களை சரியாக அடையாளம் கண்டார் .
 - **பிரகதீஸ்வரர் கோயில், தஞ்சாவூர் :** இந்தப் பெரிய கோயிலின் சுவர்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முதலாம் ராஜ ராஜனின் ஏராளமான சோழ கல்வெட்டுகளை அவர் விரிவாக ஆவணப்படுத்தி மொழிபெயர்த்தார் .

- முறை : கல்வெட்டுகளை கடுமையாகப் பயன்படுத்துவதில் முன்னோடியாக இருந்தார் - அவற்றின் மேற்பரப்பில் செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் நினைவுச்சின்னங்களின் தேதியைக் கணக்கிடுதல் - இந்த முறை பண்டைய இந்திய வரலாற்று வரலாற்றின் முதுகெலும்பாக மாறியது.

3. எபிகிராஃபியா இண்டிகாவின் ஆசிரியர்

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மற்றும் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்திய கல்வெட்டுகளை வெளியிடுவதற்கான ஒரு முக்கிய தளமான *எபிகிராஃபியா இண்டிகா (தொகுதிகள் 3 முதல் 8 வரை, மற்றும் 9 இன் ஒரு பகுதி)* என்ற மதிப்புமிக்க இதழின் பல தொகுதிகளுக்கு அவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார் .

ஹல்ட்ஷ்சின் பணி, பெரும்பாலும் அவரது திறமையான இந்திய உதவியாளர் வலையாத்தாருடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது . வெங்கய்யா (பின்னர் அவருக்குப் பிறகு பதவியேற்றார்), தென்னிந்திய வரலாற்றை ஊகத்திலிருந்து திடமான, ஆவணப்படுத்தப்பட்ட முதன்மை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு அடித்தளத்திற்கு மாற்றினார்.

கே.வி. ராமன் - வாழ்க்கை வரலாறு

டாக்டர் கே.வி. ராமன் (1934-2010) ஒரு புகழ்பெற்ற இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வாளர், கல்வெட்டு நிபுணர், கலை

வரலாற்றாசிரியர் மற்றும் பேராசிரியர் ஆவார், அவர் தென்னிந்திய வரலாறு, கோயில் கட்டிடக்கலை மற்றும் கல்வெட்டு ஆய்வுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தார் . தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரியம் மற்றும் இந்திய கலை குறித்த அவரது கல்விப் பணிகளுக்காக அவர் பரவலாக மதிக்கப்படுகிறார்.

ஆரம்பகால வாழ்க்கை மற்றும் கல்வி

- 1934 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் பிறந்தார் .
- வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையில் உயர் படிப்பை முடித்தார் .
- தென்னிந்திய தொல்லியல் துறையில் தனது ஆராய்ச்சிக்காக முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

கல்வி மற்றும் தொழில்முறை வாழ்க்கை

- சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையின் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் பணியாற்றினார் .
- தமிழ்நாட்டில் தொல்லியல் துறையை ஒரு அறிவியல் துறையாக வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- பல மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தார், அவர்கள் பின்னர் முன்னணி தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் வரலாற்றாசிரியர்களாக மாறினர்.

முக்கிய பங்களிப்புகள்

- கோயில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை:
 - தென்னிந்திய கோயில் கட்டிடக்கலையில், குறிப்பாக பல்லவ , சோழ மற்றும் பாண்டிய பாணிகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர் .
 - கோயில்கள் பற்றிய அவரது ஆராய்ச்சி, அவற்றின் கலாச்சார, மத மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவியது.
- கல்வெட்டு:
 - தமிழ்நாட்டின் பல கல்வெட்டுகளைப் படித்து, விளக்கம் அளித்து, வெளியிட்டார்.
 - சோழ மற்றும் பாண்டிய கல்வெட்டுகளின் துல்லியமான வாசிப்புகள் மற்றும் வரலாற்று பகுப்பாய்வு மூலம் இந்தத் துறைக்கு பங்களித்தார்.
- தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி:
 - தமிழ்நாட்டில் பல அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார்.
 - மையங்கள் போன்ற தளங்களின் அறிவியல் ஆய்வுக்கு பங்களித்தார் .
- வெளியீடுகள்:
 - "ஸ்ரீ வரதராஜசுவாமி கோயில், காஞ்சி" என்ற புத்தகம் ஒரு முக்கிய குறிப்புப் படைப்பாகும்.

- தென்னிந்திய கலை, சின்னவியல், தொல்லியல் மற்றும் கோயில் வரலாறு குறித்து பல ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

பதவிகளும் அங்கீகாரமும்

- இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் பல்வேறு கல்விக் குழுக்களில் பணியாற்றினார்.
- தென்னிந்திய தொல்லியல் மற்றும் கலை வரலாற்றில் ஒரு அதிகாரியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார் .
- அவரது படைப்புகள் இன்றும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களால் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மரபு

- தென்னிந்திய கலை மற்றும் தொல்லியல் துறையின் சிறந்த அறிஞர்களில் ஒருவராக நினைவுகூரப்படுகிறார் .
- 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் கல்வெட்டு மற்றும் கோயில் கட்டிடக்கலை பற்றிய ஆய்வை வடிவமைக்க உதவியது.
- தனது மாணவர்கள் மற்றும் வெளியீடுகள் மூலம் ஒரு வலுவான அறிவுசார் மரபை விட்டுச் சென்றார்.

ஐராவதம் மகாதேவன்

ஐராவதம் மகாதேவன் (2 அக்டோபர் 1930 – 26 நவம்பர் 2018)

ஒரு இந்திய கல்வெட்டு வல்லுநர் மற்றும் அரசு ஊழியர் ஆவார்,

தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் , சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் கல்வெட்டு குறித்த நிபுணத்துவத்திற்கும் பெயர் பெற்றவர் .

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஐராவதம் மகாதேவன் 1930 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒரு ஸ்மார்த்த குடும்பத்தில் பிறந்தார். தமிழ் பிராமண குடும்பம். மகாதேவன் திருச்சிராப்பள்ளியில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியில் வேதியியலிலும் , சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டத்திலும் பட்டம் பெற்றார் . மகாதேவன் 1953 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்திய நிர்வாகப் பணித் தேர்வுகளில் வெற்றிகரமாக தேர்ச்சி பெற்று சென்னைப் பணிப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டார்.

குடிமைப் பணி

கோவை மாவட்டத்தில் உதவி கலெக்டராகவும் , பொள்ளாச்சியில் துணை கலெக்டராகவும் பணியாற்றினார். 1958 ஆம் ஆண்டு, மகாதேவன் டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டு, 1958 முதல் 1961 வரை இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சகத்தில் உதவி நிதி ஆலோசகராகப் பணியாற்றினார். 1961 ஆம் ஆண்டு, மகாதேவன் சென்னைக்கு தமிழ்நாடு அரசின் தொழில்துறை துறையில் துணைச் செயலாளராகவும், 1962 முதல் 1966 வரை கைத்தறி மற்றும் ஜவுளித் துறை இயக்குநராகவும் பணியாற்றினார். 1980 ஆம் ஆண்டு

மகாதேவன் சிவில் சேவையிலிருந்து தானாக முன்வந்து ஓய்வு பெற்றார்.

தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள்

வரலாறு என்ற மின் இதழுக்கு அளித்த பேட்டியின்படி , 1961 ஆம் ஆண்டு ஒரு சந்திப்பின் போது இந்திய வரலாற்றாசிரியர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியின் ஒரு சாதாரண ஆலோசனையின் பேரில் மகாதேவன் தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்களை ஆராயத் தொடங்கினார் .

தமிழ்நாட்டில் பிராமி எழுத்துக்களில் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்ட பல குகைகள் உள்ளன. அவை தமிழில் இருப்பதாக கே.வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் கூறுகிறார். இது தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினை. நீங்கள் அதை ஒரு முறை பார்க்க முடியுமா?

சி. சிவராமமூர்த்தியை சந்தித்தார், அவர் அப்போது இந்திய அருங்காட்சியகத்தின் அடுத்த பகுதியில் கண்காணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார் . சிவராமமூர்த்தி அவருக்கு தென்னிந்திய கல்வெட்டுப் படிப்பின் அடிப்படைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

1965 ஆம் ஆண்டு மங்குளத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளின் ஆய்வை புகளூரில் வெளியிட்டார் . அதே ஆண்டில், மகாதேவன் சென்னையில் உள்ள தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் குறித்த தனது ஆய்வறிக்கையை சமர்ப்பித்தார், அது பின்னர் " தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளின் தொகுப்பு" என்ற புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது. சிந்துவெளி எழுத்துக்களில் சிறிது கால

ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு , மகாதேவன் 1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொல்பொருள் துறையின் தீவிர ஆதரவுடன் தமிழ்-பிராமி குறித்த தனது பணியை மீண்டும் தொடங்கினார். 2003 ஆம் ஆண்டில், 1966 ஆம் ஆண்டு புத்தகத்தின் திருத்தப்பட்ட பதிப்பை அவர் வெளியிட்டார், அது பின்னர் ஒரு உன்னதமான அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது.

சிந்து எழுத்துமுறை

டெல்லியில் உள்ள இந்தியாவின் மத்திய செயலக நூலகத்தில் WW ஹண்டரின் சிந்து எழுத்துமுறை பற்றிய புத்தகத்தைப் படித்த பிறகு, மகாதேவன் சிந்து எழுத்துமுறை குறித்த தனது ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கினார். 1970 ஆம் ஆண்டில், சிந்து எழுத்துமுறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்ய மகாதேவனுக்கு ஜவஹர்லால் நேரு பெல்லோஷிப் வழங்கப்பட்டது. தனது பெல்லோஷிப் முடிந்த பிறகும் மகாதேவன் தனது ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தார், மேலும் 1977 இல் தனது முதல் புத்தகமான *சிந்து எழுத்துமுறை: காண்கார்டன்ஸ் அண்ட் டேபிள்களை வெளியிட்டார்* . தமிழ் கல்வெட்டு பற்றிய தனது ஆராய்ச்சியை முடிக்க 1991 முதல் 2003 வரை இடைவெளிக்குப் பிறகு, மகாதேவன் 2003 இல் மீண்டும் தனது படிப்பைத் தொடங்கினார்.

கிரிகோரி போஸ்ஸல் மகாதேவனை "கவனமாக, முறையாகப் பணியாற்றுவவர், அவரது அனுமானங்களையும் முறைகளையும் உச்சரிப்பதில் கவனமாக இருக்கிறார்" என்று அழைத்தார். ... 'தருண

முடிவுகள்' மற்றும் 'செயல்படும் கருதுகோள்கள்' என்பது அவரது அமைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் மற்றும் நடைமுறைக்கு ஏற்றவை அல்ல என்பதை விட அவரது பாணியாகும்".

குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகள்

ஐராவதம் மகாதேவனின் *தி சிந்து எழுத்து: உரைகள், இணக்கம் மற்றும் அட்டவணைகள்* (1977) மட்டுமே சிந்து எழுத்துருவின் வெளிப்படையாகக் கிடைக்கும் ஒரே தொகுப்பு. சிந்து எழுத்துருவின் திராவிட கருதுகோளை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காக அவர் 40 க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதினார், மேலும் சிந்துவின் எழுதப்பட்ட பதிவுகளுக்கும் ரிக் வேதத்திலிருந்து வாய்வழி பரிமாற்றங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்ச்சியை வாதிடுகிறார். தமிழ்நாட்டின் குகைகளில் பிராமியைப் போன்ற எழுத்துக்களில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் பிராமியின் மாறுபாடு, மகாதேவன் தமிழ் பிராமி என்று அழைக்கும் பிராமியின் மாறுபாடு என்றும், எழுத்துருவின் மொழி உண்மையில் தமிழ்தான் என்பதை உறுதி செய்வதிலும் கே.வி. சுப்பிரமணிய ஐயரின் கருத்தை உறுதியாக நிலைநிறுத்துவதில் அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார். மகாதேவன், ஆரம்பகால தமிழ் இலக்கியங்களில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட, தமிழ் பிராமி எழுத்துக்களில் பல தலைமுறை பாண்டிய மற்றும் சேர மன்னர்களின் பெயர்கள் மற்றும் பட்டங்களை வாசித்தார்.

விருதுகள் மற்றும் கௌரவங்கள்

ஐராவதம் மகாதேவனுக்கு 1970 ஆம் ஆண்டு சிந்துவெளி எழுத்துக்களில் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிக்காக ஜவஹர்லால் நேரு பெல்லோஷிப் விருதும் , தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் குறித்த அவரது பணிக்காக 1992 ஆம் ஆண்டு இந்திய வரலாற்று ஆராய்ச்சி கவுன்சிலின் தேசிய பெல்லோஷிப் விருதும் வழங்கப்பட்டது.

1998 ஆம் ஆண்டு, இந்திய கல்வெட்டு சங்கத்தின் வருடாந்திர மாநாட்டின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், மேலும் 2001 ஆம் ஆண்டு இந்திய வரலாற்று மாநாட்டின் பொதுத் தலைவரானார். 2009 ஆம் ஆண்டு கலைகளுக்காக இந்திய அரசிடமிருந்து பத்மபூர் விருதைப் பெற்றார் . 2009-2010 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்திய அரசால் செம்மொழி தமிழில் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான தொல்காப்பியர் விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

நவம்பர் 2014 இல், முன்னர் ராயல் ஆசியடிக் சொசைட்டி என்று அழைக்கப்பட்ட மும்பை ஆசியடிக் சொசைட்டியால் அவருக்கு கேம்பல் பதக்கம் வழங்கப்பட்டது.

மகாதேவனின் வெண்கல மார்பளவு சிலை கலைஞர் ஜி. சந்திரசேகரனால் உருவாக்கப்பட்டு ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது .

- தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளின் தொகுப்பு (1966)

- தி சிந்து ஸ்கிரிப்ட்: டெக்ஸ்ட்ஸ், கன்கார்டன்ஸ் அண்ட் டேபிள்ஸ் (1977)
- ஆரம்பகால தமிழ் கல்வெட்டு: ஆரம்ப காலத்திலிருந்து கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை (ஹார்வர்ட் ஓரியண்டல் தொடர் , 62) (2003)
- ஆரம்பகால தமிழ் கல்வெட்டு: தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் . திருத்தப்பட்ட மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட இரண்டாம் பதிப்பு: தொகுதி 1 (செம்மொழித் தமிழுக்கான மத்திய நிறுவனம்) (2014)
- அகம் மற்றும் புரம்: சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் 'முகவரி' அடையாளங்கள் (2010)
- ரிக் வேதம் வழியாக சிந்துவெளி எழுத்துருவின் திராவிட ஆதாரம்: ஒரு வழக்கு ஆய்வு (2014)
- சிந்து வெளி எழுத்துக்களில் இடப்பெயர்கள், திசைகள் மற்றும் பழங்குடிப் பெயர்கள் (ஆர்க்கியோபிரஸ்) (2017)

சுய மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

1. ஜேம்ஸ் பிரின்செப் யார்? இந்தியக் கல்வெட்டியலுக்கு அவரது முக்கியப் பங்களிப்பு என்ன?
2. இந்தியக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய ஆய்வில் ஜார்ஜ் பூலர் மற்றும் ஜே.எஃப். ஃபிலீட் ஆகியோரின் பங்கினை விளக்கவும்.
3. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டியலுக்கு ஜேம்ஸ் பர்கஸ் மற்றும் எச். கிருஷ்ண சாஸ்திரி ஆகியோர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் யாவை?
4. கல்வெட்டுகளையும் மொழிகளையும் ஆவணப்படுத்துவதில் பி.எல். ரைஸ், ராபர்ட் செவெல் மற்றும் ஈ. ஹல்ட்சன் ஆகியோரின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கவும்.

அலகு -V

கல்வெட்டுகள் - உத்தரமேரூர் - மானூர் - கன்னியாகுமரி
செப்புத் தகடுகள் - குற்றம் - வேள்விக்குடி - எஸ்தம்பேஜ் பயிற்சி

நோக்கங்கள்

1. உத்தரமேரூர், மானூர், கன்னியாகுமரி செப்பேடுகள், கூரம் மற்றும் வேள்விக்குடி போன்ற முக்கியமான கல்வெட்டுகளையும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும் ஆராய்வது.
2. இந்தக் கல்வெட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள அரசியல், சமூக மற்றும் நிர்வாகத் தகவல்களைப் புரிந்துகொள்வது.
3. கல்வெட்டுகளைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்வதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் உள்ள அச்சப் படி எடுக்கும் நுட்பத்தைக் கற்றுக்கொள்வது.

கல்வெட்டுகள் - உத்தரமேரூர்

உத்தரமேரூர் உத்தரமேரூர் , தற்போது தமிழ்நாட்டின் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள உத்தரமேரூர் தாலுகாவில் அமைந்துள்ள ஒரு முக்கியமற்ற கிராமமாகும். பல்லவர்கள் மற்றும் இடைக்கால சோழர்களின் வரலாற்று காலத்தில், உள்ளூர் கிராம நிர்வாகத்தில் இது முக்கிய பங்கு வகித்தது. மாவட்டத்தின் தலைமையகமான காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் 26 கி.மீ தொலைவில் உத்தரமேரூர் கிராமம் அமைந்துள்ளது. கிராமத்தின்

தொன்மை இரும்பு யுகத்திற்கு முந்தையது. கிராமத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள நெல் வயலுக்கு அருகில் உள்ள மெகாலிதிக் கல்லறை, கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பகால வரலாற்று குடியேற்றத்தின் செழிப்பான இடமாக இந்த கிராமம் இருந்ததை சான்றளிக்கிறது. உத்தரமேரூர் கிராமத்தில் பல வரலாற்று கோயில்கள் உள்ளன. கோயில்களின் சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்ட இந்த கிராமத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 100 கல்வெட்டுகள் நகலெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கல்வெட்டுகள் இந்த கிராமத்தின் சமூக அரசியல் பொருளாதார அம்சங்களை மேலும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

உத்தரமேரூர் அல்லது உத்தரமல்லூர் என்ற பெயர் அதன் இருப்பிடம் மற்றும் அதன் சூழலின் தோற்றமாகும். உத்தரம் என்ற வார்த்தைக்கு வடக்கு என்று பொருள்; மேரு என்பது ஒரு மலை அல்லது மலையைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும், கிராமத்தின் அருகே எந்த மலையும் இல்லை அல்லது மலையும் இல்லை. இந்தப் பெயர் பல்லவ அல்லது பாண மன்னரின் பட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம். பாண மன்னர்கள் பொதுவாக மேருவுடன் முடிவடையும் தங்கள் பட்டத்தை அலங்கரித்தனர் . உதாரணமாக, ஜெயமேரு அல்லது பிரபுமேரு , இந்தப் பெயர்கள் பல்லவர்களால் பாதிக்கப்பட்டு , கிராமத்திற்கு உத்தரமேரூர் என்று பெயரிட்டிருக்கலாம் . இந்த கிராமத்தின் ஆரம்பகால கல்வெட்டு பல்லவ இரண்டாம் நந்திவர்மனுக்கு சொந்தமானது. பல்லவர்களின் கல்வெட்டுகளில் , இந்த கிராமம் உத்தரமேரு என்று

குறிப்பிடப்படுகிறது. சதுர்வேதிமங்கலம் , நான்கு வேதங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற பிராமணர்கள் வசித்து வந்த ஒரு குடியிருப்பு. இந்த கிராமத்தின் பெயர் கி.பி 6 -7 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்லவர்கள் காலத்தில் இந்த கிராமம் செழித்தோங்கியிருப்பதைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும், அதன் பெருங்கற்கால தொடர்பு கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால வரலாற்று காலத்தில் இந்த இடத்தில் குடியேற்றம் தொடங்கப்பட்டிருப்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

உத்தரமேரூர் கிராமத்தின் கோயில்கள்

இந்த கிராமத்தில் வரலாற்று காலத்தைச் சேர்ந்த எண்ணற்ற கோயில்கள் இருந்தாலும், ஏழு பெரிய கோயில்கள் கடந்த காலத்தில் கோயில் மற்றும் கிராம நிர்வாகங்களிலும் மத நடவடிக்கைகளிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தன. அவை

- 1.வைகுந்த பெருமாள்
2. சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோவில்
3. சுப்பிரமணியர் கோயில்,
4. கைல்சநாதர் கோயில்,
5. கோலம்பேசுவரர் கோயில்.
- 6.மாதாரி அம்மன் கோவில்

7. இரட்டைத்தளி - ஈஸ்வரர் கோயில். தவிர, அந்த கிராமத்தில் பல கிராம தெய்வங்கள் இருந்தன.

வ ஸ்டு படி திட்டமிடப்பட்ட கிராமம் இந்த கிராமம் வா ஸ்துவடன் உருவாக்கப்பட்டது . கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தெருவும் கிழக்கு-மேற்கு திசையை நோக்கிச் சென்று வடக்கு தெற்கு திசையைக் கடக்கிறது. கிராமத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசன குளம் அமைந்துள்ளது. கால்வாய்கள் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் சென்று கிராமத்தில் உள்ள விவசாய வயல்களுக்கு தண்ணீரை வழங்குகின்றன. சுந்தரவரத பெருமாள் கோயிலின் சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் ஒன்றிலிருந்து, வா ஸ்து மற்றும் மாணஸ்த்ராவில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களுடன் கிராமம் உருவாகியுள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது . கிராமத்தின் அனைத்து முக்கிய புள்ளிகளும் திக்பாலஸ் (கார்டினல் தெய்வங்கள்) மற்றும் துர்கா, சப்தம திரிகா போன்ற பிற கிராம தெய்வங்களால் எப்போதும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன . கிராமத்தின் மையத்தில் உள்ள பிற பிராமண கோயில்கள். கிராமம் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது. கட்டிடக்கலை அறிவியலை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர் அந்த அறிவியலை முழுமையாகக் கற்றுக்கொண்டவர் மற்றும் அலங்காரக் கலையின் அத்தியாவசிய அம்சங்களையும் அறிந்தவர் என்று கல்வெட்டுகளில் ஒன்று விவரிக்கிறது . அதே கல்வெட்டில் உத்தரமேரூர் கிராமத்தில் கட்டிடக் கலைஞர்

பரமேஸ்வரரின் பெயரும் கட்டிடக்கலை அறிவியலில் அவரது திறனும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது .

கல்வெட்டுகள்

உத்தரமேரூரில் உள்ள பல்வேறு கோயில்களில் இருந்து கிட்டத்தட்ட நூறு கல்வெட்டுகள் பதிவாகியுள்ளன . சுந்தரவரதப்பெருமாள் கோயில் மற்றும் வைகுந்த பெருமாள் கோயில் ஆகியவை கிராமத்தின் முக்கிய கோயில்களாகவும், கிராமத்தின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளன. கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசன குளம் உள்ளது, இது அப்பகுதியின் விவசாய நிலங்களுக்கு ஒரு முக்கிய நீர் ஆதாரமாகும். இந்த கிராமம் நெல் வயல்களால் சூழப்பட்டிருந்தது, அவை மேற்கண்ட குளத்தால் பல கால்வாய்கள் வழியாக பாசனம் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நீர்ப்பாசன குளம் கல்வெட்டுகளில் வைரமேக தடாகம் (குளம்) என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது . இந்த இடத்தின் கல்வெட்டுகள் கிராமத்தின் வரலாறு மற்றும் கோயில்களின் வளர்ச்சி, அத்துடன் பல நீர்ப்பாசன சீர்திருத்தங்கள், விவசாய நடவடிக்கைகள் மற்றும் கிராம நிர்வாகம் மற்றும் பல்வேறு வகையான சீர்திருத்தங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இடத்தின் ஆரம்பகால கல்வெட்டு இரண்டாம் நந்திவர்மனுக்கு சொந்தமானது, பரமேஸ்வரவதி எனப்படும் கால்வாயைப் பதிவு செய்கிறது . உத்தரமேரூர்ச்சதுர்வேதிமங்கலம் சபை அண்டை கிராமமான திருப்பூலிவன மகாதேவா கோயிலுக்கு அர்ச்சனபோக (கோயில்

பூஜைகள்) என 4 புட்டி நிலத்தை வழங்கியது . வேதங்கள், நல்ல நடத்தை ஆகியவற்றில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு பிராமணரிடம் அந்த நிலம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கோவிலில் மூன்று முறை காணிக்கை செலுத்தி பூஜைகள் செய்தவர். உத்தரமேரூர் கிராமத்தின் கல்வெட்டுகள், சபை எனப்படும் கிராம சபையின் செயல்பாடுகளையும், பிராமணர்களைக் கொண்ட அதன் உறுப்பினர்களையும் பதிவு செய்கின்றன. அவை பெருங்குறி என்று குறிப்பிடப்பட்டன. பெருமக்கள் . (கிராம சபையின் பெரியவர்கள்).

தேர்தல் முறை மற்றும் கிராம சபை ஒரு காலத்தில் இந்த கிராமம் அதன் சுயாட்சியை அனுபவித்து வந்தது, இது விஷ்ணு கோயிலின் இரண்டு கல்வெட்டுகளில் பிரதிபலிக்கிறது, அதாவது வைகுந்த பெருமாள் கோயில், இது தற்போது பேருந்து நிலையத்திற்கு மிக அருகில் கிராமத்தின் மையத்தில் அமைந்துள்ளது. வைகுண்ட பெருமாள் கோயிலின் உயரமான மேடையில் முன் அர்த்தமண்டபம் மற்றும் திறந்த தூண் மண்டபம் கொண்ட ஒரு சிறிய கருவறை காணப்படுகிறது. இந்த கோயில் ஒரு காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கிய விதியாகக் கருதப்பட்டது. கிராம நிர்வாகம் தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க தீர்மானங்களை எடுக்க இந்த மேடை ஒரு காலத்தில் மக்கள் கூட்ட அரங்கமாக இருந்தது.

உத்தரமேரூரைப் போலவே , பல தென்னிந்திய கிராமங்களும் கிராம விவகாரங்களை ஆட்சி செய்து நிறைவேற்ற

சபா அல்லது ஊர் எனப்படும் சொந்த தன்னாட்சி அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. மானூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்), திருநின்றவூர், (சென்னைக்கு அருகில்), காவேரிப்பாக்கம் (வேலூர் மாவட்டத்தில்), திரிபுவனை, பாசூர் (பாண்டிச்சேரி பிரிவில்), பழையசிவரம் (செங்கல்பட்டுக்கு அருகில்) போன்ற இடங்கள் உள்ளன. சபா என்பது பிராமணர்களையும் கிராமத்தையும் உள்ளடக்கிய உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்பாகும், அதே நேரத்தில் ஊரார் கிராமத்தின் விவசாய சமூகத்தின் கூட்டமாகும். இது கிராம நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக்கொள்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தின் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் கிராம சபையின் செயல்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இருப்பினும், கி.பி 1000 ஆம் ஆண்டில் கிராம சபையின் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தேர்தல் முறை, தகுதிகள், உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம் மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்து அதிக வெளிச்சம் போடுவதற்கு உத்தரமேரூர் கல்வெட்டு ஒரு தனித்துவமான ஒன்றாகும்.

தேர்தல் நடைமுறை மற்றும் குழு உறுப்பினர்கள்

சேரி) மற்றொரு தெருவுக்குச் சென்று பாணை டிக்கெட்டுகளை சேகரிக்க வேண்டும் . பன்னிரண்டு சேரிகளுக்கும் ஒரு நபர் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக படிவங்களையும் உறுவினர்களையும் அடையாளம் காண முடியாத ஒரு சிறுவனால் டிக்கெட்டுகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் . இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு பேர் வருடாந்திரக் குழுவை

உருவாக்க வேண்டும்; தோட்டக் குழுவிற்கான பானையிலிருந்து பன்னிரண்டு பானை டிக்கெட்டுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்; மீதமுள்ள ஆறு உறுப்பினர்கள் தொட்டி குழுவிற்கு அதே முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு மூன்று குழுக்களும் முப்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்டவை. முப்பது பானை டிக்கெட்டுகளை வரைந்து உருவாக்கப்பட்ட மேற்கண்ட மூன்று வகை குழுக்கள், முந்நூற்று அறுபது நாட்கள் குழுக்களின் பணிகளைச் செய்த பிறகு, ஓய்வு பெற வேண்டும். ஓய்வு பெற்ற பிறகு உருவாக்கப்படும் புதிய குழுக்களும் இதேபோல் பானை டிக்கெட்டுகளை எழுதி, ஒழுங்குமுறை கொண்ட பனை ஓலையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள முறையில் அவற்றை வரைந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். குழுக்களில் செயல்பட்டவர்களின் நெருங்கிய உறவினர்கள் பானை டிக்கெட்டுகளுக்கு தங்கள் பெயர்களை எழுதக்கூடாது. தேர்தல் நடைமுறை மற்றும் குழு உறுப்பினர்கள் ஒரு தெருவிலிருந்து (சேரி) மற்றொரு தெருவுக்குச் சென்று பானை டிக்கெட்டுகளை சேகரிக்க வேண்டும் . பன்னிரண்டு சேரிகளுக்கும் ஒரு நபர் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, படிவங்களையும் உறவினர்களையும் அடையாளம் காண முடியாத ஒரு சிறுவனால் டிக்கெட் எடுக்கப்பட வேண்டும் . இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு நபர்கள் வருடாந்திரக் குழுவை உருவாக்க வேண்டும்; தோட்டக் குழுவிற்கான பன்னிரண்டு பானை டிக்கெட்டுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்; மீதமுள்ள ஆறு உறுப்பினர்கள் தொட்டி குழுவிற்கும் அதே முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு மூன்று

குழுக்களும் முப்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்டவை. முப்பது பாணை டிக்கெட்டுகளை வரைந்து உருவாக்கப்பட்ட மேற்கண்ட மூன்று வகை குழுக்கள், முந்நூற்று அறுபது நாட்கள் குழுக்களின் பணிகளைச் செய்த பிறகு, ஓய்வு பெற வேண்டும். ஓய்வு பெற்ற பிறகு உருவாக்கப்படும் புதிய குழுக்களும் இதேபோல் பாணை டிக்கெட்டுகளை எழுதி, ஒழுங்குமுறை கொண்ட பணை ஓலையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள முறையில் வரைந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். குழுக்களில் செயல்பட்டவர்களின் நெருங்கிய உறவினர்கள் பாணை டிக்கெட்டுகளுக்கு தங்கள் பெயர்களை எழுதக்கூடாது.

முதல் கல்வெட்டின் முடிவு பகுதி

தத்தனூர் முன்னிலையில் செய்யப்பட்டது. மூவேந்தவேலன் .

இரண்டாவது கல்வெட்டு

இரண்டாவது கல்வெட்டு அதே மன்னரால் அவரது ஆட்சியின் 14வது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி 921) வெளியிடப்பட்டது. இந்தக் கல்வெட்டு, வேட்பாளர்களின் தகுதிகள் மற்றும் வயது வரம்பில் சில மாற்றங்களுடன் தேர்தல் முறை குறித்த அதே தகவல்களை வழங்குகிறது. இந்தக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிமுறைகள் உத்தரமேரூ-சதுர்வேதிமங்கலம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சட்டமன்றத்தில் இருக்குமாறு மன்னரால் உத்தரவிடப்பட்டதாகக் கூறப்படும்

தனிநபருக்கும் பொருந்தும். வழக்கம்போல, கிராமப் பெரியவர்கள் கிராமத்தில் தேர்தலைத் தொடர்பு கொள்ள மன்னரின் அரசு உத்தரவைப் பெற்றனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சோமாசிப்பெருமாள் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் மன்னரின் பிரதிநிதியாகச் செயல்பட்டார். அவர்கள் பாட்-டிக்ரெட் முறை மூலம் குழுக்களை அமைப்பதற்கான ஒழுங்குமுறையை உருவாக்கினர்.

இரண்டாவது கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் உள்ளார் சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பினால் உறுப்பினர்கள் - 1. நிலம் மற்றும் வீடு சொத்து - (செல்வம்) உறுப்பினர் கிராமத்தில் வரி செலுத்தும் நிலத்தில் கால் பங்கிற்கும் அதிகமான நிலத்தை சொந்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். அவருக்கு சொந்த நிலத்தில் சொந்த வீடு இருக்க வேண்டும். ஒரு வேதாந்தத்தில் உள்ள அறிவு மற்றும் நான்கு பாஷ்யங்களில் ஒன்றை மற்றவர்களுக்கு விளக்கிச் சொன்னாலும், ஒரு வேட்பாளர் தேர்தலில் போட்டியிடத் தகுதியுடையவராக இருப்பார்.

கல்வித் தகுதி

மந்திர-பிராமணத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், அதை மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்க அறிந்தவர்கள். தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பினால், வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள் மற்றும் வியாபாரம் செய்வதில் நிபுணர்கள் இருக்க வேண்டும், அவர் தனது செல்வத்தை நேர்மையாகச் சம்பாதித்திருக்க வேண்டும். நல்ல, நேர்மையான

வழியில், தூய்மையான மனதோடு சம்பாதித்தவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடலாம்.

தகுதியிழப்பு

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஏதேனும் ஒரு குழுவில் பணியாற்றி, தங்கள் கணக்குகளை சமர்ப்பிக்காதவர்கள் மற்றும் பின்வரும் வகுப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து உறவினர்களும். கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் உறவினர்கள்; கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் தாயின் இளைய சகோதரியின் மகன்கள் மற்றும் மகன்கள், இளையவரின் மகன்கள், மூத்த சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகள், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் தாயின் குழந்தைகள், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் தந்தைவழி அத்தை மற்றும் தாய்வழி மாமாவின் மகன்கள், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் தாயின் கருப்பையக சகோதரர், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவரின் தந்தையின் கருப்பையக சகோதரர் போன்ற அனைத்து உறவினர்களும் தேர்தலில் போட்டியிட தடை விதிக்கப்பட்டனர்.

தங்கள் வாழ்நாளில் ஐந்து பெரும் பாவங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்தவர்கள், முட்டாள்தனமான மனிதர் மற்றும் திருடன். தடைசெய்யப்பட்ட உணவுகளை (பொது சொத்து) சாப்பிட்டு, பரிகாரம் செய்வதன் மூலம் தூய்மையானவர்; பாவங்களைச் செய்து, பரிகாரச் சடங்குகளைச் செய்வதன் மூலம் தூய்மையானவர்; தகாத உறவு குற்றவாளி மற்றும் பரிகாரச் சடங்குகளைச் செய்வதன் மூலம்

தூய்மையானவர். இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்தும் தங்கள் வாழ்நாள் வரை தேர்தலில் போட்டியிடக்கூடாது.

தேர்தல் முறை

கிராமத்தில் உள்ள பாணை டிக்கெட்டுகளை சேகரிக்க, பாணையின் வாயில் துணியை இறுக்கிய ஒரு மண் பாணை தெருவிலிருந்து தெருவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட தகுதிகள் உள்ளவர்கள் தங்கள் பெயர்களை எழுதி வைக்க உரிமை உண்டு. இறுதியாக எழுதப்பட்ட பணை ஓலைகள் கொண்ட பாலே பெட்டி (பாணை) பொதுமக்களிடம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தின் முன் கிராமத்தின் அனைத்து மக்களும் கூடியிருந்தனர். கிராமத்தில் உள்ள மூத்தவர், கிராமத்தின் கோயில் பூசாரிகள், கிராமத்தில் உள்ள இளைஞர்கள் மற்றும் தேர்தலில் போட்டியிட்ட மத்திய அரசின் பிரதிநிதி ஆகியோர் கூடி, படிவங்களையும் நடைமுறைகளையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத ஒரு சிறுவனை அழைத்து, பணை ஓலை டிக்கெட்டை ஒவ்வொன்றாக எடுக்க வேண்டும். இது ஒரு மூத்தவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, பணை ஓலையைப் பெறுவதற்கு முன்பு, மூத்தவர் தன்னிடம் எந்த இலையும் இல்லை என்பதை தனது இரு கைகளையும் காட்ட வேண்டும் . பணை ஓலையில் ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட குழு உறுப்பினரின் பெயரை அவர் வாசித்தார், மற்றொரு மூத்த நபரால் சரிபார்க்கப்பட்டது. இது மீண்டும் குழுவில் உள்ள இளையவர்களால் சரிபார்க்கப்பட்டது. இந்த வழியில் கிராமத்தின்

அனைத்து உறுப்பினர்களும் குழுவிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். மொத்தம் 30 உறுப்பினர்கள் இந்த வழியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்ற வேண்டும். அவர்கள் ஒரு முழு வருடத்தில் 365 நாட்கள் பணியாற்ற வேண்டும். மொத்தம் அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றினர். மொத்தம் 30 உறுப்பினர்கள் இந்த வழியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முப்பது பேரில், முன்பு தோட்டக் குழுவிலும், தொட்டிக் குழுவிலும் இருந்தவர்கள், கற்றலில் முன்னேறியவர்கள் மற்றும் வயதில் முன்னேறியவர்கள் ஆண்டுக் குழுவிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். மீதமுள்ளவர்களில், பன்னிரண்டு பேர் தோட்டக் குழுவிற்கும், மீதமுள்ள ஆறு பேர் தொட்டிக் குழுவிற்கும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் . அதே வழியில், மேலும் இரண்டு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, பாட்-டிக்ெட் முறை மூலம் 12 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தங்கக் குழுவிற்கு 6 உறுப்பினர்களும், பஞ்சவர்யக் குழுவிற்கு 6 உறுப்பினர்களும் தலா 12 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் .

கிராம நிதி அதிகாரி அல்லது கணக்காளர் நேர்மையான வருவாய் உள்ள ஒரு குழு உறுப்பினர் கிராமக் கணக்குகளை எழுத வேண்டும், அவர் கிராமக் குழுவின் கணக்காளராகவோ அல்லது நடுவராகவோ செயல்பட வேண்டும். அலுவலகத்தில் தனது சேவைக் காலத்தில் தனது கணக்குகளையும் சொத்துக்களையும் பொதுமக்களுக்கு சமர்ப்பிக்கும் வரை எந்த கணக்காளரும் மீண்டும்

அலுவலகத்திற்கு நியமிக்கப்படக்கூடாது. கிராம நிர்வாகத்தில் கணக்காளராக போட்டியிடுவதற்கு முன், அவர் தனது கணக்குகளை அறிவிக்க வேண்டும்.

உத்தரமேரூர் கல்வெட்டுகள், வேட்பாளரின் தேர்தல் முறை தகுதிகள், தேர்தல் முறை மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பின் உறுப்பினர்களின் பணியின் தன்மை குறித்து சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலகில் முதன்முறையாக தகவல்களை வழங்குகின்றன. இது, ஜனநாயக வடிவிலான பஞ்சாயத்து ராஜ் மூலம் உள்ளூர் சுயராஜ்ஜியம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கான ஆரம்பகால சான்று, இது உலக வரலாற்றில் அல்லது தேர்தல் முறையில் அறியப்படுகிறது. பரிந்துரைக்கப்பட்ட தேர்தல் நடைமுறை, தகுதி மற்றும் தகுதி நீக்கம் ஆகியவை சிறப்பானவை மற்றும் குறிப்பிடத்தக்கவை. தற்போதைய ஜனநாயக அமைப்பு கூட இந்த வகையான நடைமுறையையும், தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களின் தகுதியையும் பரிந்துரைக்கத் தவறிவிட்டது. தென்னிந்தியாவின் கல்வெட்டுகளில் முதன்முறையாக ஜனநாயக வகையான தேர்தல் முறை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மானூர் கல்வெட்டு என்பது இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டின் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள திருநெல்வேலிக்கு அருகிலுள்ள மானூர் கிராமத்தில் காணப்படும் ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்வெட்டு ஆகும் . சோழர் காலத்திற்கு முந்தைய பாண்டிய

இராச்சியத்தில் உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இது ஒரு முக்கியமான முதன்மை ஆதாரமாகும்.

புகழ்பெற்ற உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுகளுடன் இது பெரும்பாலும் விவாதிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இரண்டும் கிராம நிர்வாக விதிகளை விவரிக்கின்றன.

மானூர் கல்வெட்டு

அம்சம்	விவரம்
இடம்	அம்பலவாண சுவாமி கோயில், மானூர் , திருநெல்வேலி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.
வம்சம்	பாண்டியர்கள் (முதல் பாண்டியப் பேரரசு).
ராஜா	மா ரஞ்சடையான் (பராந்தகனுடன் அடையாளம் காணப்பட்டது வரகுண வர்மன் I).
தேதி	ஆம் நூற்றாண்டு. குறிப்பாக , இந்தக் கல்வெட்டு மா ரஞ்சடையனின் 35 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 800) தேதியிடப்பட்டுள்ளது .
ஸ்கிரிப்ட்/மொழி	வட்டெலுத்து (ஒரு ஆரம்பகால தமிழ் எழுத்து) மற்றும் சில கிரந்த / சமஸ்கிருதம்.

முக்கியத்துவம் மற்றும் உள்ளடக்கம்

இந்தக் கல்வெட்டு, மணநிலநல்லூர் (மானூரின் பண்டைய பெயர்)
பிரம்மதேய கிராமத்தின் மகாசபை (பெரும் சபை) நிறைவேற்றிய
தீர்மானத்தைப் பதிவு செய்யும் ஒரு அரச ஆணையாகும் .

இந்தக் கல்வெட்டின் உள்ளடக்கம் கிராம சபையை (சபை)
நிர்வகிக்கும் தகுதிகள் மற்றும் விதிகளை கோட்டுக் காட்டுகிறது,
இது உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் பண்டைய அமைப்பு மற்றும் நீதித்துறை
பற்றிய அரிய நுண்ணறிவை அளிக்கிறது :

- உறுப்பினர் தகுதிகள்: இது சபை மற்றும் அதன் பல்வேறு
குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கான விதிகள் மற்றும்
தகுதிகளைக் குறிப்பிடுகிறது (வா ரியம்ஸ்) .
 - உறுப்பினர்கள் கிராமத்தில் வசிப்பவர்களாகவும்,
பங்குதாரர் பிராமணர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.
 - மந்திரப்ரஹ்மணத்தை (வேத நூல்கள்) நன்கு
அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது .
 - நல்ல நடத்தை (ṛ cā ra) உடையவர்களாகவும் உயர்ந்த
ஒழுக்க குணம் கொண்டவர்களாகவும் இருக்க
வேண்டும் .
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீதித்துறை: நீதிபதிகள் நியமனத்தை
நிர்வகிக்கும் விதிகளை விரிவாக விவரிப்பதில் இது மிகவும்
பிரபலமானது .
 - எழுத்துப்பூர்வ ஆதாரங்களை மட்டுமே நம்பியிருக்கவும்
, அதன் நீதிபதிகளிடையே பாவம் செய்ய முடியாத

தன்மையை உறுதி செய்யவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட
சபைக்குள் ஒரு குழு அல்லது நீதித்துறை அமைப்பைப்
பற்றி அது குறிப்பிடுகிறது .

- **அபராதங்கள்:** விதிகளை மீறுபவர்களுக்கான
தண்டனைகளையும் இந்தக் கல்வெட்டு கோடிட்டுக்
காட்டுகிறது, பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்து நிறுவப்பட்ட
விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை உறுதி செய்கிறது.

மானூர் மற்றும் உத்திரமேரூர்

உத்திரமேரூர் கல்வெட்டு (சோழர் காலம், கி.பி. 920) **குடவோலை**
(பாணை-சீட்டு) முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விரிவான
தேர்தல் விதிகளுக்குப் பிரபலமானது என்றாலும் , **மானூர் கல்வெட்டு**
(பாண்டியர் காலம், கி.பி. 800) **தென்னிந்தியாவில்** சோழர்களுக்கு
முன்பே, குறிப்பாக பாண்டிய பிரதேசத்தில், **நீதித்துறை மற்றும்**
நிர்வாகத் தகுதிகளுக்கு வலுவான முக்கியத்துவம் கொடுத்து
ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, ஆட்சி அடிப்படையிலான கிராம நிர்வாகம்
ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்கு வரலாற்று
முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது .

கன்னியாகுமரி கல்வெட்டு

இந்தியாவின் தெற்கு முனையில் அமைந்துள்ள
கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஆயிரம்
ஆண்டுகளுக்கும் மேலான நூற்றுக்கணக்கான கல்வெட்டுகளைக்

கொண்ட ஒரு தொல்பொருள் புதையலாகும். சேரர்கள் (வேணாடு/திருவிதாங்கூர்), பாண்டியர்கள் மற்றும் சோழர்கள் மத்தியில் போட்டியிட்ட பிரதேசமாக இருந்த இப்பகுதியின் அரசியல், சமூக மற்றும் கலாச்சார வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்தக் கல்வெட்டுகள் மிக முக்கியமானவை .

முக்கிய கல்வெட்டுகள் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம்

1. வீர ராஜேந்திர சோழனின் கன்னியாகுமரி கல்வெட்டு

இது இந்தப் பகுதியிலிருந்து பெறப்பட்ட மிகவும் பிரபலமான கல்வெட்டுகளில் ஒன்றாகும், இது கேப் கொமோரினில் உள்ள பகவதி அம்மன் கோயிலில் (குமாரி அம்மன் கோயில்) காணப்படுகிறது, மேலும் இது பெரும்பாலும் எபிகிராஃபியா இண்டிகா மற்றும் திருவிதாங்கூர் தொல்பொருள் தொடரில் வெளியிடப்படுகிறது .

- வம்சம்: சோழர்
- ராஜா: வீர ராஜேந்திர சோழன் (r. 1063–1070 CE).
- முக்கியத்துவம்: இது ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவாகவும், சோழ மன்னரின் இராணுவச் சுரண்டல்கள் மற்றும் வெற்றிகள் பற்றிய விவரங்களை வழங்குவதாகவும் செயல்படுகிறது. இது முந்தைய சோழ மன்னரான ஆதித்யா I ஆல் பல்லவ மன்னர் அபராஜித தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டதைக் குறிப்பிடுவதாக நம்பப்படுகிறது .

பொதுவாக, இது கோயிலின் பராமரிப்புக்காக செய்யப்பட்ட
மானியங்கள் மற்றும் ஏற்பாடுகளை விவரிக்கிறது.

2. கொல்லத்தின் ஹூசூர் தட்டுகள் (பார்த்திவபுரம் கல்வெட்டு)

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பார்த்தசாரதி கோயில் (பார்த்திவபுரம்) அருகே காணப்படும் இந்த செப்புத் தகடு மானியங்கள்
விதிவிலக்காக விரிவானவை மற்றும் வரலாற்று மதிப்புமிக்கவை.

- வம்சம்: ஆய் இராச்சியம் (பாண்டியர்கள் / சேரர்களுக்கு
கீழ்ப்பட்ட ஒரு உள்ளூர் சக்தி).
- ராஜா: கருநந்தடக்கன் (c. 857 அல்லது 869 CE).
- முக்கியத்துவம்:
 - கோயில் மற்றும் பள்ளி: இது விஷ்ணு கோயிலின்
(பார்த்தசாரதி கோயில்) கட்டுமானம் மற்றும்
கும்பாபிஷேகம் மற்றும் அந்த இடத்தில் 95
மாணவர்களுக்கான ஒரு பெரிய வேத சாலை
(உறைவிடப் பள்ளி) நிறுவப்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறது
. இது கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி மற்றும் மதப்
படிப்புக்கு அரசு ஆதரவை நிரூபிக்கிறது.
 - கொல்லம் சகாப்தத்தின் ஆரம்பகால பதிவு: அதே
கோயிலுக்கு அருகில் காணப்படும் ஒரு பிற்கால
கல்வெட்டு (கி.பி. 923) சில அறிஞர்களால் கொல்லம்

சகாப்தத்தில் தேதியிடப்பட்ட மிகப் பழமையான பதிவாகக் கருதப்படுகிறது , இது கேரளப் பகுதியில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு காலக்கணிப்பு முறையாகும்.

- **மொழி/எழுத்து:** கல்வெட்டுகள் இருமொழி (சமஸ்கிருதம் மற்றும் தமிழ்) மற்றும் கிரந்த மற்றும் வட்டெலுத்து எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சுசீந்திரத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகள் (தாணுமாலயன் கோவில்)

மும்மூர்த்திகளுக்கு (சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா) அர்ப்பணிக்கப்பட்ட புகழ்பெற்ற கோயிலான தாணுமாலயன் கோயில் (சுசீந்திரம் கோயில்), பல்வேறு வம்சங்களின் 100 க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ளது .

- **வம்சம்:** பாண்டியர்கள் , சோழர்கள், பின்னர் வேணாடு/திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் .
- **முக்கியத்துவம்:** இந்தப் பதிவுகள் நில மானியங்கள், சிறப்பு விழாக்களுக்கான நன்கொடைகள் மற்றும் கோயில் சேவைகளைப் பராமரித்தல் ஆகியவற்றை விவரிக்கின்றன. அவை இப்பகுதியில் தமிழ் மற்றும் கேரள மரபுகளின் கலாச்சார கலவையை விளக்குகின்றன, மேலும் வெவ்வேறு

ஆட்சியாளர்களின் கீழ் கோயிலின் தொடர்ச்சியான முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றன.

4. திருநந்திக்கரை குகைக் கோயில் கல்வெட்டுகள்

- வம்சம்: ஏய் மன்னர் விக்ரமாதித்ய வரகுணன் மற்றும் பின்னர் முதலாம் இராஜ ராஜ சோழன் .
- முக்கியத்துவம்: கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்தக் கல்வெட்டுகள், மாவட்டத்தின் சிக்கலான மத வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன, சோழர் காலத்தில் சமண மதத்தின் இருப்பு மற்றும் ஆதரவையும் பின்னர் இப்பகுதி இந்து (சைவ) வழிபாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டதையும் ஆவணப்படுத்துகின்றன.

வரலாற்று முக்கியத்துவம்

கன்னியாகுமரியின் கல்வெட்டுகள் பின்வருவனவற்றிற்கு இன்றியமையாதவை:

1. வம்ச வரலாறு: தொடர்ச்சியான மோதல்கள் காரணமாக பெரும்பாலும் கை மாறிய இந்த தெற்குப் பகுதியில் பாண்டியர்கள் , சோழர்கள் மற்றும் ஆய் ஆட்சியாளர்களின் காலவரிசை மற்றும் அரசியல் எல்லைகளை நிறுவ அவை உதவுகின்றன .
2. சமூக-பொருளாதார வாழ்க்கை: அவை வர்த்தக சங்கங்கள் (எ.கா. மணிகிராமட்டர் பற்றிய குறிப்பு), நில நிர்வாகம்,

வரிவிதிப்பு மற்றும் முக்கிய நிறுவனங்களாக கோயில்களின் பொருளாதார பங்கு பற்றிய விரிவான தகவல்களை வழங்குகின்றன .

3. **மத தொகுப்பு:** இந்தப் பகுதியில் சமணம், பௌத்தம், வைணவம் மற்றும் சைவம் ஆகியவற்றின் வரலாற்று இருப்பை அவை உறுதிப்படுத்துகின்றன , பெரும்பாலும் இந்தப் பல்வேறு மத மையங்களுக்கு மன்னர்கள் வழங்கிய மானியங்கள் மூலம் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன.

குர்ரம் செப்புத் தகடு கல்வெட்டு

1. கண்டுபிடிப்பு

- இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள குர்ரமில் குர்ரம் செப்புத் தகடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது .
- இது ஆரம்பகால தென்னிந்திய வரலாற்றிற்கு ஒரு முக்கியமான கல்வெட்டு மூலமாகும்.

2. வழங்கும் அதிகாரம்

- பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்தது .
- பல்லவ மன்னர் சிம்மவிஷ்ணுவின் (கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டு) ஆட்சிக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்டது அல்லது சில சமயங்களில் மகேந்திரவர்மன் I உடன் தொடர்புடையது (விளக்கத்தைப் பொறுத்து).

3. மொழி & ஸ்கிரிப்ட்

- சமஸ்கிருதக் கலவையுடன் பிராகிருதத்தில் எழுதப்பட்டது .
- பயன்படுத்தப்படும் எழுத்து பிராமி , குறிப்பாக தெற்கு பிராமி .

4. உள்ளடக்கம் / முக்கியத்துவம்

- இது பல்லவ மன்னர் பிராமணர்களுக்கு வழங்கிய நிலக்கொடையைப் பதிவு செய்கிறது.
- பல்லவர்களின் ஆரம்பகால செப்புப் பட்டய மானியங்களில் ஒன்று .
- வரலாற்றாசிரியர்கள் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது:
 - ஆரம்பகால பல்லவ வம்சாவளி
 - நிர்வாக நடைமுறைகள் (நில மானியங்கள், பிரம்மதேயம்)
 - பல்லவ பிரதேசத்தில் பிராமணக் குடியிருப்புகளின் பரவல்

5. வரலாற்று முக்கியத்துவம்

- தமிழ்நாட்டில் பல்லவர்கள் வலுவாக வெளிப்படுவதற்கு முன்பே ஆந்திரப் பகுதியை பல்லவர்கள் ஆண்டனர் என்பதை நிரூபிக்கிறது .
- செப்புத் தகடு மானியங்கள் நன்கு நிறுவப்பட்ட நிர்வாக மரபாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது.

- ஆரம்பகால பல்லவ ஆட்சியாளர்களின் பட்டங்கள் மற்றும் சாதனைகள் பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வழங்குகிறது .

சுய மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

1. உத்தரமேரூர் கல்வெட்டு தமிழ்நாட்டின் உள்ளாட்சி நிர்வாக வரலாற்றை எவ்வாறு விளக்குகிறது? அதன் முக்கிய விதிமுறைகளைச் சுருக்கமாக எழுதுக.
2. மானூர் கல்வெட்டு மற்றும் வேள்விக்குடி செப்புத் தகடுகள் ஆகியவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை ஒப்பிட்டு விளக்குக.
3. கன்னியாகுமரி செப்புத் தகடுகள் மூலம் சேர-பாண்டியர் கால சமூக, அரசியல் நிலைமைகள் பற்றி அறியப்படும் செய்திகளை விளக்குக.
4. கல்வெட்டியல் ஆய்வில் குற்றம் மற்றும் எஸ்தம்பேஜ் பயிற்சி ஆகியவற்றின் அவசியம் என்ன? சுருக்கமாக விளக்குக.

குறிப்பு புத்தகங்கள்:

1. ராதாகிருஷ்ண செளத்ரி, பண்டைய இந்தியாவின் கல்வெட்டுகள் (புது டெல்லி: பேகம் பிரிட்ஜ் பப்ளிகேஷன்ஸ், 1983).
2. டி.ஏ.கோபிநாத ராவ் , இந்து ஐகானோகிராஃபியின் கூறுகள் (புது டெல்லி: மோதிலால் பனாரசிதாஸ் பதிப்பாளர், 1997).
3. என். சுப்பிரமணியன் & ஆர். வெங்கடராமன், தமிழ் கல்வெட்டு - ஒரு ஆய்வு (மதுரை: என்னெஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், 1980).
4. ஸ்ரீதர் , தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகள் (தமிழ்) (சென்னை: தொல்லியல் வெளியீடுகள் துறை, 2010).
5. ஆர். நாகசாமி , கல்வெட்டு (தமிழ்) (சென்னை: தொல்லியல் வெளியீடுகள் துறை , 2010).
6. ஜே. தர்மராஜ், எபிகிராபி (தமிழ்) (சிவகாசி: டென்சி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2015)

